

รายงานโครงการวิจัย

การวิจัยและพัฒนาชาน้ำมัน (ระยะที่ 2)

Research and Development on Camellia Oil Tea

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย

นาราณ์ โชติอิมอุดม

NARA CHOTIMUDOM

ปี พ.ศ. 2564

รายงานโครงการวิจัย

การวิจัยและพัฒนาชาน้ำมัน (ระยะที่ 2)

Research and Development on Camellia Oil Tea

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย

นาราณ์ โชติอิมุดม

NARA CHOTIMUDOM

ปี พ.ศ. 2564

คำปรารภ (Foreword หรือ Preface)

โครงการ การวิจัยและพัฒนาชาน้ำมัน ระยะที่ 2 ดำเนินงานจำนวน 2 กิจกรรม 9 การทดลอง กิจกรรมที่ 1 การวิจัยและพัฒนาพันธุ์ชาน้ำมัน ประกอบด้วย การทดลอง จำนวน 3 การทดลอง ได้แก่ 1. การเปรียบเทียบพันธุ์ชาน้ำมันพันธุ์การค้าจากต้นเพาะเมล็ดของประเทศจีน ระยะที่ 2 2. การรวบรวมและคัดเลือกพันธุ์ชาสำหรับผลิตน้ำมันจากแหล่งต่างๆของประเทศไทยและสายพันธุ์จากต่างประเทศ ระยะที่ 2 และ 3. การรวบรวมและคัดเลือกพันธุ์ชาน้ำมันพื้นเมือง ระยะที่ 2 กิจกรรมที่ 2 เทคโนโลยีการผลิตชาน้ำมัน ประกอบด้วย การทดลอง จำนวน 6 การทดลอง ได้แก่ 1. การศึกษาการขยายพันธุ์ชาน้ำมันด้วยการเปลี่ยนยอดพันธุ์ต้นชาน้ำมันที่ให้ผลผลิตต่ำ 2. การศึกษาการชักนำการออกดอกและติดผลชาน้ำมัน 3. การศึกษาดัชนีการเก็บเกี่ยวชาน้ำมัน 4. การจัดการดินและปุ๋ยเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตชาน้ำมัน 5. การศึกษาการตัดแต่งเพื่อควบคุมทรงพุ่มชาน้ำมัน ระยะที่ 2 และ 6. ศึกษาชนิด ลักษณะการเข้าทำลายและการแพร่ระบาดของแมลงศัตรูชาน้ำมัน

กิจกรรมและการทดลองดังกล่าวมานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อคัดเลือกต้นชาน้ำมันพันธุ์การค้า และชาน้ำมันพันธุ์ต่างประเทศที่มีศักยภาพ ที่มีการเจริญเติบโตและมีปริมาณผลผลิตสูง ปริมาณน้ำมันสูง และรวบรวมพันธุ์ชาน้ำมันพันธุ์พื้นเมืองที่มีศักยภาพ เพื่อเป็นฐานพันธุ์กรรมในการพัฒนาพันธุ์ชาน้ำมันในประเทศไทย และเพื่อศึกษาการขยายพันธุ์ วิธีการชักนำให้ออกดอก ดัชนีการเก็บเกี่ยวผลผลิต การตัดแต่งควบคุมทรงพุ่ม การจัดการธาตุอาหารในดินที่เหมาะสม และศึกษาชนิด ลักษณะการเข้าทำลายและการแพร่ระบาดของแมลงศัตรูชาน้ำมัน เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตชาน้ำมันให้เหมาะสมกับพื้นที่ปลูกในประเทศไทยต่อไป

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	5
ผู้วิจัย	6
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	7
บทนำ.....	8
บทคัดย่อ.....	11
กิจกรรมที่ 1 การวิจัยและพัฒนาพันธุ์ชาน้ำมัน	13
การทดลองที่ 1.1 การเปรียบเทียบพันธุ์ชาน้ำมันพันธุ์การค้าจาก ต้นเพาะเมล็ดของประเทศจีน ระยะที่ 2	13
การทดลองที่ 1.2 การรวบรวมและคัดเลือกพันธุ์ชาสำหรับผลิตน้ำมันจาก แหล่งต่างๆของประเทศไทยและสายพันธุ์จากต่างประเทศ ระยะที่ 2	31
การทดลองที่ 1.3 การรวบรวมและคัดเลือกพันธุ์ชาน้ำมันพื้นเมือง ระยะที่ 2	47
กิจกรรมที่ 2 เทคโนโลยีการผลิตชาน้ำมัน	56
การทดลองที่ 2.1 การศึกษาการขยายพันธุ์ชาน้ำมันด้วยการเปลี่ยนยอด พันธุ์ดิบต้นชาน้ำมันที่ให้ผลผลิตต่ำ	56
การทดลองที่ 2.2 การศึกษาการชักนำการออกดอกและติดผลชาน้ำมัน	63
การทดลองที่ 2.3 การศึกษาดัชนีการเก็บเกี่ยวชาน้ำมัน	69
การทดลองที่ 2.4 การจัดการดินและปุ๋ยเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตชาน้ำมัน	77
การทดลองที่ 2.5 การศึกษาการตัดแต่งเพื่อควบคุมทรงพุ่มชาน้ำมัน ระยะที่ 2	87
การทดลองที่ 2.6 ศึกษาชนิด ลักษณะการเข้าทำลายและการแพร่ระบาดของ ของแมลงศัตรูชาน้ำมัน	97
บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	107
บรรณานุกรม.....	110
ภาคผนวก	112

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณผู้บังคับบัญชาทุกระดับที่ให้การสนับสนุนในการทำงานวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนผู้ร่วมทำงานทุกท่านที่มีนามปรากฏและไม่ปรากฏ ทั้งที่เป็นข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานราชการของกรมวิชาการเกษตร ณ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย สถาบันวิจัยพืชสวน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรน่าน สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 1 และกองวิจัยและพัฒนาวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตร ที่ช่วยเหลือและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายทำให้งานสำเร็จลุล่วงด้วยดี

กรมวิชาการเกษตร

ผู้วิจัย

ที่ปรึกษาโครงการ

สมพล นิลเวศน์
อุทัย นพคุณวงศ์
จำรอง ดาวเรือง
สมคิด รัตนบุรี
พิจิตร ศรีปิ่นตา

หัวหน้าการทดลอง

อนันต์ ปัญญาเพิ่ม
ศศิธร วรปิติรังสี
สุเมธ พากเพียร
นาราณ์ โชติอัมมอดม

ผู้ร่วมวิจัย

สุภัทรา เลิศวัฒน์เกษียรติ
วีระ วรปิติรังสี
ฉัตรันภา ช่มอาวุธ
สุปรียา ศุขเกษม
วิมล แก้วสีดา
สิริพร มะเจี้ยว
อิทธิพล บรรณาการ

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

กรมวิชาการเกษตร

บทนำ

ชาน้ำมัน (Camellia Oil Tea) เป็นพืชในตระกูลชา (Genus Camellia) ที่มีการใช้ประโยชน์โดยการนำเมล็ดมาหีบน้ำมัน น้ำมันที่ได้มีคุณภาพดีทั้งในแง่การบริโภคเพื่อสุขภาพโดยตรง และนำมาประกอบอาหาร นอกจากนี้กากชาที่เหลือจากการหีบน้ำมันยังสามารถใช้ในอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้ด้วย สำหรับคุณค่าของน้ำมันจากเมล็ดชาซึ่งเป็นที่รู้จักกันในนามของ “น้ำมันมะกอกแห่งทวีปเอเชีย” เป็นน้ำมันที่นิยมใช้กันทางใต้ของสาธารณรัฐประชาชนจีน เช่นในชาวหูหนาน มีการใช้น้ำมันเมล็ดชามานานกว่า 1,000 ปี เป็นน้ำมันที่สกัดจากเมล็ดของดอกชาคามีเลียโอลิเฟรา (*Camellia oleifera* Abel, Theaceae) โดยวิธีการหีบเย็น (Cold pressed)

การปลูกชาน้ำมันในประเทศไทย เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2546 มีการดำเนินการ โครงการศึกษา และพัฒนาการปลูกชาน้ำมันและพืชน้ำมันอื่น ๆ โดย สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งมีมูลนิธิชัยพัฒนาและมูลนิธิแม่ฟ้าหลวงฯ ร่วมกันสนองพระราชดำริดังกล่าว ด้วยการปลูกต้นชาน้ำมันและศึกษาทดลองการหีบเมล็ดชาน้ำมันเพื่อผลิตน้ำมันสำหรับบริโภค บนพื้นที่ประมาณ 3,000 ไร่ในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดเชียงราย ในพื้นที่ต่าง ๆ ของโครงการศึกษาและพัฒนาการปลูกชาน้ำมันของมูลนิธิชัยพัฒนา ทางสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้นำเมล็ดชาถวายเมล็ดพันธุ์ 2,500 กิโลกรัม รวมทั้งต้นกล้าชาน้ำมันจำนวน 40,000 ต้น จากเมืองกวางสี สาธารณรัฐประชาชนจีน แล้วเริ่มนำมาปลูกในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 ในพื้นที่ต่าง ๆ เช่น ในโครงการพัฒนาออยตุง (พื้นที่ทรงงาน) อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดเชียงราย พื้นที่ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) อำเภอแม่จาง จังหวัดเชียงใหม่ พื้นที่แปลงชาน้ำมันบ้านโป่งมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ พื้นที่โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตำบลคลองไผ่ อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา พื้นที่บริเวณสวนพฤกษศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ จังหวัดเชียงใหม่ รวมถึงพื้นที่บ้านปางมะหัน บ้านปุ่นะ และพื้นที่ใกล้เคียง ในตำบลเทอดไทย อำเภอ แม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ปัจจุบันพบว่า มีเกษตรกรผู้ปลูกชาน้ำมันในแหล่งปลูกต่างๆ เป็นพื้นที่รวม จำนวน 5,461 ไร่

กรมวิชาการเกษตร สนองพระราชดำรินำด้านการวิจัยและพัฒนา โดยเริ่มดำเนินโครงการวิจัยและพัฒนาชาน้ำมันในปี พ.ศ. 2553 เนื่องจากการศึกษาด้านพันธุ์ชาน้ำมันในแหล่งปลูกในประเทศไทยในเบื้องต้น พบว่า ชาน้ำมันมีพฤติกรรมการเจริญเติบโต และการกระจายตัวของลักษณะต่าง ๆ มาก ทำให้ยากในการจัดการทั้งในแง่ของการจัดการทรงพุ่ม การจัดการผลผลิต ดังนั้นจึงได้ดำเนินการโครงการวิจัยและพัฒนาชาน้ำมัน ระยะที่ 2 จำนวน 2 กิจกรรม 9 การทดลอง ศึกษาด้านพันธุ์ชาน้ำมันและเทคโนโลยีการผลิตในประเทศไทย เพื่อคัดเลือกหาต้นพันธุ์ดีที่สามารถปรับตัวเข้ากับแหล่งปลูกในประเทศไทย ผลผลิตปานกลางถึงสูง เปอร์เซ็นต์น้ำมันสูง และเทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถได้ผลผลิตเมล็ดชาน้ำมันเข้าสู่กระบวนการผลิตน้ำมันในประเทศไทยต่อไป

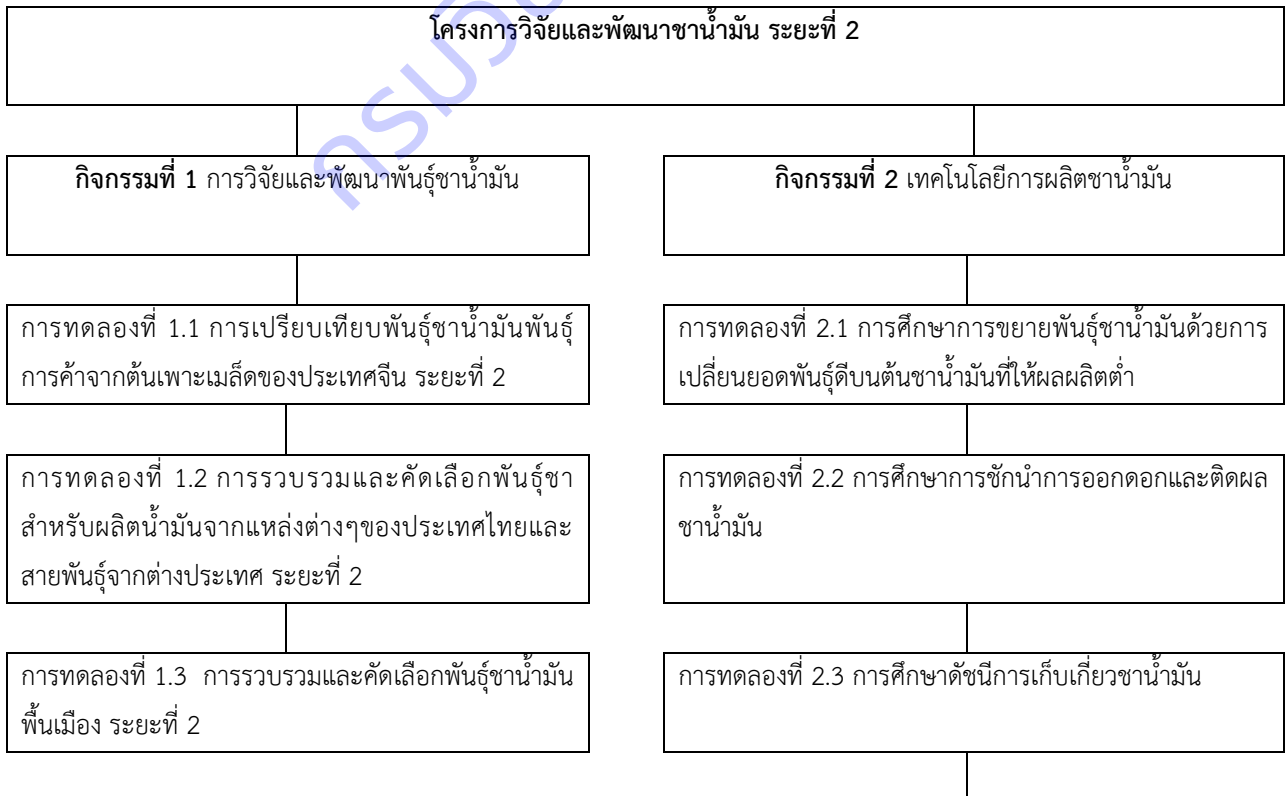
วัตถุประสงค์

วิจัยด้านการปรับปรุงพันธุ์ให้ได้พันธุ์ชาวน้ำมันพันธุ์ดีที่มีการเจริญเติบโตดี ผลผลิตปานกลางถึงสูง และเปอร์เซ็นต์น้ำมันสูง สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในแหล่งปลูกของประเทศไทย

วิจัยด้านเทคโนโลยีในการผลิต ได้แก่ การขยายพันธุ์ การตัดแต่งกิ่ง การจัดการดินและปุ๋ย การจัดการผลผลิตและต้นทุนการผลิตของเกษตรกร รวมถึงการสำรวจชนิดของแมลงศัตรูชาวน้ำมัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปลูกชาวน้ำมันในประเทศไทย ให้ได้องค์ความรู้สนับสนุนการดำเนินงานโครงการวิจัยและพัฒนาชาวน้ำมันและพืชน้ำมันอื่น ๆ ของมูลนิธิวิจัยพัฒนา

วิธีการวิจัย

โครงการวิจัยและพัฒนาชาวน้ำมัน ระยะที่ 2 ดำเนินงานจำนวน 2 กิจกรรม 9 การทดลอง กิจกรรมที่ 1 การวิจัยและพัฒนาพันธุ์ชาวน้ำมัน ประกอบด้วยการทดลอง จำนวน 3 การทดลอง ได้แก่ 1. การเปรียบเทียบพันธุ์ชาวน้ำมันพันธุ์การค้าจากต้นเพาะเมล็ดของประเทศจีน ระยะที่ 2 2. การรวบรวมและคัดเลือกพันธุ์ชาวน้ำมันสำหรับผลิตน้ำมันจากแหล่งต่างๆของประเทศไทยและสายพันธุ์จากต่างประเทศ ระยะที่ 2 และ 3. การรวบรวมและคัดเลือกพันธุ์ชาวน้ำมันพื้นเมือง ระยะที่ 2 กิจกรรมที่ 2 เทคโนโลยีการผลิตชาวน้ำมัน ประกอบด้วยการทดลอง จำนวน 6 การทดลอง ได้แก่ 1. การศึกษาการขยายพันธุ์ชาวน้ำมันด้วยการเปลี่ยนยอดพันธุ์ต้นชาวน้ำมันที่ให้ผลผลิตต่ำ 2. การศึกษาการชักนำการออกดอกและติดผลชาวน้ำมัน 3. การศึกษาดัชนีการเก็บเกี่ยวชาวน้ำมัน 4. การจัดการดินและปุ๋ยเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตชาวน้ำมัน 5. การศึกษาการตัดแต่งเพื่อควบคุมทรงพุ่มชาวน้ำมัน ระยะที่ 2 และ 6. ศึกษาชนิด ลักษณะการเข้าทำลายและการแพร่ระบาดของแมลงศัตรูชาวน้ำมัน

การทดลองที่ 2.4 การจัดการดินและปุ๋ยเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตขาน้ำมัน

การทดลองที่ 2.5 การศึกษาการตัดแต่งเพื่อควบคุมทรงพุ่มขาน้ำมัน ระยะที่ 2

การทดลองที่ 2.6 ศึกษาชนิด ลักษณะการเข้าทำลายและการแพร่ระบาดของแมลงศัตรูขาน้ำมัน

กรมวิชาการเกษตร

บทคัดย่อ

โครงการ การวิจัยและพัฒนาชา้ำมัน ระยะเวลา 2 ปี 2564 ดำเนินงานจำนวน 2 กิจกรรม 9 การทดลอง เพื่อวิจัยด้านการปรับปรุงพันธุ์ให้ได้พันธุ์ชา้ำมันพันธุ์ดีที่มีการเจริญเติบโตดี ผลผลิตสูง และเปอร์เซ็นต์น้ำมันสูง และเพิ่มประสิทธิภาพเทคโนโลยีการผลิตชาน้ำมัน ดำเนินการระหว่าง ปี 2559 - 2564 ผลการดำเนินงาน กิจกรรมที่ 1 การวิจัยและพัฒนาพันธุ์ชา้ำมัน พบว่า ต้นชาน้ำมันสามารถเจริญเติบโตและให้ผลผลิตดี ที่ระดับความสูง 1,300 เมตร คัดเลือกต้นชาน้ำมันพันธุ์การค้า *Camellia oleifera* สายพันธุ์ฉางหลิน (changlin) ได้จำนวน 15 ต้น ให้ผลผลิตสูงสุดเท่ากับ 656.35 กรัม/ต้น ปริมาณน้ำมันสูงสุดเท่ากับ 44.94 เปอร์เซ็นต์ ส่วนสายพันธุ์ต่างประเทศ พบว่าต้นชา *C. gaucowensis* เจริญเติบโตและให้ผลผลิตดี คัดเลือกสายต้นที่มีศักยภาพได้จำนวน 5 สายต้น ให้ผลผลิตน้ำหนักแห้งเฉลี่ย เท่ากับ 83.51 กรัม/ต้น ให้ผลผลิตสูงสุดเท่ากับ 1,900.2 กรัม/ต้น ปริมาณน้ำมันสูงสุดเท่ากับ 48.95 เปอร์เซ็นต์ และการรวบรวมและคัดเลือกพันธุ์ชาน้ำมันพื้นเมือง ได้รวบรวมชา *Camellia confusa* จากจังหวัดเชียงใหม่และน่าน จำนวน 11 สายต้น พบปริมาณน้ำมัน 39-47 % นำมาขยายพันธุ์ด้วยวิธีการเสียบยอด ปลูกรวบรวมในพื้นที่จำนวน 2 ไร่ รวม 150 ต้น เพื่อเป็นฐานพันธุ์กรรมในการพัฒนาพันธุ์ชาน้ำมันต่อไป ผลการดำเนินงาน กิจกรรมที่ 2 เทคโนโลยีการผลิตชาน้ำมัน การศึกษาการขยายพันธุ์ด้วยการเปลี่ยนยอดพันธุ์ต้นชาน้ำมันที่ให้ผลผลิตต่ำ พบว่าขยายพันธุ์ด้วยการเสียบข้าง และขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด มีแนวโน้มการเจริญเติบโตและสามารถให้ผลผลิตที่ดีที่สุด การศึกษาการชักนำการออกดอกและติดผลชาน้ำมัน พบว่า การควั่นกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่นไฮโดรเจนไซยานาไมด์ ความเข้มข้น 0.5 เปอร์เซ็นต์ ทำให้มีจำนวนดอกและจำนวนผลผลิตรวมสูงสุด การศึกษาดัชนีการเก็บเกี่ยวชาน้ำมัน พบว่า อายุที่เหมาะสมสำหรับการเก็บเกี่ยวชาน้ำมัน คือ 10 เดือนหลังดอกบาน บริเวณเปลือกไม่มีขน ก้นผลเริ่มแตก จะมีปริมาณน้ำมันในเมล็ด 29.28 เปอร์เซ็นต์ ขึ้นไป การศึกษาสูตรและอัตราการใช้ปุ๋ยที่ถูกต้องเพื่อเพิ่มผลผลิตและคุณภาพชาน้ำมัน และลดต้นทุนการผลิตให้เกษตรกรในพื้นที่ ได้คำแนะนำเทคโนโลยีการจัดการปุ๋ยชาน้ำมันควรใส่ในอัตราแนะนำ ดังนี้ ไนโตรเจน 20 กก. ฟอสเฟต 12 กก. และโพแทสเซียม 24 กก./ไร่/ปี หรือปุ๋ย 46-0-0 44 กก./ไร่ (100 กรัม/ต้น/ครั้ง) 18-46-0 28 กก./ไร่ (70 กรัม/ต้น/ครั้ง) 0-0-60 40 กก./ไร่ (105 กรัม/ต้น/ครั้ง) แบ่งใส่ 4 ครั้งในเดือน มิ.ย. ก.ย. ธ.ค. และ มี.ค. การสำรวจแมลงในแปลงชาน้ำมัน พบแมลงศัตรูทั้งหมด 9 ชนิด คือ เพลี้ยอ่อนถั่วเหลือง *Aphis glycines* Glover เพลี้ยจักจั่นเขียวชา *Jacobiasca formosana* (Paoli) เพลี้ยไฟพริก *Scirtothrips dorsalis* Hood หนอนม้วนใบ *Homona coffearia* (Nietner) หนอนบุ้ง *Euproctis* sp. (The hairy-Caterpillar Moths) แมลงวันหนอนชอนใบ *Liriomyza* sp. แมลงค่อมทอง *Hypomeces squamosus* Fabricius (Green weevil) มวนหลังเต่าชา *Poecilocoris latus* Dallas และมวนยุงชา *Helopeltis* spp. โดยแมลงศัตรูพืชดังกล่าวยังไม่ก่อให้เกิดผลกระทบกับต้นและผลผลิตของชาน้ำมันโดยตรง

คำสำคัญ ชาน้ำมัน พันธุ์ชาน้ำมัน การจัดหาอาหาร การเก็บเกี่ยว การขยายพันธุ์ แมลงศัตรูชาน้ำมัน

Abstract

Research and development on Camellia Oil project, Phase 2, 2021, 2 activities and 9 experiments to research on breeding for good oil tea varieties with good growth, high yield and high oil percentage for increase the efficiency of oil tea production technology. Implemented during the year 2016 – 2021. Results Activity 1 Research and development of tea oil varieties found that oil tea can grow and produce good yields at altitude of 1,300 meters, commercial varieties of tea oil were selected 15 plants. the highest yield was 656.35 g/plant, the highest oil content was 44.94 percent. For Camellia spp., *Camellia gaucowensis* showed good growth and yield. Five potential lines were selected. They have yielding average dry weight of 83.51 g/plant, maximum yield of 1,900.2 g/plant, maximum oil content of 48.95 percent. The collection and selection of native oil tea varieties was collected from *Camellia confusa* at Chiang Mai and Nan Provinces, 11 lines found the oil content 39-47%. They were propagated by grafting method and collected in an area of 2 rai, totaling 150 trees for serve as the genetic base for further development of tea oil varieties. Results for activity 2 oil tea production technology, A study of propagation by alternation of good cultivars on low-yielding oil tea trees found that propagated by grafting and budding had a good growing tendency and can produce the best yields. studies of flowering and fruiting induction of oil tea showed that the main branches were stranded to 1 inch in length and sprayed with 0.5 percent hydrogen cyanamide resulted in the highest number of flowers and total yields. Study of oil tea harvest Index was found that the optimum age for harvesting oil tea was 10 months after flowering. hairless bark and the bottom of the fruit begins to crack, oil content in the seeds was more 29.28 percent. Studies on the correct formulation and application rate of fertilizer to increase the yield and quality of tea oil and reduce production costs for farmers in the area. The experiment was found that advice on management technology for oil tea fertilizer should be applied at recommended rates as follows: Nitrogen 20 kg, Phosphate 12 kg and Potassium 24 kg/rai/year or fertilizer 46-0-0 44 kg/rai (100 g/ Plant/time) 18-46-0 28 kg/rai (70 g/tree/time) 0-0-60 40 kg/rai (105 g/tree/time) divided 4 times in June. Sept. Dec. and Mar., respectively. Insect survey in oil tea plots found total of 9 insect pests: soybean aphid, green tea leafhopper, chilli thrips, leaf curl worm, Tea tortris caterpillar, The hairy-Caterpillar Moths, Leaf miner, Green weevil, Camellia shield bug and tea mosquito bug. The pests did not directly affect to plant and yield of oil tea.

Keyword Oil tea, Variety, plant nutrients management, harvest index, propagation, pests insect

กิจกรรมที่ 1
การวิจัยและพัฒนาพันธุ์ชาน้ำมัน

การเปรียบเทียบพันธุ์ชาน้ำมันพันธุ์การค้าจากต้นเพาะเมล็ดของประเทศจีน ระยะที่ 2

นาราญ โขติอุมอดม ^{1/} ฉัตรันภา ชมอาวุธ ^{2/} สุเมธ พากเพียร ^{1/}

บทคัดย่อ

การเปรียบเทียบพันธุ์ชาน้ำมันพันธุ์การค้าจากต้นเพาะเมล็ดของประเทศจีน ระยะที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเจริญเติบโต ปริมาณผลผลิต และปริมาณน้ำมัน ในชาน้ำมันพันธุ์การค้าจากต้นเพาะเมล็ด ดำเนินการที่ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย และขุนวาง) จ.เชียงใหม่ ในปี 2559- 2564 วางแผนการทดลองแบบ RCBD 9 กรรมวิธีฯ ละ 10 ซ้ำ โดยทุกกรรมวิธี เป็นชาน้ำมัน *Camellia oleifera* var. Changlin จำนวน 9 หมายเลข พบว่า ต้นชาน้ำมันที่ปลูก ณ ระดับความสูง 1,300 เมตร (ขุนวาง) มีการเจริญเติบโตดีที่สุด ต้นชาน้ำมันมีขนาดความสูง เท่ากับ 212.73 ซม. ขนาดทรงพุ่ม เท่ากับ 169.79 ซม. และขนาดรอบโคนต้น เท่ากับ 16.75 ซม. มีเปอร์เซ็นต์การเจริญเติบโตต่อปี ด้านความสูง ขนาดทรงพุ่ม และขนาดรอบวงโคนต้น เฉลี่ย เท่ากับ 13.65 24.82 และ 22.17 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ซึ่งได้คัดเลือกต้นที่เจริญเติบโตได้ดีและให้ผลผลิต จำนวน 15 ต้น โดยมีสายต้นคัดรหัส 4-18-28 ให้ผลผลิตน้ำหนักแห้งเฉลี่ย 5 ปีสูงสุดเท่ากับ 656.35 กรัม/ต้น สายต้นคัดรหัส 166-12-15 มีปริมาณน้ำมันโดยน้ำหนักแห้งเฉลี่ย สูงสุดเท่ากับ 44.94 เปอร์เซ็นต์

คำสำคัญ : ชาน้ำมัน ชาน้ำมันพันธุ์ Changlin การเปรียบเทียบพันธุ์

Comparison of commercial oil tea varieties seed plants from People's Republic of China, phase 2

Abstract

Comparison of commercial oil tea cultivars from Chinese seedlings, Phase 2 aims to study growth, yield, and oil content in commercial oil tea from the seed plant. The project was conducted at the Chiang Mai Royal Agricultural Research Center (Pong Noi and Khun Wang), Chiang Mai province in 2016-2021. The RCBD experiment was planned for 9 treatments with 10 replications each. All treatments were 9 numbers of *Camellia oleifera* var. changlin oil tea. Oil tea grown at an altitude of 1,300 meters above sea level (Khun Wang) had the best growth. The oil tea tree has a height of 212.73 cm., a canopy size of 169.79 cm. and a tree circumference of 16.75 cm. The percentage of growth per year in height, canopy size, and the average circumference of the base are 13.65 24.82. and 22.17, respectively. 15 plants with good growth and yield were selected with the cultivar line 4-18-28 yielding the highest 5-year average dry weight of 656.35 g/plant, cultivar line 166-12. -15 with average dry weight oil content the highest was 44.94 percent.

Keywords : Oil tea, oil tea variety, comparison

บทนำ

ชาน้ำมัน (Camellia Oil Tea) เป็นพืชในตระกูลชา (Genus Camellia) ที่มีการใช้ประโยชน์โดยการนำเมล็ดมาหีบน้ำมัน น้ำมันที่ได้มีคุณภาพดีทั้งในแง่การบริโภคเพื่อสุขภาพโดยตรง และนำมาประกอบอาหาร นอกจากนี้กากชาที่เหลือจากการหีบน้ำมันยังสามารถใช้ในอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้ด้วย ในปีหนึ่ง ๆ ประเทศไทยนำเข้ากากชาในปริมาณมาก สำหรับคุณค่าของน้ำมันจากเมล็ดชาซึ่งเป็นที่รู้จักกันในนามของ “น้ำมันมะกอกแห่งทวีปเอเชีย” เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า น้ำมันมะกอกของชาวเมดิเตอร์เรเนียนเป็นน้ำมันที่มีสัดส่วนของกรดไขมันชนิดต่าง ๆ ในปริมาณที่ช่วยส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค ซึ่งในเอเชียก็มีน้ำมันเมล็ดชาที่มีสัดส่วนของกรดไขมันชนิดต่าง ๆ ในปริมาณที่ดีที่ไม่ด้อยไปกว่าน้ำมันมะกอก นั่นคือ น้ำมันเมล็ดชา เป็นน้ำมันที่นิยมใช้กันทางใต้ของสาธารณรัฐประชาชนจีน เช่นในชาวหูหนาน มีการใช้น้ำมันชามานานกว่า 1,000 ปี เป็นน้ำมันที่สกัดจากเมล็ดของดอกชาคามีเลียโอลิเฟอรา (*Camellia oleifera* Abel, Theaceae) มีงานวิจัยด้านการปรับปรุงพันธุ์ชาน้ำมันเริ่มตั้งแต่ปี 2507 ถึงปัจจุบัน ในสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยกลุ่มวิจัยป่าเศรษฐกิจ (Economic forestry research) ของ The Research Institute of Subtropical Forestry (RISF) สังกัด Chinese

Academy of Forestry (CAF) โดยการปรับปรุงพันธุ์จะแบ่งกลุ่มพันธุ์เป็น Series เช่น Changlin และ Yalin หลักในการคัดเลือกพันธุ์ชาบน้ำมัน ได้แก่ เปลือกผลบาง เมล็ดใหญ่ มีปริมาณน้ำมันสูง (มากกว่า 40% ของน้ำหนักเมล็ด และมากกว่า 25% ของน้ำหนักแห้ง) ทรงพุ่มเตี้ยแผ่กว้าง การออกดอกพร้อมกันและติดผลสม่ำเสมอ หลังใบ ลำต้น และกิ่งมีขน ต้านทานต่อโรค สำหรับพันธุ์ที่ได้รับการปรับปรุงพันธุ์และส่งเสริมให้แก่เกษตรกรปลูกในประเทศไทยในปัจจุบัน ได้แก่ Changlin 3, Changlin 4, Changlin 18, Changlin 21, Changlin 23, Changlin 27, Changlin 40, Changlin 53, Changlin 54, Changlin 56 และ Changlin 166 ซึ่งสายพันธุ์เหล่านี้มีโอกาสจะมีพันธุ์ที่สามารถเจริญเติบโตได้ดี สำหรับใช้พัฒนาเป็นพันธุ์ปลูกในแหล่งปลูกของประเทศไทย ดังนั้นควรมีการศึกษาเกี่ยวกับชาบน้ำมันเพื่อคัดเลือกหาต้นพันธุ์ดี ที่สามารถในการปรับตัวเข้ากับแหล่งปลูกในประเทศไทย ผลผลิตปานกลางถึงสูง เปอร์เซ็นต์น้ำมันสูง สามารถใช้ผลผลิตเข้าสู่กระบวนการผลิตน้ำมัน เพื่อทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศ

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. วิธีดำเนินการ

สิ่งที่ใช้ในการทดลอง

1. ต้นชาบน้ำมัน *Camellia oleifera* var. Changlin จำนวน 9 หมายเลข ได้แก่ หมายเลข 3 4 18 23 26 27 40 53 และ 166
2. วัสดุบำรุงดิน เช่น ปุ๋ยเคมี เช่น ปุ๋ยยูเรีย หรือ 46-0-0 สูตร 18-46-0 สูตร 0-0-60 ปุ๋ยคอก เช่น ปุ๋ยคอกมูลวัว ปุ๋ยมูลไก่อัดเม็ด ปุ๋ยขาว และฟางข้าว
3. อุปกรณ์วัดการเจริญเติบโตลำต้น เช่น เวอร์เนียคาลิเปอร์แบบดิจิตอล ตลับเมตร ไม้เมตร
4. เครื่องชั่งดิจิตอล แบบ 2 ตำแหน่ง
5. อุปกรณ์ถ่ายรูป
6. อุปกรณ์เก็บข้อมูลและอุปกรณ์อื่นๆ เช่น ป้ายชื่อ ลวดมัด ถุงตาข่ายเก็บเมล็ดชาบน้ำมัน

แบบและวิธีการทดลอง

วางแผนการทดลองแบบ RCBD 9 กรรมวิธีๆละ 10 ซ้ำ

- กรรมวิธีที่ 1 ชาบน้ำมัน *Camellia oleifera* var. Changlin หมายเลข166
กรรมวิธีที่ 2 ชาบน้ำมัน *Camellia oleifera* var. Changlin หมายเลข4
กรรมวิธีที่ 3 ชาบน้ำมัน *Camellia oleifera* var. Changlin หมายเลข23
กรรมวิธีที่ 4 ชาบน้ำมัน *Camellia oleifera* var. Changlin หมายเลข40
กรรมวิธีที่ 5 ชาบน้ำมัน *Camellia oleifera* var. Changlin หมายเลข27
กรรมวิธีที่ 6 ชาบน้ำมัน *Camellia oleifera* var. Changlin หมายเลข26
กรรมวิธีที่ 7 ชาบน้ำมัน *Camellia oleifera* var. Changlin หมายเลข53
กรรมวิธีที่ 8 ชาบน้ำมัน *Camellia oleifera* var. Changlin หมายเลข3
กรรมวิธีที่ 9 ชาบน้ำมัน *Camellia oleifera* var. Changlin หมายเลข18

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ดำเนินการปลูกขาน้ำมันสายพันธุ์ Changlin ที่ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) และ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่(ขุนวาง) ตามกรรมวิธีข้างต้น แล้วดำเนินการทดลองตามขั้นตอน ดังนี้

1. วัดการเจริญเติบโตของต้นขาน้ำมัน ทางด้านขนาดทรงพุ่ม ขนาดลำต้น และความสูง ทุก 2 เดือน แล้วนำไปวิเคราะห์อัตราการเจริญเติบโต เก็บผลผลิต นับจำนวน ชั่งน้ำหนักผล ชั่งน้ำหนักเมล็ด ชั่งน้ำหนักเปลือก วิเคราะห์ปริมาณน้ำมัน

คำนวณหาเปอร์เซ็นต์น้ำมัน ตามสูตร

$$\text{เปอร์เซ็นต์น้ำมัน} = \frac{\text{น้ำหนักน้ำมันที่สกัดได้}}{\text{น้ำหนักตัวอย่าง (กรัม)}} \times 100$$

2. เปรียบเทียบการเจริญเติบโต การออกดอก ติดผล ปริมาณผลผลิตต่อต้นในแต่ละปี ร่วมกับการเจริญเติบโต เปรียบเทียบการออกดอกและการให้ผลผลิต บันทึกข้อมูล รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ สรุปผลการทดลองและจัดทำรายงานผลการทดลอง

3. จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์การเกษตร ดูแลรักษาต้นขาน้ำมัน สายพันธุ์ต่างๆ ที่ปลูกในแปลงทดลอง ระยะปลูก ระหว่างต้น x ระหว่างแถว เท่ากับ 2x3 ช่วงระยะการให้ผลผลิตควรใส่ในอัตราของปุ๋ย ดังนี้ ปุ๋ยยูเรีย หรือ 46-0-0 อัตรา 40 กิโลกรัม/ไร่ ปุ๋ย 18-46-0 อัตรา 28 กิโลกรัม/ไร่ และปุ๋ย 0-0-60 อัตรา 40 กิโลกรัม/ไร่ แบ่งใส่ 4 ครั้งๆ ละเท่าๆ กันในเดือนมีนาคม มิถุนายน กันยายนและธันวาคม ใส่ปุ๋ยซีไคอัดเม็ด ปริมาณ 30-50 กรัมต่อต้น หรือใส่ปุ๋ยคอกมูลวัว ปริมาณ 1 กิโลกรัม ทั้งนี้ช่วงที่มีการออกดอก พ่น CaB (แคลเซียมโบรอน) อัตรา 10-20 มล./น้ำ 20 ลิตร ทุก 7-10 วัน จำนวน 8 ครั้ง คลุมโคนต้นขาน้ำมันด้วยฟางข้าว และกำจัดวัชพืชทุก 2 เดือน

การบันทึกข้อมูล

1. วัดการเจริญเติบโต (RGR) ของขนาดทรงพุ่ม ขนาดลำต้น และความสูง ทุก 2 เดือน
2. ลักษณะผลขาน้ำมัน เช่น สีผล ขนาดผล น้ำหนักผล รูปร่างผล
3. ปริมาณผลผลิตต่อต้น
4. ปริมาณน้ำมันในเมล็ดขาน้ำมัน

เวลาและสถานที่

เริ่มต้น ตุลาคม 2558 - กันยายน 2564

สถานที่ทำการทดลอง

1. ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (ขุนวาง) อ.แม่ว้าง จ.เชียงใหม่ (1,300 เมตร)
2. ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) อ.แม่ว้าง จ.เชียงใหม่ (1,100 เมตร)

ผลการวิจัย (Results)

การศึกษาการเจริญเติบโตของขาน้ำมัน *Camellia oleifera* var. changlin

ดำเนินการทดลองเปรียบเทียบและศึกษาการเจริญเติบโตของขาน้ำมันพันธุ์การค้าจากต้นเพาะเมล็ดจากประเทศจีน จำนวน 9 หมายเลข ณ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ 2 พื้นที่ ที่ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเล

1,100 เมตร (โป่งน้อย) และ 1,300 เมตร (ขุนวาง) ปัจจุบันต้นขาน้ำมันมีอายุ 10 ปี ต้นขาน้ำมันมีขนาดความสูงเฉลี่ย เท่ากับ 212.73 ซม. ขนาดทรงพุ่มเฉลี่ย เท่ากับ 169.79 ซม. และขนาดรอบวงโคนต้นเฉลี่ย เท่ากับ 16.75 ซม. วัตถุประสงค์การเจริญเติบโตทางด้านความสูง ขนาดทรงพุ่ม และขนาดรอบวงโคนต้น พบว่า การเจริญเติบโตในพื้นที่ระดับความสูง 1,100 เมตร มีเปอร์เซ็นต์การเจริญเติบโตต่อปี ด้านความสูง ขนาดทรงพุ่ม และขนาดรอบวงโคนต้นเฉลี่ย เท่ากับ 25.35 32.85 และ 29.93 ตามลำดับ (ตารางที่ 1.1-4) ส่วนที่ระดับความสูง 1,300 เมตร มีเปอร์เซ็นต์การเจริญเติบโตต่อปี ด้านความสูง ขนาดทรงพุ่ม และขนาดรอบวงโคนต้นเฉลี่ย เท่ากับ 13.65 24.82 และ 22.17 ตามลำดับ(ตารางที่ 1.1-8) พบว่าพื้นที่ระดับความสูง 1,100 เมตร มีเปอร์เซ็นต์การเจริญเติบโตต่อปี มากกว่าพื้นที่ ที่ระดับความสูง 1,300 เมตร ทั้งด้านความสูง ขนาดทรงพุ่ม และขนาดรอบวงโคนต้น เมื่อเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์เท่ากับ 85.70 32.35 และ 34.99 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากที่ระดับความสูง 1,300 เมตร มีการออกดอกและติดผลตลอดและต่อเนื่องเป็นระยะเวลา 5 ปี ส่งผลทำให้มีพัฒนาการเจริญเติบโตด้านลำต้น น้อยกว่าต้นในพื้นที่ที่ยังไม่ให้ผลผลิต

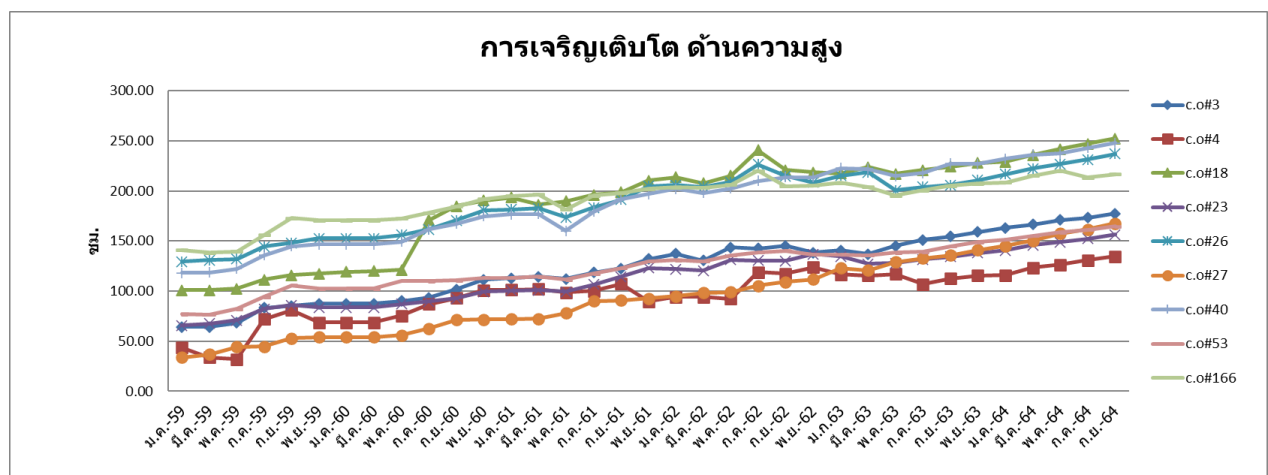
ลักษณะของต้นขาน้ำมัน *C.oleifera* var. changlin มีลักษณะเป็นไม้ยืนต้น ใบเดี่ยวเป็นรูปไข่และรูปรี ขอบใบจักฟันเลื่อยถี่ มีสีเขียวเข้ม ดอกเป็นแบบสมบูรณ์เพศ มีสีขาวอมเหลือง ผลเป็นแบบผลเดี่ยว ผลอ่อนมีขนปกคลุมทั่วผล เมื่อแก่ขนจะหลุดร่วง เปลือกแข็งและหนา เปลือกจะเริ่มแตกเมื่อถึงระยะเวลาเก็บเกี่ยวอายุผลหลังดอกบาน 10 เดือนขึ้นไป เมล็ดมีสีน้ำตาลเข้ม มีหลายเมล็ดในหนึ่งผล (ภาพที่ 1.1-1)

พื้นที่ปลูกศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย: ระดับความสูง 1,100 เมตร)

ต้นขาน้ำมันมีการเจริญเติบโต ทางด้านความสูงเพิ่มขึ้น เท่ากับ 10.05 – 71.25 เปอร์เซ็นต์ต่อปี ด้านขนาดทรงพุ่ม เท่ากับ 22.04 – 56.14 เปอร์เซ็นต์ต่อปี และขนาดรอบวงโคนต้น เท่ากับ 21.70 – 50.57 เปอร์เซ็นต์ต่อปี

ขนาดความสูง

ต้นขาน้ำมันมีการเจริญเติบโตทางด้านความสูง เพิ่มขึ้นเท่ากับ 10.05 – 71.25 เปอร์เซ็นต์ต่อปี จากการทดลองพบว่า *C.oleifera* var. changlin หมายเลข 18 มีความสูงโดยเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 252.50 ซม. รองลงมาคือ *C.oleifera* var. changlin หมายเลข 40 และ *C.oleifera* var. changlin หมายเลข 26 เท่ากับ 247.70 และ 236.80 ซม. ตามลำดับ (ตารางที่ 1.1-1)

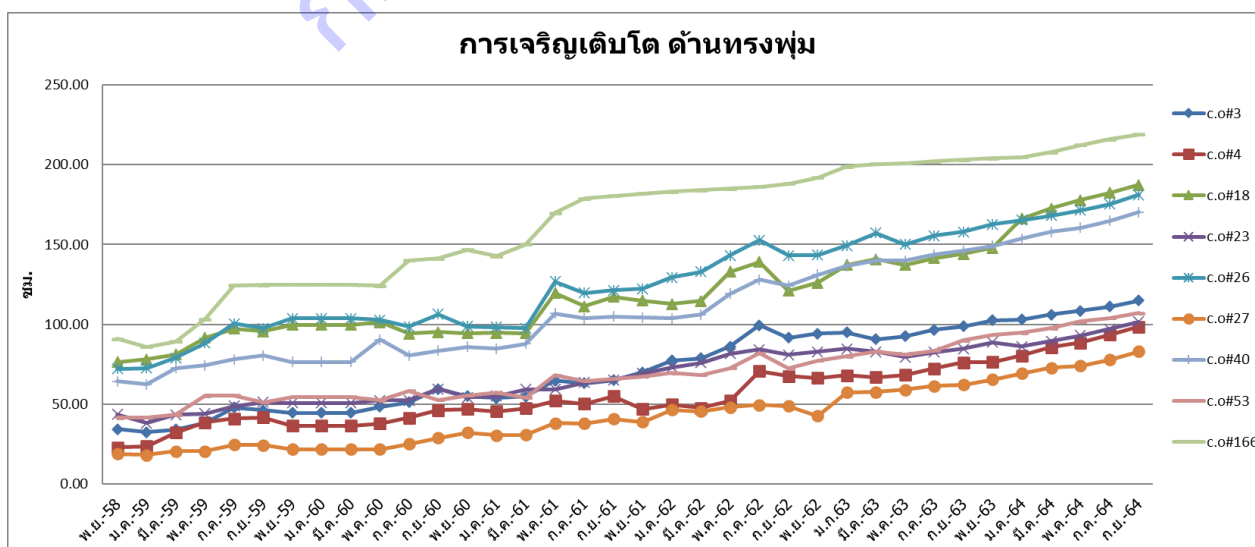
ตารางที่ 1.1-1 การเจริญเติบโตด้านความสูง (เซนติเมตร) ของต้นชาน้ำมันพันธุ์การค้าจากต้นเพาะเมล็ดของประเทศจีน Changlin จำนวน 9 หมายเลข ณ แปลงทดลองศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) ในปี พ.ศ. 2558-2564

<i>Camellia oleifera</i> var.changlin	ก.ย.59	ก.ย.60	ก.ย. 61	ก.ย. 62	ก.ย.63	ก.ย.64
หมายเลข 3	85.30 d	101.70 e	122.60 d	145.30 e	154.40 d	177.50 e
หมายเลข 4	81.20 d	93.00 f	107.25 f	117.43 h	112.57 g	134.71 i
หมายเลข 18	115.92 c	184.80 a	198.80 a	220.70 a	224.20 b	252.50 a
หมายเลข 23	85.90 d	92.80 g	114.30 e	130.30 g	134.30 f	156.40 h
หมายเลข 26	148.10 b	170.80 b	191.20 c	214.90 b	205.80 c	236.80 c
หมายเลข 27	53.20 e	71.40 h	91.00 g	109.40 i	135.75 f	167.75 f
หมายเลข 40	144.90 b	167.30 c	192.00 b	213.80 c	227.10 a	247.70 b
หมายเลข 53	106.00 c	110.60 d	122.90 d	140.20 f	144.90 e	164.70 g
หมายเลข 166	172.90 a	184.40 a	198.10 a	204.70 d	205.00 c	216.70 d
C.V. %	12.8	13.7	15.2	17.1	15.8	20.7

หมายเหตุ: ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติโดย DMRT ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ขนาดทรงพุ่ม

ต้นชาน้ำมันมีการเจริญเติบโตทางด้านขนาดทรงพุ่ม เพิ่มขึ้นเท่ากับ เท่ากับ 22.04 – 56.14 เปอร์เซ็นต์ต่อปี จากการทดลองพบว่า *C.oleifera* var. changlin หมายเลข 166 มีการขยายทรงพุ่มเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 219.00 ซม. รองลงมา คือ *C.oleifera* var. changlin หมายเลข 18 และ *C.oleifera* var. changlin หมายเลข 26 เท่ากับ 187.30 และ 181.10 ซม. ตามลำดับ (ตารางที่ 1.1-2)

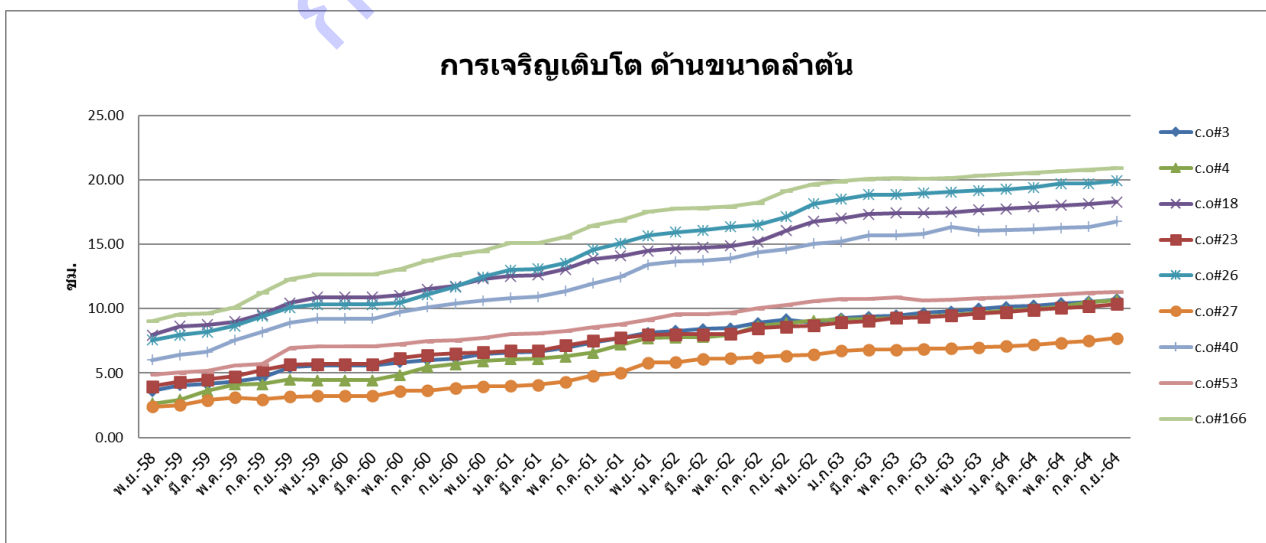
ตารางที่ 1.1-2 การเจริญเติบโตด้านทรงพุ่ม (เซนติเมตร) ของต้นชาน้ำมันพันธุ์การค้าจากต้นเพาะเมล็ดของประเทศจีน Changlin จำนวน 9 หมายเลข ณ แปลงทดลองศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) ในปี พ.ศ. 2558-2564

<i>Camellia oleifera</i> var.changlin	ก.ย.59	ก.ย.60	ก.ย. 61	ก.ย. 62	ก.ย.63	ก.ย.64
หมายเลข 3	46.28 d	59.56 e	65.06 d	91.55 d	98.70 d	115.00 e
หมายเลข 4	41.65 d	46.30 g	55.00 d	67.50 f	76.14 g	98.57 g
หมายเลข 18	95.70 b	95.25 c	117.25 b	121.05 c	144.10 c	187.30 b
หมายเลข 23	51.25 d	59.50 e	65.15 d	81.00 e	84.80 f	101.50 g
หมายเลข 26	97.50 b	106.40 b	121.25 b	143.25 b	158.00 b	181.10 c
หมายเลข 27	24.30 e	28.90 h	40.70 e	48.95 g	62.25 h	83.00 h
หมายเลข 40	80.35 c	83.50 d	104.80 c	124.20 c	146.00 c	170.30 d
หมายเลข 53	51.10 d	52.75 f	66.00 d	72.25 f	90.00 e	107.00 f
หมายเลข 166	124.55 a	141.25 a	180.55 a	188.00 a	203.00 a	219.00 a
C.V. %	11.5	17.8	11.9	14.9	13.7	15.4

หมายเหตุ: ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติโดย DMRT ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ขนาดรอบวงโคนต้น

ต้นชาน้ำมันมีการเจริญเติบโตทางด้านขนาดรอบวงโคนต้น เพิ่มขึ้นเท่ากับ 21.70 – 50.57 เปอร์เซ็นต์ต่อปี จากการทดลองพบว่า *C.oleifera* var. changlin หมายเลข 166 มีขนาดรอบวงโคนต้นมากที่สุด เท่ากับ 20.92 ซม. รองลงมาคือ *C.oleifera* var. changlin หมายเลข 26 และ *C.oleifera* var. changlin หมายเลข 18 เท่ากับ 19.91 และ 18.30 ซม. ตามลำดับ (ตารางที่ 1.1-3)

ตารางที่ 1.1-3 การเจริญเติบโตด้านขนาดรอบวงโคนต้น (เซนติเมตร) ของต้นชาน้ำมันพันธุ์การค้าจากต้นเพาะเมล็ดของประเทศจีน Changlin จำนวน 9 หมายเลข ณ แปลงทดลองศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) ในปี พ.ศ. 2558-2564

<i>Camellia oleifera</i> var.changlin	ก.ย.59	ก.ย.60	ก.ย. 61	ก.ย. 62	ก.ย.63	ก.ย.64
หมายเลข 3	5.47 e	6.15 cd	7.71 f	9.17 f	9.80 f	10.71 f
หมายเลข 4	4.49 f	5.70 d	7.20 g	8.88 g	9.51 g	10.65 f
หมายเลข 18	10.44 b	11.76 b	14.09 c	16.05 c	17.49 c	18.30 c
หมายเลข 23	5.66 e	6.51 cd	7.76 f	8.60 h	9.47 g	10.37 f
หมายเลข 26	10.09 b	11.69 b	15.09 b	17.13 b	19.07 b	19.91 b
หมายเลข 27	3.17 g	3.86 e	5.04 h	6.34 i	6.92 h	7.70 g
หมายเลข 40	8.91 c	10.39 b	12.48 d	14.62 d	16.33 d	16.76 d
หมายเลข 53	6.94 d	7.53 c	8.77 e	10.31 e	10.73 e	11.32 e
หมายเลข 166	12.28 a	14.20 a	16.85 a	19.16 a	20.15 a	20.92 a
C.V. %	22.6	20.5	21.5	18.8	17.5	19.2

หมายเหตุ: ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติโดย DMRT ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 1.1-4 ร้อยละการเจริญเติบโตต่อปี ของชาน้ำมัน *Camellia oleifera* var. changlin ทั้ง 9 หมายเลข ณ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ โป่งน้อย

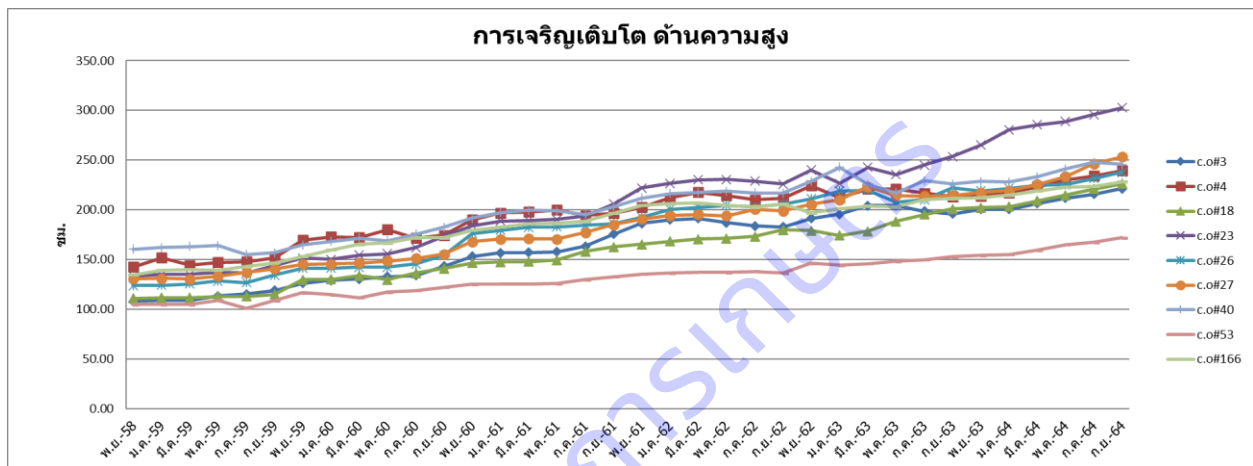
<i>Camellia oleifera</i> var. changlin	ความสูง	ขนาดทรงพุ่ม	ขนาดลำต้น
หมายเลข 3	28.57	35.92	32.87
หมายเลข 4	33.01	54.92	50.57
หมายเลข 18	13.52	24.14	21.70
หมายเลข 23	19.54	22.04	26.76
หมายเลข 26	14.19	25.20	27.17
หมายเลข 27	71.25	56.14	36.81
หมายเลข 40	18.71	27.44	29.66
หมายเลข 53	19.31	26.41	21.99
หมายเลข 166	10.05	23.47	21.80

2. ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (ขุนวาง: ระดับความสูง 1,300 เมตร)

ต้นชาน้ำมันมีการเจริญเติบโต ทางด้านความสูงเพิ่มขึ้น เท่ากับ 8.50 – 17.46 เปอร์เซ็นต์ต่อปี ด้านขนาดทรงพุ่ม เท่ากับ 17.74 – 33.87 เปอร์เซ็นต์ต่อปี และขนาดรอบวงโคนต้น เท่ากับ 13.19 – 25.69 เปอร์เซ็นต์ต่อปี

ขนาดความสูง

ต้นชาน้ำมันมีการเจริญเติบโตทางด้านความสูง เพิ่มขึ้นเท่ากับ 8.50 – 17.46 เปอร์เซ็นต์ต่อปี จากการทดลองพบว่า *C.oleifera* var. changlin หมายเลข 23 มีความสูงโดยเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 302.78 ซม. รองลงมาคือ *C.oleifera* var. changlin หมายเลข 27 และ *C.oleifera* var. changlin หมายเลข 40 เท่ากับ 253.1 และ 245.5 ซม. ตามลำดับ (ตารางที่ 1.1-5)

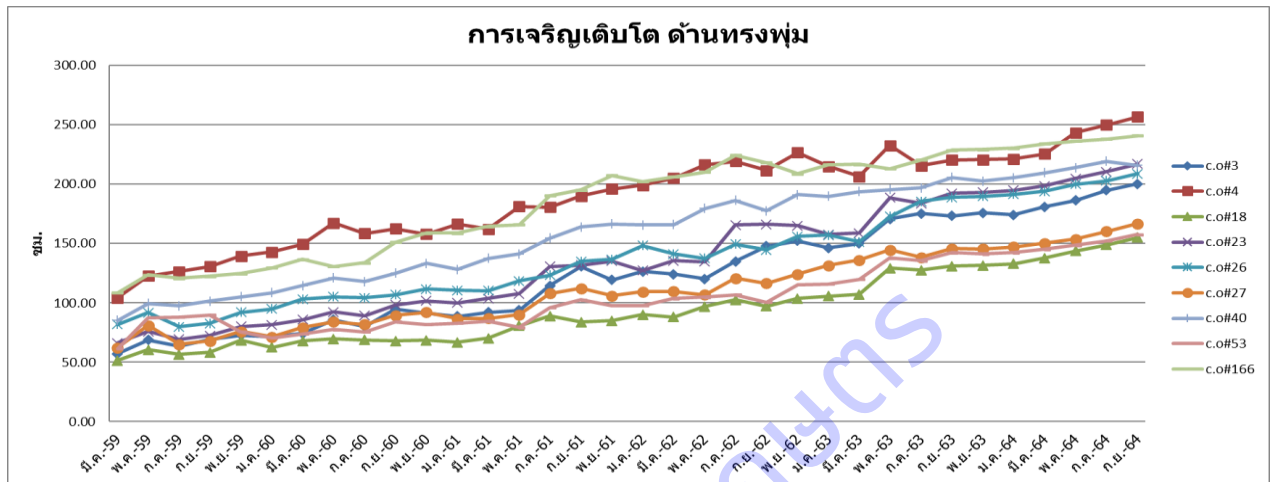
ตารางที่ 1.1-5 การเจริญเติบโตด้านความสูง (เซนติเมตร) ของต้นชาน้ำมันพันธุ์การค้าจากต้นเพาะเมล็ดของประเทศจีน changlin จำนวน 9 หมายเลข ณ แปลงทดลองศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (ขุนวาง) ในปี พ.ศ. 2558-2564

<i>Camellia oleifera</i> var.changlin	ก.ย.59	ก.ย.60	ก.ย. 61	ก.ย. 62	ก.ย.63	ก.ย.64
หมายเลข 3	118.70 e	143.14 d	175.57 d	182.71 f	196.00 d	221.14 e
หมายเลข 4	151.80 b	174.50 b	196.70 b	211.80 c	213.22 c	239.22 c
หมายเลข 18	115.00 e	141.00 d	162.56 e	179.78 f	200.78 d	226.11 d
หมายเลข 23	143.60 c	173.60 b	205.80 a	226.00 a	250.10 a	302.78 a
หมายเลข 26	134.40 d	154.20 c	186.10 c	205.90 d	222.10 b	237.70 c
หมายเลข 27	140.60 c	155.50 c	185.00 c	199.00 e	214.30 c	253.10 b
หมายเลข 40	156.70 a	182.50 a	203.10 a	216.80 b	225.9 b	245.50 c
หมายเลข 53	108.60 f	122.10 e	132.70 f	136.20 g	152.90 e	171.90 e
หมายเลข 166	146.50 c	171.90 b	196.40 b	205.90 d	211.50 c	228.10 d
C.V. %	17.7	15.5	16.5	18.5	14.4	15.4

หมายเหตุ: ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติโดย DMRT ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ขนาดทรงพุ่ม

ต้นชาน้ำมันมีการเจริญเติบโตทางด้านขนาดทรงพุ่ม เพิ่มขึ้นเท่ากับ เท่ากับ 17.74 – 33.87 เปอร์เซ็นต์ต่อปี จากการทดลองพบว่า *C.oleifera* var. changlin หมายเลข 4 มีการขยายทรงพุ่มเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 256.89 ซม. รองลงมา คือ *C.oleifera* var. changlin หมายเลข 166 และ *C.oleifera* var. changlin หมายเลข 23 เท่ากับ 240.8 และ 217.1 ซม. ตามลำดับ (ตารางที่ 1.1-6)

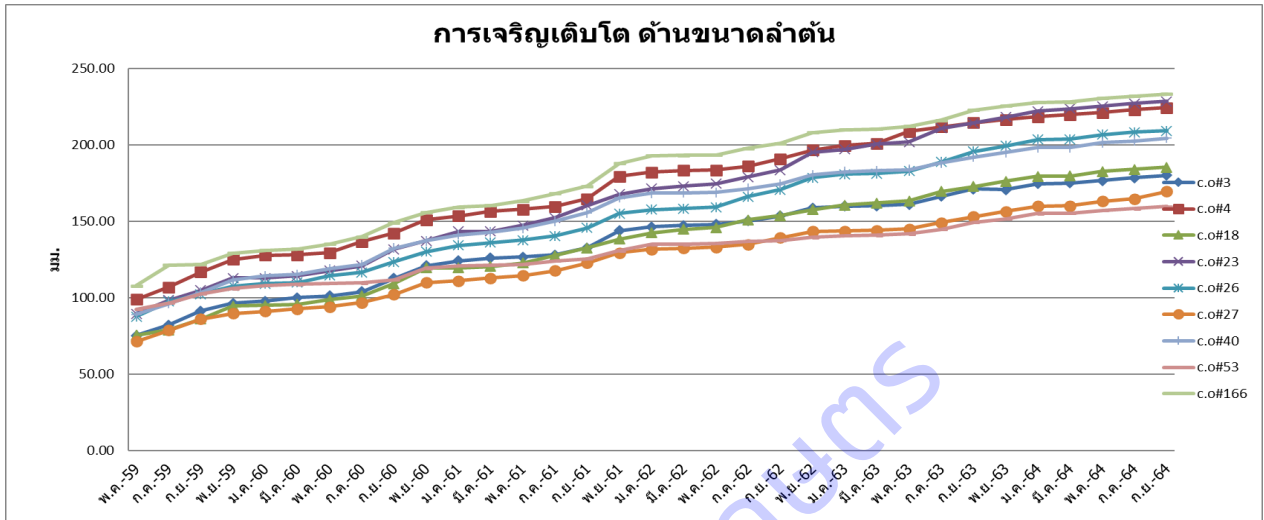
ตารางที่ 1.1-6 การเจริญเติบโตด้านขนาดทรงพุ่ม (เซนติเมตร) ของต้นชาน้ำมันพันธุ์การค้าจากต้นเพาะเมล็ดของประเทศจีน changlin จำนวน 9 หมายเลข ณ แปลงทดลองศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (ขุนวาง) ในปี พ.ศ. 2558-2564

<i>Camellia oleifera</i> var.changlin	ก.ย.59	ก.ย.60	ก.ย. 61	ก.ย. 62	ก.ย.63	ก.ย.64
หมายเลข 3	69.14 f	94.64 e	130.64 c	147.79 e	173.29 e	200.14 e
หมายเลข 4	130.85 a	162.45 a	190.20 a	211.65 b	220.50 b	256.89 a
หมายเลข 18	58.22 g	68.00 h	83.78 f	97.11 g	131.11 g	155.11 g
หมายเลข 23	72.45 f	98.30 e	131.95 c	166.30 d	205.50 c	217.10 c
หมายเลข 26	82.65 e	106.85 d	134.90 d	144.50 e	188.80 d	208.80 d
หมายเลข 27	68.10 f	89.50 f	112.20 d	116.60 f	145.64 f	166.70 f
หมายเลข 40	101.50 c	125.00 c	163.80 b	177.45 c	205.80 c	215.80 c
หมายเลข 53	89.94 d	84.25 g	102.75 e	100.65 g	142.40 f	157.80 g
หมายเลข 166	122.60 b	151.25 b	195.10 a	218.10 a	228.70 a	240.80 b
C.V. %	18.8	17.6	16.7	16.6	15.5	14.5

หมายเหตุ: ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติโดย DMRT ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ขนาดรอบวงโคนต้น

ต้นชาน้ำมันมีการเจริญเติบโตทางด้านขนาดรอบวงโคนต้น เพิ่มขึ้นเท่ากับ 13.19 – 25.69 เปอร์เซ็นต์ต่อปี จากการทดลองพบว่า *C.oleifera* var. changlin หมายเลข 166 มีขนาดรอบวงโคนต้นมากที่สุด เท่ากับ 23.31 ซม. รองลงมาคือ *C.oleifera* var. changlin หมายเลข 23 และ *C.oleifera* var. changlin หมายเลข 4 เท่ากับ 22.84 และ 22.42 ซม. ตามลำดับ (ตารางที่ 1.1-7)

ตารางที่ 1.1-7 การเจริญเติบโตด้านขนาดรอบวงโคนต้น (เซนติเมตร) ของต้นชาน้ำมันพันธุ์การค้าจากต้นเพาะเมล็ดของประเทศจีน changlin จำนวน 9 หมายเลข ณ แปลงทดลองศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (ขุนวาง) ในปี พ.ศ. 2558-2564

<i>Camellia oleifera</i> var.changlin	ก.ย.59	ก.ย.60	ก.ย. 61	ก.ย. 62	ก.ย.63	ก.ย.64
หมายเลข 3	9.12 d	11.25 e	13.25 e	15.34 e	17.10 d	18.00 e
หมายเลข 4	11.68 b	14.22 b	16.47 b	19.08 b	21.44 b	22.42 b
หมายเลข 18	8.61 e	10.92 f	13.26 e	15.36 e	17.27 d	18.52 d
หมายเลข 23	10.49 c	13.16 c	16.02 b	18.36 c	21.43 b	22.84 b
หมายเลข 26	10.23 c	12.34 d	14.57 d	17.06 d	19.57 c	20.91 c
หมายเลข 27	8.59 e	10.20 g	12.27 f	13.91 f	15.29 e	16.94 f
หมายเลข 40	10.33 c	13.23 c	15.56 c	17.43 d	19.19 c	20.43 c
หมายเลข 53	10.24 c	11.16 e	12.55 f	13.75 f	14.92 f	15.95 g
หมายเลข 166	12.17 a	14.90 a	17.29 a	20.10 a	22.28 a	23.31 a
C.V. %	11.1	12.3	13.1	16.1	12.2	14.2

หมายเหตุ: ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติโดย DMRT ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 1.1-8 ร้อยละการเจริญเติบโตต่อปี ของชาน้ำมัน *Camellia oleifera* var. changlin ทั้ง 9 หมายเลข ณ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ ชุมนวาง

<i>Camellia oleifera</i> var. changlin	ความสูง	ขนาดทรงพุ่ม	ขนาดลำต้น
หมายเลข 3	17.46	33.87	24.49
หมายเลข 4	8.50	15.02	18.63
หมายเลข 18	17.28	31.25	25.69
หมายเลข 23	17.43	31.93	23.61
หมายเลข 26	15.39	22.52	24.85
หมายเลข 27	15.66	25.53	24.03
หมายเลข 40	8.84	24.07	23.14
หมายเลข 53	10.70	21.48	13.19
หมายเลข 166	11.60	17.74	21.89

การศึกษาการให้ผลผลิตและปริมาณน้ำมันในเมล็ดชาน้ำมัน *Camellia oleifera* var. changlin

ชาน้ำมัน *Camellia oleifera* var. changlin จำนวน 9 หมายเลข ในพื้นที่ที่ระดับความสูง 1,300 เมตร ให้ผลผลิตแล้วทุกหมายเลข เริ่มให้ผลผลิตเมื่อต้นอายุ 5 ปีหลังปลูก ปัจจุบันมีอายุ 10 ปี ชาน้ำมัน *Camellia oleifera* var. changlin จะออกดอกสองช่วง คือในช่วงเดือนมีนาคม-เมษายน และเดือนกันยายน-ตุลาคม ซึ่งจะเริ่มทยอยเก็บผลผลิตในเดือนมกราคมถึงเดือนสิงหาคม (เก็บเกี่ยวหลังดอกบานประมาณ 10-11 เดือน) ทั้งนี้ขึ้นกับสภาพอากาศของแต่ละปี จากการทดลองพบว่า อุณหภูมิต่ำและปริมาณน้ำฝน เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการออกดอกของชาน้ำมัน โดยพื้นที่ปลูกดังกล่าวอยู่ในพื้นที่ระดับความสูง 1,300 เมตร จากระดับน้ำทะเล เป็นพื้นที่โล่ง ได้รับแสงแดดตลอดทั้งวัน อุณหภูมิเฉลี่ย 10.8 – 31.5 ความชื้นในอากาศ 82.5 เปอร์เซ็นต์ และมีปริมาณน้ำฝน 154.7 มม.ต่อปี

ในการทดลองนี้มีต้นชาน้ำมันที่ออกดอกติดผล และเก็บเกี่ยวผลผลิตนำมาวิเคราะห์น้ำมันได้จำนวน 261 สายต้น โดยมีสายต้นคัดรหัส 4-18-28 ให้ผลผลิตน้ำหนักแห้งเฉลี่ย 5 ปีสูงสุดเท่ากับ 656.35 กรัม/ต้น สายต้นคัดรหัส 166-12-15 มีปริมาณน้ำมันโดยน้ำหนักแห้งเฉลี่ย สูงสุดเท่ากับ 44.94 เปอร์เซ็นต์ จากผลการทดลอง ได้คัดเลือกต้นที่เจริญเติบโตได้ดีและให้ผลผลิต จำนวน 15 ต้น (ตารางที่ 1.1-9) โดยมีหลักในการคัดเลือกชาน้ำมัน ได้แก่ เปลือกผลบาง เมล็ดใหญ่ มีปริมาณน้ำมันสูง (มากกว่า 40% ของน้ำหนักเมล็ด และมากกว่า 25% ของน้ำหนักแห้ง) ทรงพุ่มเตี้ยแผ่กว้าง การออกดอกพร้อมกันและติดผลสม่ำเสมอ

ตารางที่ 1.1-9 ปริมาณผลผลิตเมล็ดชาน้ำมัน *Camellia oleifera* var. changlin จากต้นคัดเลือกที่เจริญเติบโตได้ดีและให้ผลผลิต จำนวน 15 ต้น จากพื้นที่ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเล 1,300 เมตร (ชุมนวาง)

ชาน้ำมัน <i>Camellia oleifera</i>			ผลผลิตน้ำหนักแห้ง (กรัม)					
หมายเลข	แถว	ต้น	ปี2559	ปี2560	ปี2561	ปี2562	ปี2563	ปี2564

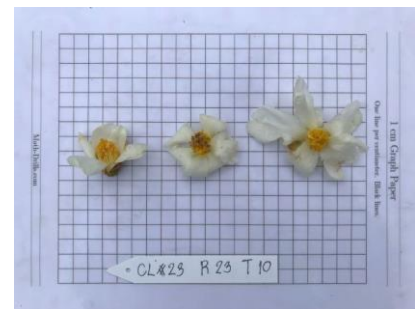
				(5ปี)	(6ปี)	(7ปี)	(8ปี)	(9ปี)	(10ปี)
1	4	17	7	204.00	48.00	910.20	46.00	889.60	683.00
2	4	18	20	52.00	264.00	88.40	339.60	1,243.94	112.00
3	4	18	22	4.00	489.00	26.40	854.00	143.50	0
4	4	18	28	79.00	758.00	7.20	632.80	2,472.10	7.0
5	4	18	33	55.00	51.00	0.00	204.00	2,532.86	0
6	23	6	6	0.00	314.00	1,073.60	485.60	101.92	75
7	26	10	10	64.00	125.00	1,595.60	441.20	1,464.30	0
8	27	24	10	47.00	228.00	324.80	200.40	773.74	248.00
9	40	14	10	27.00	114.00	770.60	133.40	578.02	0
10	166	11	26	21.00	262.00	257.40	795.20	271.26	143.00
11	166	11	33	7.00	78.00	475.40	616.00	276.10	38.00
12	166	12	6	332.00	457.00	1,066.40	1,249.40	303.48	76.00
13	166	12	15	6.00	257.00	510.20	735.40	57.68	2.00
14	166	12	18	9.00	112.00	816.00	1,125.80	0.00	205.00
15	166	12	22	120.00	325.00	298.00	565.40	339.40	79.00

ตารางที่ 1.1-10 ปริมาณน้ำมันจากเมล็ดชาน้ำมัน *Camellia oleifera* var. *changlin* จากต้นคัดเลือกที่เจริญเติบโตได้ดีและให้ผลผลิต จำนวน 15 ต้น จากพื้นที่ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเล 1,300 เมตร (ขุนวาง)

ชาน้ำมัน <i>Camellia oleifera</i>				ปริมาณน้ำมันโดยน้ำหนักแห้ง (เปอร์เซ็นต์)					
หมายเลข	แถว	ต้น		ปี2559 (5ปี)	ปี2560 (6ปี)	ปี2561 (7ปี)	ปี2562 (8ปี)	ปี2563 (9ปี)	ปี2564 (10ปี)
1	4	17	7	41.87	-	43.85	-	41.77	42.17
2	4	18	20	-	-	39.33	-	46.11	46.03
3	4	18	22	-	-	42.25	-	44.11	41.93
4	4	18	28	41.96	-	39.66	42.76	49.49	45.38
5	4	18	33	41.84	-	36.84	-	44.35	42.02
6	23	6	6	-	-	37.82	44.05	48.77	46.86
7	26	10	10	38.56	-	33.5	41.5	46.96	49.89
8	27	24	10	38.81	-	31.75	-	48.34	46.90
9	40	14	10	-	-	32.73	-	48.75	43.77
10	166	11	26	-	-	35.64	-	46.46	45.79
11	166	11	33	-	-	39.31	-	45.78	49.08
12	166	12	6	40.25	-	43.27	43.85	50.64	39.28
13	166	12	15	-	-	38.56	50.86	-	45.40
14	166	12	18	-	-	38.02	40.09	-	43.20

CL3 R23 T10

CL4 R17 T7

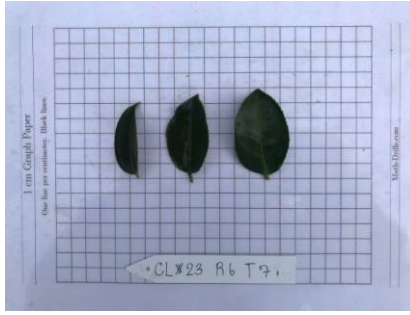

CL18R3T1

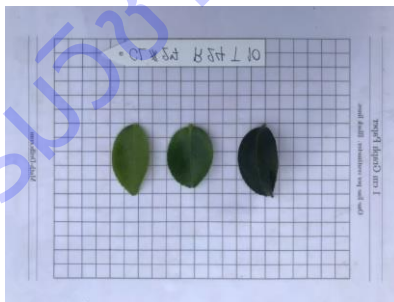
CL23 R6 T7

CL26 R10 T10

CL27 R24 T10

CL40 R14 T10

CL53 R15 T15

CL166 R12 T6

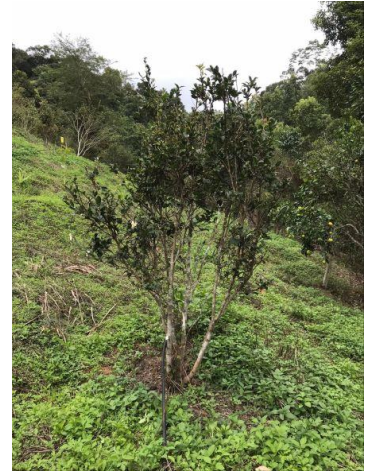
ภาพที่ 1.1-1 ลักษณะต้น ใบ และดอก ของชาน้ำมัน *Camellia oleifera* var. changlin อายุ 10 ปี จำนวนทั้ง 9 หมายเลข ณ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ ขุนวาง ที่ระดับความสูง 1,300 เมตร

CL3

CL4

CL18

CL23

CL26

CL27

CL40

CL53

CL166

ภาพที่ 1.1-2 ตัวอย่างต้นชาน้ำมัน *Camellia oleifera* var. *changlin* อายุ 10 ปี จำนวนทั้ง 9 หมายเลข ณ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ โป่งน้อย ที่ระดับความสูง 1,100 เมตร

CL3

CL4

CL18

CL23

CL26

CL27

CL40

CL53

CL166

ภาพที่ 1.1-3 ลักษณะเมล็ดของชาน้ำมัน *Camellia oleifera* var. changlin จำนวน 9 หมายเลข ณ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ ชุมนวาง

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ที่ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเล 1,300 เมตร (ชุมนวาง) มีความเหมาะสมในการเจริญเติบโตดี ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์การเจริญเติบโตต่อปี ด้านความสูง ขนาดทรงพุ่ม และขนาดรอบวงโคนต้น เฉลี่ย เท่ากับ 13.65 24.82 และ 22.17 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ในพื้นที่ดังกล่าวมีการออกดอกและติดผลตลอดและต่อเนื่องเป็นระยะเวลา 5 ปี สามารถคัดเลือกต้นที่เจริญเติบโตได้ดีและให้ผลผลิต จำนวน 15 ต้น โดยมีสายต้นคัดรหัส 4-18-28 ให้ผลผลิตน้ำหนักแห้งเฉลี่ย 5 ปีสูงสุดเท่ากับ 656.35 กรัม/ต้น สายต้นคัดรหัส 166-12-15 มีปริมาณน้ำมันเฉลี่ย สูงสุดเท่ากับ 44.94 เปอร์เซ็นต์ โดยจากผลการทดลองพบว่าต้นชาน้ำมันจะให้ผลผลิตสูงขึ้นตามอายุต้น และมีปริมาณน้ำมันสูงตามเกณฑ์การคัดเลือก โดยพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่โล่ง ได้รับแสงแดดตลอดทั้งวัน อุณหภูมิเฉลี่ย 10.8 – 31.5 ความชื้นในอากาศ 82.5 เปอร์เซ็นต์ และมีปริมาณน้ำฝน 154.7 มม.ต่อปี

การรวบรวมและคัดเลือกพันธุ์ชาสำหรับผลิตน้ำมันจากแหล่งต่างๆของประเทศไทย
และสายพันธุ์จากต่างประเทศ ระยะที่ 2

นารารุญ โขติอิมอุตม ^{1/} ฉัตตันภา ชมอรารุธ ^{2/} สุเมธ พากเพียร ^{1/}

บทคัดย่อ

การรวบรวมและคัดเลือกพันธุ์ชาสำหรับผลิตน้ำมันจากแหล่งต่างๆของประเทศไทยและสายพันธุ์จากต่างประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการเจริญเติบโต ปริมาณผลผลิต และปริมาณน้ำมัน ในชาสำหรับผลิตน้ำมันจากแหล่งต่างๆจากต่างประเทศและภายในประเทศ ดำเนินการที่ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย และขุนวาง) จ.เชียงใหม่ ในปี 2559 - 2564 ไม่มีการวางแผนการทดลองทางสถิติ โดยปลูกชาน้ำมันจำนวน 8 ชนิด ได้แก่ *Camellia semiserrata* Chi *C. vietnamensis* *C. gaucowensis* *C. polydonta* How ex Hu *C. semiserrata* Chi var. *Albiflora* *C. octopetala* Hu *C. confusa* (Inthanon) และ *C. confusa* (Pongnoy) พบว่า ต้นที่ปลูก ณ ระดับความสูง 1,300 เมตร (ขุนวาง) มีการเจริญเติบโตดีที่สุด ต้นชาน้ำมันมีขนาดความสูง เท่ากับ 344.58 ซม. ขนาดทรงพุ่ม เท่ากับ 192.40 ซม. และขนาดรอบโคนต้น เท่ากับ 20.54 ซม. มีเปอร์เซ็นต์การเจริญเติบโตต่อปี ด้านความสูง ขนาดทรงพุ่ม และขนาดรอบวงโคนต้น เฉลี่ย เท่ากับ 26.93 36.05 และ 25.23 ตามลำดับ พบว่า *C. gaucowensis* เริ่มให้ผลผลิตเมื่อต้นอายุ 7 ปีหลังปลูก คัดเลือกสายต้นที่มีศักยภาพได้จำนวน 5 สายต้น มีผลผลิตน้ำหนักแห้งเฉลี่ย เท่ากับ 83.51 กรัม/ต้น สายต้นรหัส GC-19-16 ให้ผลผลิตน้ำหนักแห้งสูงสุดเท่ากับ 1,900.2 กรัม/ต้น และสายต้นรหัส GC-19-26 มีปริมาณน้ำมันเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 48.95 เปอร์เซ็นต์

คำสำคัญ : ชาน้ำมัน การรวบรวมพันธุ์ การคัดเลือกพันธุ์

Collection and selection of tea varieties for oil production from various sources in Thailand and abroad, phase 2

Abstract

Collection and selection of tea varieties for oil production from various sources in Thailand and species from abroad aimed to study growth, yield, and oil content tea for the oil production from various sources from abroad and Thailand. The project was conducted at the Chiang Mai Royal Agricultural Research Center (Pong Noi and Khun Wang), Chiang Mai province in 2016 - 2021. Statistical experiments were not planned. Eight types of oil tea were planted, species *Camellia semiserrata* Chi *C. vietnamensis* *C. gaucowensis* *C. polydonta* How ex Hu *C. semiserrata* Chi var. *Albiflora* *C. octopetala* Hu *C. confusa* (Inthanon) and *C. confusa* (Pongnoy). Planted at an altitude of 1,300 meters above sea level (Khun Wang) has the best growth. The oil tea tree has a height of 344.58 cm., a canopy size of 192.40 cm. and a tree circumference of 20.54 cm. The percentage of growth per year in height, canopy size, and the average circumference of the base are 26.93 36.05. and 25.23, respectively. It was found that *C. gaucowensis* began to yield at the age of 7 years after planting. Five potential lines were selected with an average dry weight yield of 83.51 g/plant. The highest dry weight was 1,900.2 g/plant, and GC-19-26 line had the highest average oil content of 48.95 percent.

Key word : Oil tea, Collection, Selection

บทนำ

ชาน้ำมัน (Camellia Oil Tea) เป็นพืชในตระกูลชา (Genus *Camellia*) ที่มีการใช้ประโยชน์โดยการนำเมล็ดมาหีบ น้ำมัน น้ำมันที่ได้มีคุณภาพดีทั้งในแง่การบริโภคเพื่อสุขภาพโดยตรง และนำมาประกอบอาหาร นอกจากนี้กากชาที่เหลือจากการหีบน้ำมันยังสามารถใช้ในอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้ด้วย ในปีหนึ่ง ๆ ประเทศไทยนำเข้ากากชาในปริมาณมาก สำหรับคุณค่าของน้ำมันจากเมล็ดชาซึ่งเป็นที่รู้จักกันในนามของ “น้ำมันมะกอกแห่งทวีปเอเชีย” เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า น้ำมันมะกอกของชาวเมดิเตอร์เรเนียนเป็นน้ำมันที่มีสัดส่วนของกรดไขมันชนิดต่าง ๆ ในปริมาณที่ช่วยส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค ซึ่งในเอเชียก็มีน้ำมันเมล็ดชาที่มีสัดส่วนของกรดไขมันชนิดต่าง ๆ ในปริมาณที่ดีที่ไม่ด้อยไปกว่าน้ำมันมะกอก นั่นคือ น้ำมันเมล็ดชา เป็นน้ำมันที่นิยมใช้กันทางใต้ของสาธารณรัฐประชาชนจีน เช่นในชาวหูหนาน มีการใช้น้ำมันชามานานกว่า 1,000 ปี เป็นน้ำมันที่สกัดจากเมล็ดของดอกชาคามีเลียโอลิเฟอรา (*Camellia oleifera* Abel, Theaceae) มีงานวิจัยด้านการปรับปรุงพันธุ์ชาน้ำมันเริ่ม

ตั้งแต่ปี 2507 ถึงปัจจุบัน ในสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยกลุ่มวิจัยป่าเศรษฐกิจ (Economic forestry research) ของ The Research Institute of Subtropical Forestry (RISF) สังกัด Chinese Academy of Forestry (CAF) พบว่านอกจากชาน้ำมันในตระกูล *Camellia oleifera* พันธุ์ต่าง ๆ แล้ว ในต่างประเทศยังมีการใช้พืชตระกูลชาอื่น ๆ ปลูกเพื่อหีบน้ำมันมีทั้งหมด 20 สกุล ได้แก่ *C. meiocarpa*, *C. vietnamensis*, *C. yuhsiensis*, *C. octopetala*, *C. reticulate*, *C. polyodonta*, *C. chekangoleosa*, *C. semiserrata*, *C. saluensis*, *C. yunnanensis* และ *C. tsaii* เป็นต้น สำหรับในประเทศไทย พบว่ามีพืชตระกูลชาป่าที่มีลักษณะใกล้เคียงกับชาตระกูล *Camellia oleifera* และจากการนำเมล็ดไปหีบน้ำมันเบื้องต้น พบว่า มีปริมาณน้ำมันใกล้เคียงกับชาน้ำมันพันธุ์จากต่างประเทศ ดังนั้นการศึกษาให้ได้พันธุ์ชาที่สามารถใช้ผลิตน้ำมันจากชาพื้นเมืองของไทย และชาอื่น ๆ จากต่างประเทศ เพื่อให้ได้พันธุ์ที่เหมาะสมสำหรับแหล่งปลูกของประเทศไทย จึงเป็นเรื่องที่ควรศึกษาเพื่อให้ได้พันธุ์ชาสำหรับการใช้พัฒนาพันธุ์ต่อไปเพื่อคัดเลือกหาต้นพันธุ์ดี ที่สามารถในการปรับตัวเข้ากับแหล่งปลูกในประเทศไทย ผลผลิตปานกลางถึงสูง เเปอร์เซ็นต์น้ำมันสูง สามารถใช้ผลผลิตเข้าสู่กระบวนการหีบน้ำมันได้กักชา เพื่อทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศ

ระเบียบวิธีการวิจัย

วิธีดำเนินการ

สิ่งที่ใช้ในการทดลอง

1. ต้นชาน้ำมัน ชาน้ำมันจำนวน 8 ชนิด ได้แก่ 1. *Camellia semiserrata* Chi 2. *C. vietnamensis* 3. *C. gaucowensis* 4. *C. polydonta* How ex Hu 5. *C. semiserrata* Chi var. Albiflora Hu et Huang ex Hu 6. *C. octopetala* Hu 7. *C. confusa* (Inthanon) และ 8. *C. confusa* (Pongnoy)
2. วัสดุบำรุงดิน เช่น ปุ๋ยเคมี เช่น ปุ๋ยยูเรีย หรือ 46-0-0 สูตร 18-46-0 สูตร 0-0-60 ปุ๋ยคอก เช่น ปุ๋ยคอกมูลวัว ปุ๋ยมูลไก่อัดเม็ด ปุ๋ยขี้วัว และฟางข้าว
3. อุปกรณ์วัดการเจริญเติบโตลำต้น เช่น เวอร์เนียคาลิเปอร์แบบดิจิตอล ตลับเมตร ไม้เมตร เครื่องชั่งดิจิตอล แบบ 2 ตำแหน่ง
4. อุปกรณ์ถ่ายรูป
5. อุปกรณ์เก็บข้อมูลและอุปกรณ์อื่นๆ เช่น ป้ายชื่อ ลวดมัด ถุงตาข่ายเก็บเมล็ดชาน้ำมัน

แบบและวิธีการทดลอง

ไม่มีการวางแผนการทดลองทางสถิติ

โดยปลูกชาน้ำมันจำนวน 8 ชนิด ได้แก่ 1. *Camellia semiserrata* Chi 2. *C. vietnamensis* 3. *C. gaucowensis* 4. *C. polydonta* How ex Hu 5. *C. semiserrata* Chi var. Albiflora Hu et Huang ex Hu 6. *C. octopetala* Hu 7. *C. confusa* (Inthanon) และ *C. confusa* (Pongnoy)

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ดำเนินการปลูกชาน้ำมัน จำนวน 8 ชนิด ที่ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) และ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่(ขุนวาง) ตามกรรมวิธีข้างต้น แล้วดำเนินการทดลองตามขั้นตอน ดังนี้

1. วัดการเจริญเติบโตของต้นชาน้ำมัน ทางด้านขนาดทรงพุ่ม ขนาดลำต้น และความสูง ทุก 2 เดือน แล้วนำไปวิเคราะห์อัตราการเจริญเติบโต เก็บผลผลิต นับจำนวน ชั่งน้ำหนักผล ชั่งน้ำหนักเมล็ด ชั่งน้ำหนักเปลือก วิเคราะห์ปริมาณน้ำมัน

คำนวณหาเปอร์เซ็นต์น้ำมัน ตามสูตร

$$\text{เปอร์เซ็นต์น้ำมัน} = \frac{\text{น้ำหนักน้ำมันที่สกัดได้}}{\text{น้ำหนักตัวอย่าง (กรัม)}} \times 100$$

2. เปรียบเทียบการเจริญเติบโต การออกดอก ติดผล ปริมาณผลผลิตต่อต้นในแต่ละปี ร่วมกับการเจริญเติบโต เปรียบเทียบการออกดอกและการให้ผลผลิต บันทึกข้อมูล รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ สรุปผลการทดลองและจัดทำรายงานผลการทดลอง

3. จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์การเกษตร ดูแลรักษาต้นชาน้ำมัน สายพันธุ์ต่างๆ ที่ปลูกในแปลงทดลอง ระยะปลูก ระหว่างต้น x ระหว่างแถว เท่ากับ 2x3 ช่วงระยะการให้ผลผลิตควรใส่ในอัตราของปุ๋ย ดังนี้ ปุ๋ยยูเรีย หรือ 46-0-0 อัตรา 40 กิโลกรัม/ไร่ ปุ๋ย 18-46-0 อัตรา 28 กิโลกรัม/ไร่ และปุ๋ย 0-0-60 อัตรา 40 กิโลกรัม/ไร่ แบ่งใส่ 4 ครั้งๆ ละเท่าๆ กันในเดือนมีนาคม มิถุนายน กันยายนและธันวาคม ใส่ปุ๋ยซีไคอัดเม็ด ปริมาณ 30-50 กรัมต่อต้น หรือใส่ปุ๋ยคอกมูลวัว ปริมาณ 1 กิโลกรัม ทั้งนี้ช่วงที่มีการออกดอก ฟัน CaB (แคลเซียมโบรอน) อัตรา 10-20 มล./น้ำ 20 ลิตร ทุก 7-10 วัน จำนวน 8 ครั้ง คลุมโคนต้นชาน้ำมันด้วยฟางข้าว และกำจัดวัชพืชทุก 2 เดือน

การบันทึกข้อมูล

1. วัดการเจริญเติบโต (RGR) ของขนาดทรงพุ่ม ขนาดลำต้น และความสูง ทุก 2 เดือน
2. ลักษณะผลชาน้ำมัน เช่น สีผล ขนาดผล น้ำหนักผล รูปร่างผล
3. ปริมาณผลผลิตต่อต้น
4. ปริมาณน้ำมันในเมล็ดชาน้ำมัน

เวลาและสถานที่

เริ่มต้น ตุลาคม 2558 - กันยายน 2564

สถานที่ทำการทดลอง

3. ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (ขุนวาง) อ.แม่วาง จ.เชียงใหม่ (1,300 เมตร)
4. ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) อ.แม่วาง จ.เชียงใหม่ (1,100 เมตร)

ผลการวิจัย (Results)

การศึกษาการเจริญเติบโตของชาน้ำมัน *Camellia* spp.

ดำเนินการรวบรวมและคัดเลือกศึกษาพันธุ์ชาสำหรับผลิตน้ำมันจากแหล่งต่างๆของประเทศไทยและสายพันธุ์จากต่างประเทศ เพื่อศึกษาเจริญเติบโตทางด้านลำต้นและการให้ผลผลิต ณ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ 2 พื้นที่ ที่ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเล 1,100 เมตร (โป่งน้อย) และ 1,300 เมตร (ขุนวาง) ปัจจุบันต้นชาน้ำมันมีอายุ 10 ปี ต้นชาน้ำมันมีขนาดความสูงเฉลี่ย เท่ากับ 344.58 ซม. ขนาดทรงพุ่มเฉลี่ย เท่ากับ 192.40 ซม. และขนาดรอบโคนต้นเฉลี่ย เท่ากับ 20.54 ซม. โดยการวัดการเจริญเติบโตทางด้านความสูง ขนาดทรงพุ่ม และขนาด

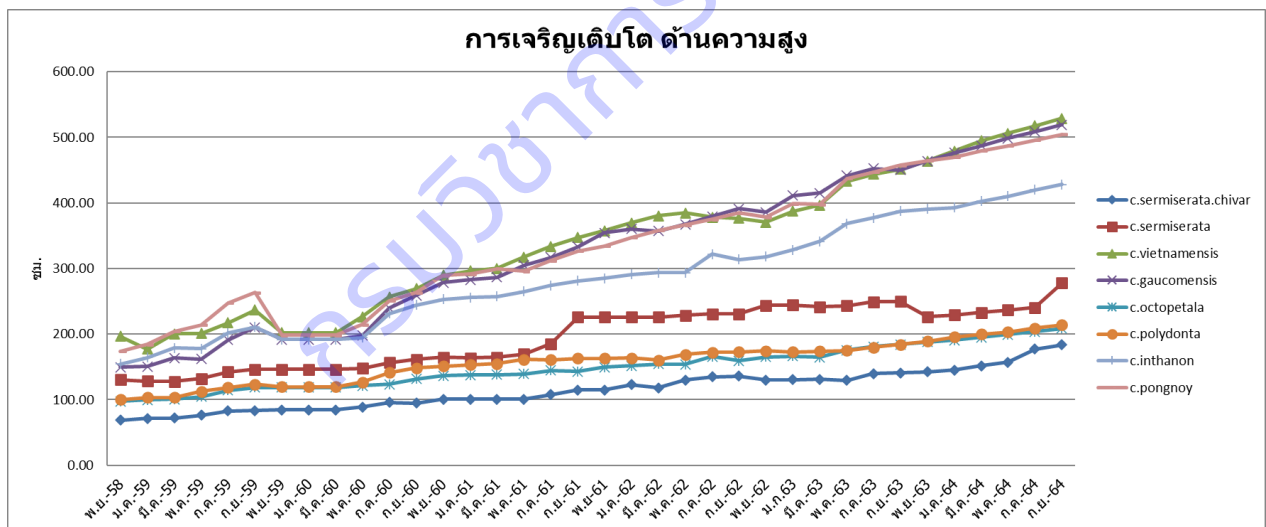
รอบวงโคนต้น จากการทดลองพบว่า การเจริญเติบโตในพื้นที่ระดับความสูง 1,100 เมตร มีเปอร์เซ็นต์การเจริญเติบโตต่อปี ด้านความสูง ขนาดทรงพุ่ม และขนาดรอบวงโคนต้น เฉลี่ย เท่ากับ 26.93 36.05 และ 25.23 ตามลำดับ (ตารางที่ 1.2-4) ส่วนที่ระดับความสูง 1,300 เมตร มีเปอร์เซ็นต์การเจริญเติบโตต่อปี ด้านความสูง ขนาดทรงพุ่ม และขนาดรอบวงโคนต้น เฉลี่ย เท่ากับ 22.36 26.98 และ 25.90 ตามลำดับ (ตารางที่ 1.2-8) พบว่าพื้นที่ระดับความสูง 1,100 เมตร มีเปอร์เซ็นต์การเจริญเติบโตต่อปี ด้านความสูงและขนาดทรงพุ่ม มากกว่าพื้นที่ ที่ระดับความสูง 1,300 เมตร เมื่อเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์เท่ากับ 20.44 และ 35.29 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนการเจริญเติบโตด้านขนาดรอบวงโคนต้น ทั้งสองสถานที่มีขนาดใกล้เคียงกัน

ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย: ระดับความสูง 1,100 เมตร)

ต้นขาน้ำมันมีการเจริญเติบโต ทางด้านความสูง เพิ่มขึ้นเท่ากับ 18.77 – 41.25 เปอร์เซ็นต์ต่อปี ด้านขนาดทรงพุ่ม เท่ากับ 26.05 – 58.53 เปอร์เซ็นต์ต่อปี และขนาดรอบวงโคนต้น เท่ากับ 19.93 – 33.52 เปอร์เซ็นต์ต่อปี (ตารางที่ 1.2-4)

ขนาดความสูง

ต้นขาน้ำมันมีการเจริญเติบโตทางด้านความสูง เพิ่มขึ้นเท่ากับ 18.77 – 41.25 เปอร์เซ็นต์ต่อปี จากการทดลองพบว่า *C. vietnamensis* มีความสูงโดยเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 529.1 ซม. รองลงมาคือ *C. gaucomensis* และ *C. confusa* (Pongnoy) เท่ากับ 519.2 และ 504.6 ซม. ตามลำดับ (ตารางที่ 1.2-1)

ตารางที่ 1.2-1 การเจริญเติบโตด้านความสูง (เซนติเมตร) ของต้นชาสำหรับผลิตน้ำมันจากแหล่งต่างๆของประเทศไทยและสายพันธุ์จากต่างประเทศ จำนวน 8 ชนิด ณ แปลงทดลองศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) ในปี พ.ศ. 2558-2564

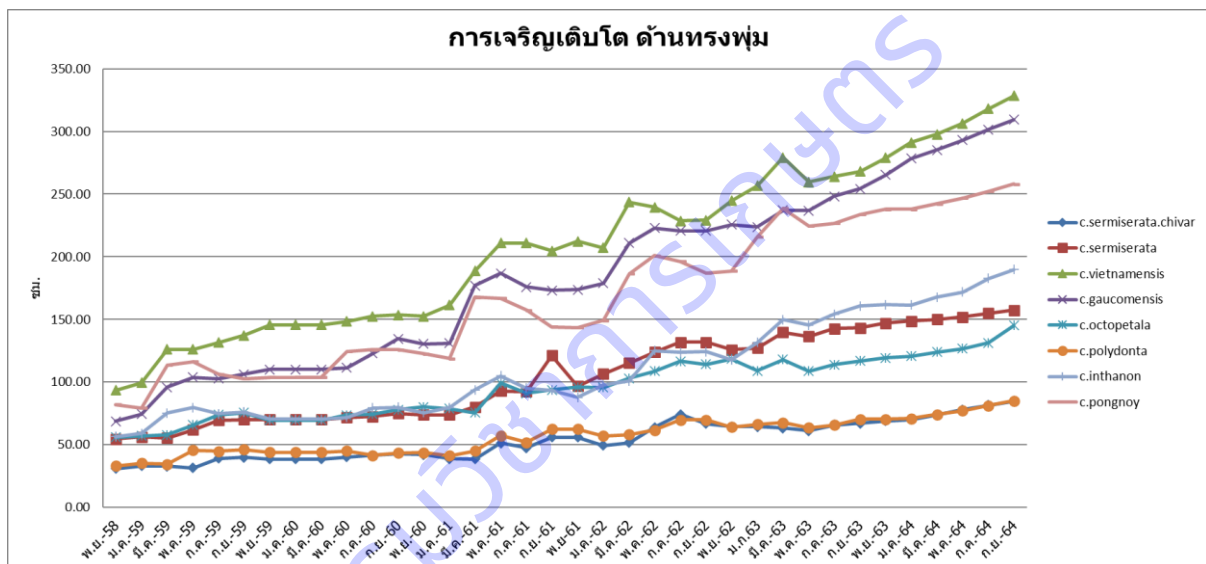
<i>Camellia</i> spp.	ก.ย.59	ก.ย.60	ก.ย. 61	ก.ย. 62	ก.ย.63	ก.ย.64
<i>C. semiserrata</i> chivar	83.57 g	94.71 g	114.57 h	135.71 h	140.71 f	183.43 g
<i>C. semiserrata</i>	146.00 d	161.50 d	225.67 e	231.00 e	249.67 d	278.00 e
<i>C. vietnamensis</i>	236.80 b	269.50 a	347.30 a	376.80 c	451.40 b	529.10 a
<i>C. gaucomensis</i>	209.90 c	259.10 b	333.40 b	391.00 a	450.50 b	519.20 b

<i>C. octopetala</i>	118.60 f	131.50 f	142.90 g	159.10 g	184.40 e	208.50 f
<i>C. polydonta</i>	123.30 e	148.50 e	163.00 f	173.00 f	183.93 e	213.80 f
<i>C. confusa</i> (Inthanon)	210.90 c	244.50 c	281.00 d	313.70 d	387.40 c	428.30 d
<i>C. confusa</i> (Pongnoy)	263.50 a	263.50 b	326.80 c	384.50 b	457.40 a	504.60 c
C.V. %	19.5	21.5	14.4	17.4	16.3	13.3

หมายเหตุ: ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติโดย DMRT ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ขนาดทรงพุ่ม

ต้นขาน้ำมันมีการเจริญเติบโตทางด้านขนาดทรงพุ่ม เพิ่มขึ้นเท่ากับ เท่ากับ 26.05 – 58.53 เปอร์เซ็นต์ต่อปี จากการทดลองพบว่า *C. vietnamensis* มีการขยายทรงพุ่มเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 328.5 ซม. รองลงมา คือ *C. gaucowensis* และ *C. confusa* (Pongnoy) เท่ากับ 309.5 และ 258.0 ซม. ตามลำดับ (ตารางที่ 1.2-2)

ตารางที่ 1.2-2 การเจริญเติบโตด้านขนาดทรงพุ่ม (เซนติเมตร) ของต้นขาน้ำมันสำหรับผลิตน้ำมันจากแหล่งต่างๆของประเทศไทยและสายพันธุ์จากต่างประเทศ จำนวน 8 ชนิด ณ แปลงทดลองศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) ในปี พ.ศ. 2558-2564

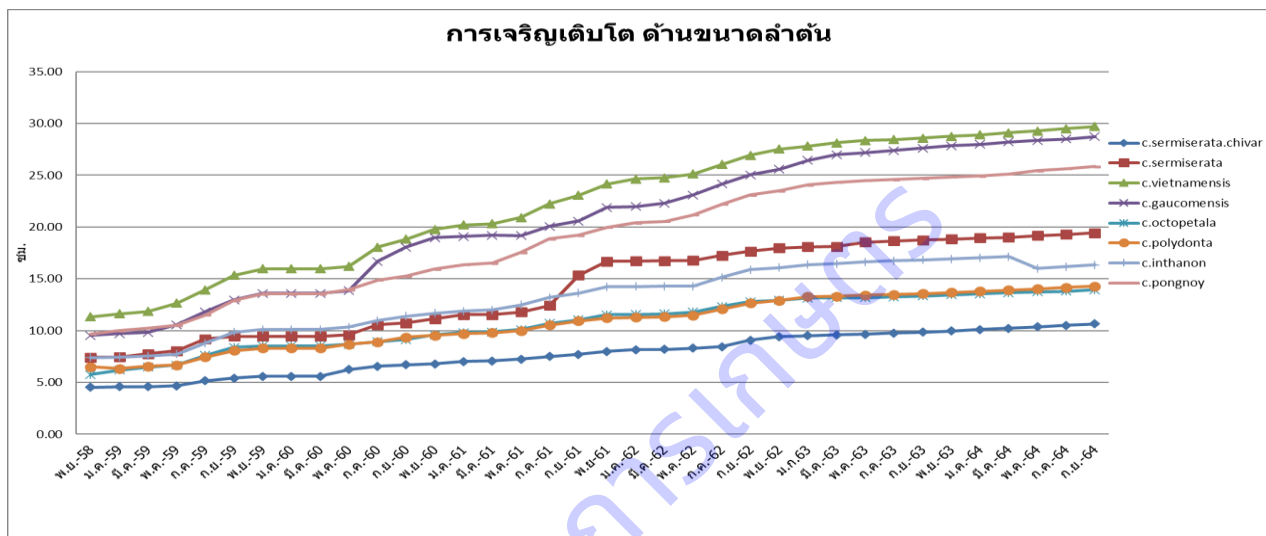
<i>Camellia</i> spp.	ก.ย.59	ก.ย.60	ก.ย. 61	ก.ย. 62	ก.ย.63	ก.ย.64
<i>C. semiserrata</i> chivar	39.79 f	42.86 e	55.86 g	66.93 h	67.00 g	84.86 g
<i>C. semiserrata</i>	70.00 d	75.00 d	121.33 d	131.83 d	143.33 e	157.33 e
<i>C. vietnamensis</i>	137.35 a	153.50 a	204.60 a	229.10 a	268.10 a	328.50 a
<i>C.gaucowensis</i>	106.25 b	134.45 b	173.10 b	220.70 b	254.20 b	309.50 b
<i>C. octopetala</i>	75.60 c	78.00 d	93.70 e	114.25 f	116.80 f	145.20 f
<i>C. polydonta</i>	46.25 e	43.40 e	62.35 f	69.70 g	70.30 g	85.10 g
<i>C. confusa</i> (Inthanon)	75.95 d	79.75 d	93.50 e	124.10 e	160.60 d	189.80 d
<i>C. confusa</i> (Pongnoy)	102.80 b	125.85 c	144.10 c	187.05 c	233.70 c	258.00 c

C.V. %	22.2	21.1	19.8	16.5	17.6	19.5
--------	------	------	------	------	------	------

หมายเหตุ: ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติโดย DMRT ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ขนาดรอบวงโคนต้น

ต้นชาน้ำมันมีการเจริญเติบโตทางด้านขนาดรอบโคนต้น เพิ่มขึ้นเท่ากับ 19.93 – 33.52 เปอร์เซ็นต์ต่อปี จากการทดลองพบว่า *C. vietnamensis* มีขนาดรอบวงโคนต้นมากที่สุด เท่ากับ 29.7 ซม. รองลงมาคือ *C. gaucowensis* และ *C. confusa* (Pongnoy) เท่ากับ 28.74 และ 25.86 ซม. ตามลำดับ (ตารางที่ 1.2-3)

ตารางที่ 1.2-3 การเจริญเติบโตด้านขนาดรอบโคนต้น (เซนติเมตร) ของต้นชาสำหรับผลิตน้ำมันจากแหล่งต่างๆ ของประเทศไทยและสายพันธุ์จากต่างประเทศ จำนวน 8 ชนิด ณ แปลงทดลองศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) ในปี พ.ศ. 2558-2564

<i>Camellia</i> spp.	ก.ย.59	ก.ย.60	ก.ย. 61	ก.ย. 62	ก.ย.63	ก.ย.64
<i>C. semiserata</i> chivar	5.41 g	6.70 g	7.69 g	9.07 g	9.85 h	10.66 h
<i>C. semiserata</i>	9.44 d	10.75 e	15.33 d	17.66 d	18.74 d	19.43 d
<i>C. vietnamensis</i>	15.33 a	18.83 a	23.08 a	26.94 a	28.60 a	29.70 a
<i>C. gaucowensis</i>	12.96 b	18.06 b	20.58 b	25.03 b	27.61 b	28.74 b
<i>C. octopetala</i>	8.39 e	9.12 f	11.05 f	12.79 f	13.34 f	13.94 g
<i>C. polydonta</i>	8.07 f	9.37 f	10.95 f	12.64 f	13.57 f	14.28 f
<i>C. confusa</i> (Inthanon)	9.84 c	11.38 d	13.62 e	15.88 e	16.83 e	16.35 e
<i>C. confusa</i> (Pongnoy)	12.91 b	15.26 c	19.21 c	23.09 c	24.71 c	25.86 c
C.V. %	16.1	21.7	15.2	11.4	17.5	15.8

หมายเหตุ: ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติโดย DMRT ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 1.2-4 ร้อยละการเจริญเติบโตต่อปี ของชาน้ำมัน *Camellia* spp. ทั้ง 8 ชนิด ณ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวง เชียงใหม่ โป่งน้อย

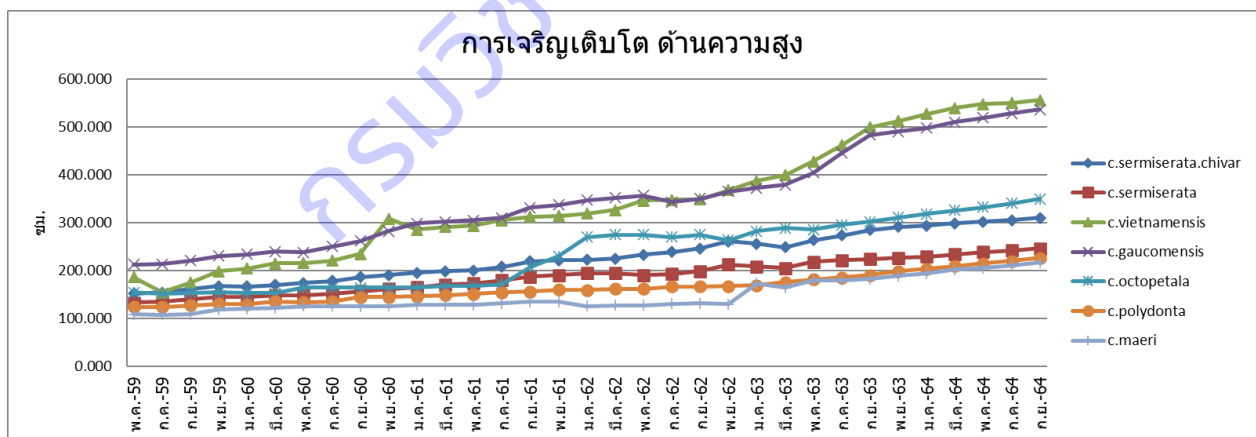
<i>Camellia</i> spp.	ความสูง	ขนาดทรงพุ่ม	ขนาดลำต้น
<i>C. semiserrata</i> chivar	28.01	28.96	22.66
<i>C. semiserrata</i>	18.77	31.34	26.93
<i>C. vietnamensis</i>	28.19	41.83	27.02
<i>C. gaucowensis</i>	41.25	58.53	33.52
<i>C. octopetala</i>	19.01	26.66	23.74
<i>C. polydonta</i>	18.97	26.05	19.93
<i>C. confusa</i> (Inthanon)	29.57	39.32	20.18
<i>C. confusa</i> (Pongnoy)	31.69	35.74	27.90

2. ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (ขุนวาง: ระดับความสูง 1,300 เมตร)

ต้นขาน้ำมันมีการเจริญเติบโต ทางด้านความสูงเพิ่มขึ้น เท่ากับ 14.70 – 36.55 เปอร์เซ็นต์ต่อปี ด้านขนาดทรงพุ่ม เท่ากับ 13.45 – 36.70 เปอร์เซ็นต์ต่อปี และขนาดรอบวงโคนต้น เท่ากับ 20.37 – 35.53 เปอร์เซ็นต์ต่อปี

ขนาดความสูง

ต้นขาน้ำมันมีการเจริญเติบโตทางด้านความสูง เพิ่มขึ้นเท่ากับ 14.70 – 36.55 เปอร์เซ็นต์ต่อปี จากการทดลองพบว่า *C. vietnamensis* มีความสูงโดยเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 555.8 ซม. รองลงมาคือ *C. gaucowensis* และ *C. octopetala* เท่ากับ 536.2 และ 350.0 ซม. ตามลำดับ (ตารางที่ 1.2-5)

ตารางที่ 1.2-5 การเจริญเติบโตด้านความสูง (เซนติเมตร) ของต้นขา *Camellia* spp. สำหรับผลิตน้ำมันจากแหล่งต่างๆของประเทศไทยและสายพันธุ์จากต่างประเทศ จำนวน หมายเลข ณ แปลงทดลองศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (ขุนวาง) ในปี พ.ศ. 2559-2564

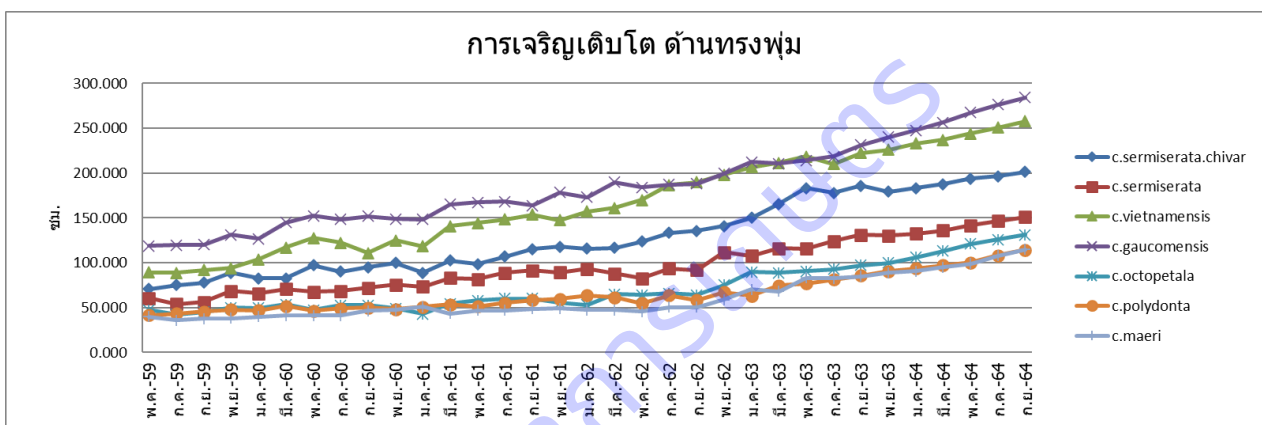
<i>Camellia</i> spp.	ก.ย.59	ก.ย.60	ก.ย. 61	ก.ย. 62	ก.ย.63	ก.ย.64
<i>C. semiserrata</i> chivar	161.10 c	186.50 c	219.90 c	247.00 c	285.00 d	310.44 d
<i>C. semiserrata</i>	140.00 e	157.10 e	187.40 e	199.00 d	224.44 e	246.89 e
<i>C. vietnamensis</i>	175.40 b	235.50 b	312.80 b	349.33 a	499.67 a	555.89 a

<i>C. gaucomensis</i>	221.50 a	262.00 a	332.10 a	351.00 a	483.11 b	536.22 b
<i>C. octopetala</i>	154.00 d	165.00 d	208.00 d	275.00 b	302.00 c	350.00 c
<i>C. polydonta</i>	127.60 f	144.80 f	156.70 f	167.10 e	191.30 f	226.80 f
C.V. %	17.4	14.8	18.5	16.4	13.3	16.3

หมายเหตุ: ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติโดย DMRT ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ขนาดทรงพุ่ม

ต้นขาน้ำมันมีการเจริญเติบโตด้านขนาดทรงพุ่ม เพิ่มขึ้นเท่ากับ เท่ากับ 13.45 – 36.70 เปอร์เซ็นต์ต่อปี จากการทดลองพบว่า *C. gaucomensis* มีการขยายทรงพุ่มเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 284.33 ซม. รองลงมา *C. vietnamensis* คือ และ *C. semiserrata* chivar เท่ากับ 257.78 และ 201.56 ซม. ตามลำดับ (ตารางที่ 1.2-6)

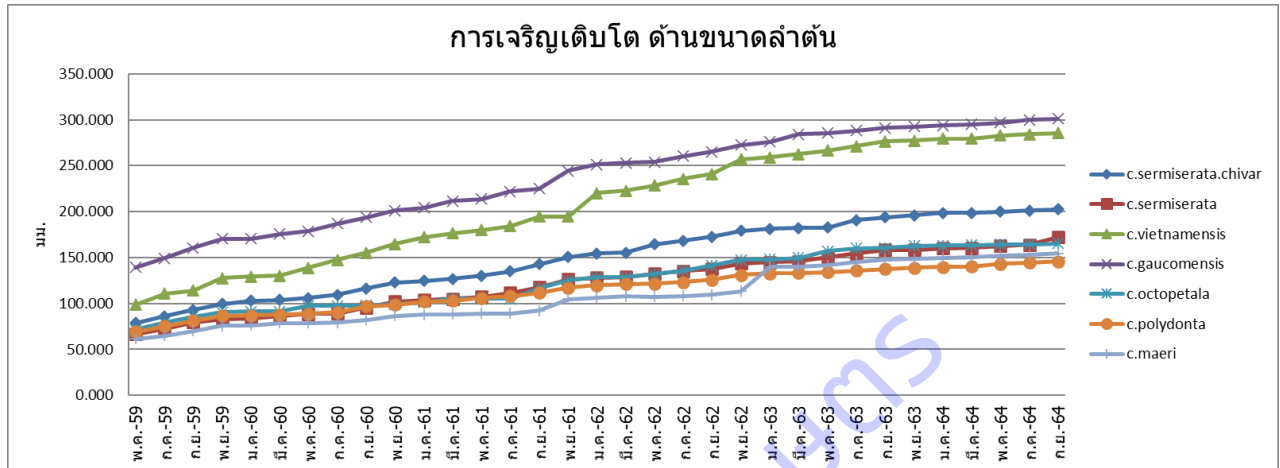
ตารางที่ 1.2-6 การเจริญเติบโตด้านขนาดทรงพุ่ม (เซนติเมตร) ของต้นชา *Camellia* spp. สำหรับผลิตน้ำมันจากแหล่งต่างๆของประเทศไทยและสายพันธุ์จากต่างประเทศ จำนวน หมายเลข ณ แปลงทดลองศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (ขุนวาง) ในปี พ.ศ. 2558-2564

<i>Camellia</i> spp.	ก.ย.59	ก.ย.60	ก.ย. 61	ก.ย. 62	ก.ย.63	ก.ย.64
<i>C. semiserrata</i> chivar	77.90 c	95.00 c	115.30 c	135.56 b	186.11 c	201.56 c
<i>C. semiserrata</i>	56.35 d	72.25 d	91.35 d	91.94 c	131.22 d	151.11 d
<i>C. vietnamensis</i>	92.00 b	110.75 b	153.60 b	189.78 a	222.56 b	257.78 b
<i>C. gaucomensis</i>	120.20 a	151.75 a	163.80 a	187.95 a	231.56 a	284.33 a
<i>C. octopetala</i>	45.00 e	52.50 e	60.00 e	64.00 d	97.00 e	131.00 e
<i>C. polydonta</i>	45.75 e	49.95 e	58.20 e	58.25 d	85.70 f	114.30 f
C.V. %	21.4	19.1	20.6	18.9	17.7	16.3

หมายเหตุ: ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติโดย DMRT ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ขนาดรอบวงโคนต้น

ต้นชาน้ำมันมีการเจริญเติบโตด้านขนาดรอบวงโคนต้น เพิ่มขึ้นเท่ากับ 20.37 – 35.53 เปอร์เซ็นต์ต่อปี จากการทดลองพบว่า *C. gaucomensis* มีขนาดรอบวงโคนต้นมากที่สุด เท่ากับ 30.10 ซม. รองลงมาคือ *C. vietnamensis* และ *C. semiserrata* chivar เท่ากับ 28.57 และ 20.24 ซม. ตามลำดับ (ตารางที่ 1.2-3)

ตารางที่ 1.2-7 การเจริญเติบโตด้านขนาดรอบวงโคนต้น (เซนติเมตร) ของต้นชา *Camellia spp.* สำหรับผลิตน้ำมันจากแหล่งต่างๆของประเทศไทยและสายพันธุ์จากต่างประเทศ จำนวน หมายเลข ณ แปลงทดลองศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (ขุนวาง) ในปี พ.ศ. 2558-2564

<i>Camellia spp.</i>	ก.ย.59	ก.ย.60	ก.ย. 61	ก.ย. 62	ก.ย.63	ก.ย.64
<i>C. semiserrata</i> chivar	9.31 c	11.63 c	14.29 c	17.28 c	19.40 c	20.24 c
<i>C. semiserrata</i>	7.95 f	9.54 d	11.74 d	13.75 e	15.85 d	17.22 d
<i>C. vietnamensis</i>	11.43 b	15.51 b	19.45 b	24.11 b	27.67 b	28.57 b
<i>C. gaucomensis</i>	16.03 a	19.39 a	22.48 a	26.53 a	29.13 a	30.10 a
<i>C. octopetala</i>	8.58 d	9.76 d	11.65 d	14.16 d	16.05 d	16.54 e
<i>C. polydonta</i>	8.14 e	9.67 d	11.16 e	12.60 f	13.74 e	14.58 f
C.V. %	16.8	17.6	21.1	16.6	14.9	14.3

หมายเหตุ: ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติโดย DMRT ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 1.2-8 ร้อยละการเจริญเติบโตต่อปี ของชาน้ำมัน *Camellia spp.* ทั้ง 6 ชนิด ณ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ ขุนวาง

<i>Camellia spp.</i>	ความสูง	ขนาดทรงพุ่ม	ขนาดลำต้น
<i>C. semiserrata</i> chivar	18.46	32.59	27.98
<i>C. semiserrata</i>	14.70	26.57	27.94
<i>C. vietnamensis</i>	36.55	36.70	35.57

<i>C. gaucowensis</i>	28.36	27.48	21.18
<i>C. octopetala</i>	21.21	13.45	22.36
<i>C. polydonta</i>	14.86	25.11	20.37

การศึกษาการให้ผลผลิตและปริมาณน้ำมันในเมล็ดขนาน้ำมัน *Camellia* spp.

ขนาน้ำมัน *Camellia* spp. ในพื้นที่ที่ระดับความสูง 1,300 เมตร (ขุนวาง) เริ่มให้ผลผลิตเมื่อต้นอายุ 7 ปี หลังปลูก ปัจจุบันมีอายุ 10 ปี จากการทดลอง พบว่า *C. gaucowensis* เริ่มติดผลในพื้นที่ทดลอง มีต้นขนาน้ำมันที่ออกดอกติดผล และเก็บเกี่ยวผลผลิตนำมาวิเคราะห์หาน้ำมันได้จำนวน 5 สายต้น โดยมีผลผลิตน้ำหนักแห้งเฉลี่ย 3 ปี (ปี พ.ศ. 2561 – ปี 2563) เท่ากับ 83.51 กรัม/ต้น ดำเนินการคัดเลือกสายต้นที่มีศักยภาพได้จำนวน 5 สายต้น (ภาพที่ 1.2-2) โดยมีสายต้นรหัส GC-19-16 ให้ผลผลิตน้ำหนักแห้งสูงสุดเท่ากับ 1,900.2 กรัม/ต้น และสายต้นรหัส GC-19-26 มีปริมาณน้ำมันโดยน้ำหนักแห้งเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 48.95 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 1.2-9)

ส่วนกลุ่ม *Camellia* spp. ที่มีดอกสีแดง ได้แก่ *C. Polydonta*, *C. semiserrata* Chi และ *C. mairei* จำนวน 180 สายต้น ที่ในพื้นที่ที่ระดับความสูง 1,300 เมตร เริ่มออกดอกแต่ยังไม่ติดผล เมื่อทำการผสมเกสรเพื่อช่วยให้ติดผลพบว่าผสมติดแต่ผลไม่พัฒนาจึงหลุดร่วงไป ดังนั้นจึงยังไม่ทราบปริมาณผลผลิตและปริมาณน้ำมันในเมล็ดของกลุ่ม *Camellia* spp. ที่มีดอกสีแดง ดังกล่าว (ภาพที่ 1.2-3)

ตารางที่ 1.2-9 ปริมาณผลผลิตและปริมาณน้ำมันในเมล็ดขนาน้ำมัน *Camellia* spp. จากต้นคัดเลือกที่มีศักยภาพจำนวน 5 ต้น อายุ 10 ปี จากพื้นที่ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเล 1,300 เมตร (ขุนวาง)

รหัสต้นคัดเลือก	ผลผลิตน้ำหนักแห้ง			ปริมาณน้ำมัน (%)		
	แถว	ต้น	(กรัม)			
			2561	2562	2563	
<i>C. gaucowensis</i>	19	16	0.00	0.00	1,900.2	48.27
<i>C. gaucowensis</i>	19	26	0.00	0.00	664.4	48.95
<i>C. gaucowensis</i>	19	29	0.00	0.00	729.8	48.71
<i>C. gaucowensis</i>	21	11	290.0	682.0	100.0	34.99
<i>C. gaucowensis</i>	22	11	660.0	359.0	0.00	34.99

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การรวบรวมและคัดเลือกพันธุ์ชาสำหรับผลิตน้ำมันจากแหล่งต่างๆของประเทศไทยและสายพันธุ์จากต่างประเทศ มีเปอร์เซ็นต์การเจริญเติบโตต่อปี ด้านความสูง ขนาดทรงพุ่ม และขนาดรอบวงโคนต้น เฉลี่ย เท่ากับ 26.93 36.05 และ 25.23 ตามลำดับ โดยชาชนิด *Camellia gaucowensis* และ *C. vietnamensis* มีการเจริญเติบโตดีที่สุดในทั้งสองพื้นที่ และสามารถคัดเลือกชา *C. gaucowensis* ต้นที่เจริญเติบโตได้ดีและให้ผลผลิตจำนวน 5 สายต้น ที่ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเล 1,300 เมตร (ขุนวาง) โดยมีสายต้นรหัส GC-19-16 ให้

ผลผลิตน้ำหนักแห้งสูงสุดเท่ากับ 1,900.2 กรัม/ตัน และสายต้นรหัส GC-19-26 มีปริมาณน้ำมันโดยน้ำหนักแห้งเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 48.95 เปอร์เซ็นต์ จากผลการทดลองพบว่าต้นชาน้ำมันจะให้ผลผลิตสูงขึ้นตามอายุต้น และมีปริมาณน้ำมันสูงตามเกณฑ์การคัดเลือก โดยพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่โล่ง ได้รับแสงแดดตลอดทั้งวัน อุณหภูมิเฉลี่ย 10.8 – 31.5 ความชื้นในอากาศ 82.5 เปอร์เซ็นต์ และมีปริมาณน้ำฝน 154.7 มม.ต่อปี

C. semiserrata chivar

C. semiserrata

C. vietnamensis

C. gaucowensis

C. octopetala

C. polydonta

C. confusa (Inthanon)

C. confusa (Pongnoy)

ภาพที่ 1.2-1 ตัวอย่างต้นชาน้ำมัน *Camellia* spp. อายุ 10 ปี จำนวนทั้ง 8 ชนิด ณ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวง เชียงใหม่

C. gaucowensis 19-16

C. gaucowensis 19-26

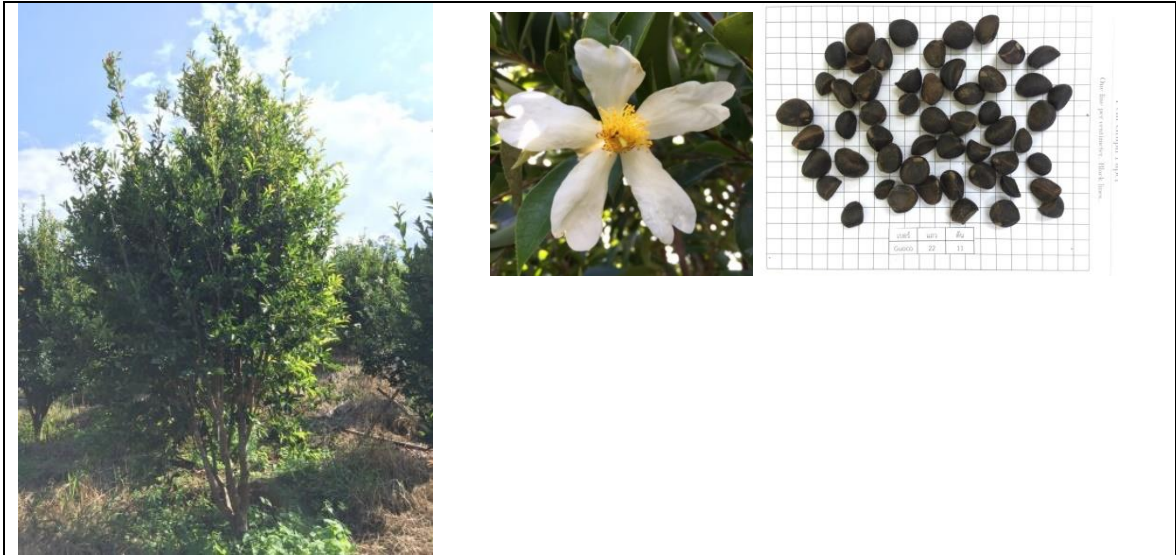

C. gaucowensis 19-29

C. gaucowensis 21-11

C. gaucowensis 22-11

ภาพที่ 1.2-2 ลักษณะต้นและเมล็ดของต้นชาน้ำมัน *C. gaucowensis* ต้นคัดเลือกที่มีศักยภาพ ณ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ ชุนวาง

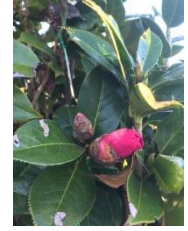

C. polydonta 2-7

C. semiserata 25-14

C. semiserata 20-28

C. mairei 27-1

ภาพที่ 1.2-3 ลักษณะของต้นและดอกชาน้ำมัน กลุ่ม *Camellia spp.* ที่มีดอกสีแดง ณ พื้นที่ปลูก ศูนย์วิจัย
เกษตรหลวงเชียงใหม่ ชุนวาง

กรมวิชาการเกษตร

การรวบรวมและคัดเลือกพันธุ์ชาวน้ำมันพื้นเมือง ระยะที่ 2

นารานู โขติอิมอุดม นริศรา สุวรรณ
ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่

บทคัดย่อ

การรวบรวมและคัดเลือกพันธุ์ชาวน้ำมันพื้นเมือง มีวัตถุประสงค์เพื่อ รวบรวมชาวน้ำมันพันธุ์พื้นเมืองในประเทศไทยเพื่อเป็นฐานพันธุกรรมในการพัฒนาพันธุ์ โดยรวบรวมต้นชาวน้ำมันจากแหล่งต่างๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดน่าน โดยศึกษาการเจริญเติบโต และปริมาณน้ำมันของชาพันธุ์พื้นเมือง ดำเนินการปลูกรวบรวมที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรน่าน จ.น่าน ไม่มีการวางแผนการทดลองทางสถิติ รวบรวมพันธุ์ชาวน้ำมันพื้นเมืองจำนวน 11 สายต้น พบปริมาณน้ำมัน 39-47 % นำมาขยายพันธุ์ด้วยวิธีการเสียบยอด ปลูกรวบรวมในพื้นที่จำนวน 2 ไร่ รวม 150 ต้น จากการศึกษาการเจริญเติบโต พบว่า สายต้น Y.CM09 และ Y.CM11 มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นมากที่สุด 12.72 ซม. ทางด้านความสูง พบว่า สายต้น Y.CM08 มีความสูงมากที่สุด คือ 118.50 ซม. ส่วนขนาดทรงพุ่ม พบว่า สายต้น กวางสี หมายเลข 3 มีขนาดทรงพุ่มสูงสุด คือ 56 ซม. ตามลำดับ

คำสำคัญ : ชาวน้ำมัน ชาวน้ำมันพันธุ์พื้นเมือง การรวบรวมพันธุ์

Abstract

Collection and selection of native oil tea varieties aimed to collect native species oil teas in Thailand as a genetic base for breeding development by collecting tea tree oil from various sources in Chiang Mai and Nan provinces and studying the growth and the oil content of native tea. The planting was collected at the Nan Agricultural Research and Development Center, Nan Province. statistical experiments were not planned. A total of 11 native oil tea cultivars were collected and found that the oil content was 39-47%. They were propagated by the plugging method. Planted and collected in an area of 2 rai, totaling 150 plants. the growth study, it was found that the variety line Y.CM09 and Y.CM11 had the highest stem diameter of 12.72 cm. the variety line Y.CM08 had the highest of 118.50 cm. As for the canopy size, it was found that Guangxi tree No. 3 had the highest canopy size of 56 cm, respectively.

Keywords : Oil tea, native species tea, collection

บทนำ

ชาน้ำมัน (Camellia Oil Tea) เป็นพืชในตระกูลชา (Genus Camellia) ที่มีการใช้ประโยชน์โดยการนำเมล็ดมาหีบน้ำมัน น้ำมันที่ได้มีคุณภาพดีทั้งในแง่การบริโภคเพื่อสุขภาพโดยตรง และนำมาประกอบอาหาร นอกจากนี้กากชาที่เหลือจากการหีบน้ำมันยังสามารถใช้ในอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้ด้วย ในปีหนึ่ง ๆ ประเทศไทยนำเข้ากากชาในปริมาณมาก สำหรับคุณค่าของน้ำมันจากเมล็ดชาซึ่งเป็นที่รู้จักกันในนามของ “น้ำมันมะกอกแห่งทวีปเอเชีย” เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า น้ำมันมะกอกของชาวเมดิเตอร์เรเนียนเป็นน้ำมันที่มีสัดส่วนของกรดไขมันชนิดต่าง ๆ ในปริมาณที่ช่วยส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค ซึ่งในเอเชียก็มีน้ำมันเมล็ดชาที่มีสัดส่วนของกรดไขมันชนิดต่าง ๆ ในปริมาณที่ดีที่ไม่ด้อยไปกว่าน้ำมันมะกอก นั่นคือ น้ำมันเมล็ดชา เป็นน้ำมันที่นิยมใช้กันทางใต้ของสาธารณรัฐประชาชนจีน เช่นในชาวหูหนาน มีการใช้น้ำมันชามานานกว่า 1,000 ปี เป็นน้ำมันที่สกัดจากเมล็ดของดอกชาคามีเลียโอลิเฟรา (*Camellia oleifera* Abel, Theaceae) มีงานวิจัยด้านการปรับปรุงพันธุ์ชาน้ำมันเริ่มตั้งแต่ปี 2507 ถึงปัจจุบัน ในสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยกลุ่มวิจัยป่าเศรษฐกิจ (Economic forestry research) ของ The Research Institute of Subtropical Forestry (RISF) สังกัด Chinese Academy of Forestry (CAF) พบว่านอกจากชาน้ำมันในตระกูล *Camellia oleifera* พันธุ์ต่าง ๆ แล้ว ในต่างประเทศยังมีการใช้พืชตระกูลชาอื่น ๆ ปลูกเพื่อหีบน้ำมันมีทั้งหมด 20 สกุล ได้แก่ *C. meiocarpa*, *C. vietnamensis*, *C. yuhsiensis*, *C. octopetala*, *C. reticulate*, *C. polyodonta*, *C. chekangoleosa*, *C. semiserrata*, *C. saluensis*, *C. yunnanensis* และ *C. tsaii* เป็นต้น สำหรับในประเทศไทย พบว่ามีพืชตระกูลชาป่าที่มีลักษณะใกล้เคียงกับชาตระกูล *Camellia oleifera* ได้แก่ *C. confusa* ในพื้นที่ภาคเหนือของประเทศ

ไทย และจากการนำเมล็ดไปหีบน้ำมันเบื้องต้น พบว่า มีปริมาณน้ำมันใกล้เคียงกับขาน้ำมันพันธุ์จากต่างประเทศ ดังนั้นการรวบรวมและคัดเลือกพันธุ์ขาน้ำมันพื้นเมือง เพื่อให้ได้ฐานพันธุกรรมที่หลากหลาย เหมาะสมสำหรับแหล่งปลูกของประเทศไทย จึงเป็นเรื่องที่ควรศึกษาเพื่อให้ได้พันธุ์สำหรับการใช้พัฒนาพันธุ์ต่อและคัดเลือกหาต้นพันธุ์ดี ที่สามารถในการปรับตัวเข้ากับแหล่งปลูกในประเทศไทย ผลผลิตปานกลางถึงสูง เปอร์เซ็นต์น้ำมันสูง สามารถใช้ผลผลิตเข้าสู่กระบวนการหีบน้ำมันในประเทศไทยต่อไป

ระเบียบวิธีการวิจัย

วิธีการดำเนินการ

อุปกรณ์

1. ต้นขาน้ำมันพันธุ์พื้นเมือง
2. วัสดุบำรุงดิน เช่น ปุ๋ยเคมี เช่น ปุ๋ยยูเรีย หรือ 46-0-0 สูตร 18-46-0 สูตร 0-0-60 ปุ๋ยคอก เช่น ปุ๋ยคอกมูลวัว ปุ๋ยมูลไก่อัดเม็ด ปูนขาว และฟางข้าว
3. อุปกรณ์วัดการเจริญเติบโตลำต้น เช่น เวอร์เนียคาลิเปอร์แบบดิจิตอล ตลับเมตร ไม้เมตร เครื่องชั่งดิจิตอล แบบ 2 ตำแหน่ง
4. อุปกรณ์ถ่ายรูป
5. อุปกรณ์เก็บข้อมูลและอุปกรณ์อื่นๆ เช่น ป้ายชื่อ ลวดมัด ถุงตาข่ายเก็บเมล็ดขาน้ำมัน

แบบและวิธีการทดลอง

ไม่มีการวางแผนการทดลอง

วิธีปฏิบัติทดลอง

ดำเนินการสำรวจและเก็บตัวอย่างขาเพื่อใช้ขยายพันธุ์และตรวจสอบลักษณะทางพฤกษศาสตร์ โดยเก็บตัวอย่างในสถานที่ต่าง ๆ ดังนี้

- อุทยานแห่งชาติดอยภูคา อ.ปัว จ.น่าน
- อุทยานแห่งชาติดอยภูนาง อ.เชียงม่วน จ.พะเยา
- อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่
- อุทยานแห่งชาติสุเทพ-ปุย อ.เมือง จ.เชียงใหม่

ทำการการติดป้ายชื่อและระบุตำแหน่งต้นขาน้ำมันที่พบ เพื่อทำการติดตามเก็บตัวอย่างเมล็ดมาวิเคราะห์ปริมาณน้ำมัน และเก็บยอดขาน้ำมันมาขยายพันธุ์ เพื่อรวบรวมในแปลงรวบรวมพันธุ์ขาน้ำมันพันธุ์พื้นเมืองในประเทศไทยต่อไป

การบันทึกข้อมูล

1. สถานที่ที่พบต้นขาน้ำมัน
2. ลักษณะของต้น ใบ และผลขาน้ำมัน
3. ปริมาณน้ำมันของขาน้ำมันจากแหล่งต่างๆ
4. การเจริญเติบโตของขาน้ำมันในพื้นที่รวบรวมพันธุ์

ผลการวิจัย (Results)

ในปี 2559-2564 รวบรวมพันธุ์ชา น้ำมันพื้นเมือง *Camellia confusa* จากแหล่งต่างๆ รวม 11 สายต้น พบปริมาณน้ำมัน 39-47 % นำมาขยายพันธุ์ด้วยวิธีการเสียบยอด ปลูกรวบรวมในพื้นที่ ศวพ.น่าน จำนวน 2 ไร่ รวม 150 ต้น ต้นชา น้ำมันบริเวณอุทยานแห่งชาติดอยภูคา อ.ปัว จ.น่าน พบต้นชา น้ำมันจำนวน 9 ต้น ทำการติดป้ายชื่อและระบุตำแหน่งต้นชา น้ำมัน (ภาพการทดลองที่ 3-1) บันทึกลักษณะใบ (ภาพการทดลองที่ 3-2) เพื่อทำการติดตามเก็บตัวอย่างเมล็ดในเดือนสิงหาคม-กันยายน พ.ศ. 2559 และนำยอดมาเสียบที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรน่านและศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ เพื่อใช้เป็นแหล่งพันธุ์สำหรับงานทดลองต่อไป (ภาพการทดลองที่ 3-3)

ชา น้ำมันที่พบในบริเวณอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ มีปริมาณน้ำมัน 47.71 เปอร์เซ็นต์ ทำการขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอดกับต้นเพาะเมล็ดเพื่อขยายพันธุ์ดีและปลูกรวบรวมในแปลงรวบรวมพันธุ์ หลังจากเสียบยอด 3 เดือนได้จำนวนทั้งหมด 70 ต้น (30 เปอร์เซ็นต์) จะทำการขยายพันธุ์เพิ่มเติมเมื่อยอดชา น้ำมันพักตัว เพื่อเพิ่มปริมาณการติดยอดใหม่บนต้นต่อเดิม ส่วนเมล็ดชา น้ำมันจากแต่ละแหล่งต่างๆที่นำมาเพาะเมล็ด จะสามารถนำออกปลูกในแปลงรวบรวมพันธุ์ เมื่อต้นกล้าอายุครบ 2 ในปี 2560 ตัดยอดกิ่งพันธุ์บริเวณอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ มาเสียบยอดบนต้นต่อชา น้ำมันที่ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่(โป่งน้อย) (ภาพการทดลองที่ 3-3)

ปลูกต้นชา น้ำมันพันธุ์พื้นเมืองในศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรน่าน บันทึกข้อมูลการเจริญเติบโตของต้นชา น้ำมันที่ปลูกในศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรน่าน ในปี 2564 จำนวน 15 สายต้น พบต้นตาย จำนวน 4 สายต้น เหลือ 11 สายต้น จากการศึกษาการเจริญเติบโต พบว่า ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของลำต้น พบว่า สายต้น Y.CM09 และ Y.CM11 มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางสูงสุด 12.72 ซม. รองลงมาคือ Y.CM08 และ Y.CM10 มีขนาด 12.61 และ 11.62 ซม. ตามลำดับ สายต้นที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางน้อยที่สุด คือ ภูคา#9 มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 6.78 ซม. ทางด้านความสูง พบว่า สายต้น Y.CM08 มีความสูงสูงสุด คือ 118.50 ซม. รองลงมาคือ Y.CM11 และ Y.CM04 มีความสูง 112 และ 110 ซม. ตามลำดับ สายต้นที่มีความสูงน้อยที่สุด คือ สายต้น ภูคา#9 มีความสูง 47 ซม. ส่วนขนาดทรงพุ่ม พบว่า สายต้น กวางสี#3 มีขนาดทรงพุ่มสูงสุด คือ 56 ซม. รองลงมา คือ Y.CM04 และ Y.CM11 มีขนาดทรงพุ่ม 53.50 และ 52.70 ซม. ตามลำดับ สายต้นที่มีขนาดทรงพุ่มต่ำสุด คือ สายต้น ภูคา#9 มีขนาดทรงพุ่ม 18 ซม. (ตารางที่ 1)

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ในปี 2559-2564 รวบรวมพันธุ์ชา น้ำมันพื้นเมือง จำนวน 11 สายต้น พบปริมาณน้ำมัน 39-47 % นำมาขยายพันธุ์ด้วยวิธีการเสียบยอด ปลูกรวบรวมในพื้นที่ ศวพ.น่าน จำนวน 2 ไร่ รวม 150 ต้น เนื่องจากความแตกต่างกันในสภาพพื้นที่ธรรมชาติและสภาพแวดล้อมของพื้นที่ปลูกรวบรวม ทำให้ชา น้ำมันบางชนิดไม่สามารถเจริญเติบโตได้ หรือบางชนิดเจริญเติบโตช้า ดังนั้นการเลือกพื้นที่สำหรับรวบรวมพันธุ์ จึงมีความสำคัญ ควรเลือกพื้นที่ที่มีสภาพแวดล้อมใกล้เคียงกับแหล่งกำเนิดของพืชนั้น เพื่อให้พืชสามารถเจริญเติบโตและมีพัฒนาการด้านผลผลิต จะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับฐานพันธุกรรมพืช เพื่อนำไปพัฒนาด้านพันธุ์พืชต่อไป

กรมวิชาการเกษตร

ตารางที่ 1.3-1 เส้นผ่าศูนย์กลางของลำต้น ความสูง และความกว้างทรงพุ่ม ของชาน้ำมันที่ปลูกในศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรน่าน ปี 2564

สายต้น	เส้นผ่าศูนย์กลางของลำต้น (ซม.)					ความสูง (ซม.)					ความกว้างทรงพุ่ม (ซม.)				
	2 ปี	2 ปี 1 เดือน	2 ปี 2 เดือน	2 ปี 3 เดือน	2 ปี 4 เดือน	2 ปี	2 ปี 1 เดือน	2 ปี 2 เดือน	2 ปี 3 เดือน	2 ปี 4 เดือน	2 ปี	2 ปี 1 เดือน	2 ปี 2 เดือน	2 ปี 3 เดือน	2 ปี 4 เดือน
1. Y.CM01	7.40	7.42	7.42	-	-	82	82	82	-	-	36.50	37.50	37.80	-	-
2. Y.CM04	8.15	8.17	8.18	8.20	10.38	99.67	104	105.67	106.10	110	47.67	48.33	51.33	52.75	53.50
3. Y.CM05	9.02	9.15	9.18	-	-	42.33	43.20	43.60	-	-	19	20.50	22.03	-	-
4. Y.CM06	10.87	11.04	11.06	-	-	64.00	79	82	-	-	23.50	28.50	30.50	-	-
5. Y.CM08	12.02	12.21	12.25	12.36	12.61	82.67	115	118	118.30	118.50	35.17	35.20	36.00	36.20	37
6. Y.CM09	12.43	12.50	12.52	12.70	12.72	83.67	100.67	102.33	104.20	105.33	26.67	30.50	30.83	35.5	36.33
7. Y.CM10	11.50	11.52	11.54	11.55	11.62	76.00	82.67	83.67	84	89	27.67	34.17	39.00	40.03	45
8. Y.CM11	10.89	10.94	10.95	10.96	12.72	98.00	102.50	104	105	112	42.67	50.25	50.75	50.75	52.70
9.HANAN Stook	8.52	8.58	8.60	8.65	9.97	51.12	59.94	60.78	62.10	62.80	22.68	24.11	25.0	25.92	31.20
10. HANAN#8	7.80	7.90	7.92	7.94	7.98	38.87	49.22	49.78	49.44	50.35	17.27	24.94	25.89	26.33	26.50
11. HANAN#9	9.73	9.81	9.84	9.84	10.60	50.21	53.38	53.63	54.75	54.83	20.75	24.06	25.44	26.44	26.67
12. KP 13-13	7.74	7.80	7.80	7.80	8.15	75.20	78	79	79	80.05	31.10	33.50	35	35	44
13. กวางสี #3	8.85	8.94	9.68	9.68	11.49	80.12	84.67	89.50	89.50	90.20	38.20	40	44	44	56
14. ภูคา #8	3.60	3.64	3.65	3.65	-	27.20	28	28	28	-	11.24	13.67	13.83	12.0	-
15. ภูคา #9	3.50	3.52	3.52	3.52	6.78	28.34	29.5	32.25	33.67	47	14.20	15.25	15.88	17	18

ต้นชาน้ำมันในอุทยาน

ลักษณะผลชาน้ำมันที่พบ

การติดป้ายชื่อต้นชาน้ำมัน

ภาพที่ 1.3-1 ชาน้ำมันพันธุ์พื้นเมืองที่พบในอุทยานแห่งชาติดอยภูคา อ.ปัว จ.น่าน

ภาพที่ 1.3-2 เก็บยอดต้นที่มีปริมาณน้ำมันสูง นำมาเสียบยอดบนต้นต่อที่ศูนย์วิจัยเกษตรหลวง เชียงใหม่ (โป่งน้อย) และศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรน่าน

ชาพื้นเมืองจากโปงน้อย

ชาพื้นเมืองจากดอยสุเทพ

ชาพื้นเมือง จากดอยอินทนนท์

ภาพที่ 1.3-3 ขยายพันธุ์ต้นที่มีปริมาณน้ำมันสูงด้วยวิธีการเสียบยอด เมื่ออายุต้นประมาณ 2 ปี จึงทำการย้ายปลูกในพื้นที่แปลงรวบรวมพันธุ์ ณ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรน่าน

Y.CM 04

Y.CM 08

Y.CM 09

Y.CM 10

Y.CM 11

ฤคา #9 เสียบยอด

ฤคา #9 Stook

HANAN Stook

HANAN 08

กวางสี่

KP 13-13

ภาพที่ 1.3-4 ต้นชาน้ำมันอายุ 2 ปี 4 เดือน ที่ปลูกในแปลงทดสอบศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรน่าน ปี

กิจกรรมที่ 2

เทคโนโลยีการผลิตขาน้ำมัน

การศึกษาการขยายพันธุ์ขาน้ำมันด้วยเปลี่ยนยอดพันธุ์ต้นขาน้ำมันที่ให้ผลผลิตต่ำ

อนันต์ ปัญญาเพิ่ม

สุเมธ พากเพียร นาราณ์ โชติอิมอุดม

ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่

บทคัดย่อ

การทดลองการศึกษาการขยายพันธุ์ขาน้ำมันด้วยเปลี่ยนยอดพันธุ์ต้นขาน้ำมันที่ให้ผลผลิตต่ำ ดำเนินการ ตั้งแต่ปี 2559-2564 ณ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) อำเภอแม่แตง จังหวัด เชียงใหม่ โดยใช้ต้นน้ำมันที่ปลูกด้วยเมล็ด อายุ 9 ปี ระยะปลูก 2x3 เมตร มีวางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design (RCBD) 4 กรรมวิธีๆ ละ 5 ซ้ำ 4 กรรมวิธี ได้แก่ 1) ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด 2) ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบข้าง 3) ขยายพันธุ์ด้วยการติดตาแบบ T budding และ 4) ขยายพันธุ์ด้วยการติดตาแบบ Ship budding พบว่า กรรมวิธีที่ 3 ขยายพันธุ์ด้วยการติดตาแบบ T budding และ กรรมวิธีที่ 4 ขยายพันธุ์ด้วยการติดตาแบบ Ship budding ไม่มีเปอร์เซ็นต์การรอดตายในการขยายพันธุ์ ต้นขาน้ำมัน ด้านการเจริญเติบโตด้านความสูงต้นและขนาดทรงพุ่มของต้นขาน้ำมัน กรรมวิธีที่ 2 ขยายพันธุ์ ด้วยการเสียบข้าง มีแนวโน้มการเจริญเติบโตที่ดีที่สุด และในส่วนเรื่องผลผลิตกรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการ เสียบยอด ให้ผลผลิตรวมตั้งแต่ปี 2562-2564 มากที่สุด ที่ 8,239.8 กรัม

คำสำคัญ ขาน้ำมัน การขยายพันธุ์ การเสียบยอด การเสียบข้าง

A study of Camellia Oil Tea propagation by Grafting and Budding on low yielding Camellia Oil Tea.

Abstract

A study of Camellia Oil Tea propagation by Grafting and Budding on low yielding Camellia Oil Tea. The experiment was conducted at the Chiang Mai Royal Agricultural Research Center (CMRARC), Chiang Mai in Pongnoi sub stations during 2016-2021. Using camellia oil Tea with seeds, age 9 years, planting distance 2x3 meters. The experiment was laid out using a randomized completely block design (RCBD) with 5 replication 4 treatments including 1) Cleft Grafting 2) Side Grafting 3) T budding and 4) Ship budding. It was found that method 3, T budding and method 4, Ship budding had no survival percentage in camellia oil tea. Growth aspect, plant height and canopy size of camellia oil tea, method 2 Side Grafting. It has the best growth prospects and in the matter of production, method 1 Cleft Grafting. The highest total yield from 2019-2021 at 8,239.8 g.

Keywords : Oil tea , Propagation, Cleft grafting, Top working

บทนำ

ชาน้ำมัน (Camellia Oil Tea) เป็นพืชในตระกูลชา (Genus Camellia) ที่มีการใช้ประโยชน์โดยการนำเมล็ดมาหีบน้ำมัน น้ำมันที่ได้มีคุณภาพดีทั้งในแง่การบริโภคเพื่อสุขภาพโดยตรง และนำมาประกอบอาหาร นอกจากนี้กากชาที่เหลือจากการหีบน้ำมันยังสามารถใช้ในอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้ด้วย ในปีหนึ่ง ๆ ประเทศไทยนำเข้ากากชาในปริมาณมาก สำหรับคุณค่าของน้ำมันจากเมล็ดชาซึ่งเป็นที่รู้จักกันในนามของ “น้ำมันมะกอกแห่งทวีปเอเชีย” เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า น้ำมันมะกอกของชาวเมดิเตอร์เรเนียนเป็นน้ำมันที่มีสัดส่วนของกรดไขมันชนิดต่าง ๆ ในปริมาณที่ช่วยส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค ล่าสุดวิทยาศาสตร์การอาหารพบว่า ในเอเชียก็มีน้ำมันเมล็ดชาที่มีสัดส่วนของกรดไขมันชนิดต่าง ๆ ในปริมาณที่ดีที่ไม่ด้อยไปกว่า น้ำมันมะกอก นั่นคือ น้ำมันเมล็ดชา เป็นน้ำมันที่นิยมใช้กันทางใต้ของประเทศจีน เช่นในชาหูหนาน มีการใช้น้ำมันชามานานกว่า 1,000 ปี เป็นน้ำมันที่สกัดจากเมล็ดของดอกชาคามีเลียโอลิเฟร่า (*Camellia oleifera* Abel, Theaceae) โดยวิธีการหีบเย็น (Cold pressed) ส่วนในประเทศญี่ปุ่นใช้น้ำมันชาที่สกัดมาจากชาพันธุ์ *Camellia japonica*

การปลูกขาน้ำมันในประเทศไทย เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2548 โดยมีการดำเนินการ โครงการ ศึกษา และพัฒนาการปลูกขาน้ำมันและพืชน้ำมันอื่น ๆ โดยเริ่มขึ้นจาก พระราชดำริในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยมีมูลนิธิชัยพัฒนาและมูลนิธิแม่ฟ้าหลวงฯ ร่วมกันสนองพระราชดำริดังกล่าว ด้วยการดำเนินการปลูกต้นขาน้ำมันและศึกษาทดลองการหีบเมล็ดขาน้ำมันเพื่อผลิตน้ำมันสำหรับบริโภค บนพื้นที่ประมาณ 3,000 ไร่ในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดเชียงราย ต้นขาน้ำมันที่ฝังรากในพื้นที่ต่าง ๆ ของ โครงการศึกษาและพัฒนาการปลูกขาน้ำมันของมูลนิธิชัยพัฒนา ทางสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้น้อมเกล้าฯ ถวายเมล็ดพันธุ์ 2,500 กิโลกรัม รวมทั้งต้นกล้าขาน้ำมันจำนวน 40,000 ต้น จากเมืองกวางซี สาธารณรัฐประชาชนจีน แล้วเริ่มนำมาปลูกในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 ในพื้นที่ต่าง ๆ เช่น ในโครงการพัฒนาออยตุง (พื้นที่ทรงงาน) อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดเชียงราย พื้นที่ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ พื้นที่แปลงขาน้ำมันบ้านโป่ง มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ พื้นที่โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตำบลคลองไผ่ อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา พื้นที่บริเวณสวนพฤกษศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ จังหวัดเชียงใหม่ รวมถึงพื้นที่บ้านปางมะหัน บ้านปุนะ และพื้นที่ใกล้เคียง ในตำบลเทอดไทย อำเภอ แม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ปัจจุบันขาน้ำมันในแหล่งปลูกต่าง ๆ เริ่มให้ผลผลิตแล้ว คาดว่าจะเริ่มให้ผลผลิตอย่างจริงจังและเก็บเกี่ยวผลผลิตนำเข้าสู่โรงงานผลิตน้ำมันได้ ในช่วงปลายปี พ.ศ. 2554 และจากการศึกษาพันธุ์ในแหล่งปลูกในประเทศไทย พบว่า ขาน้ำมันมีพฤติกรรมการเจริญเติบโต และการกระจายตัวของลักษณะต่าง ๆ มาก ทำให้ยากในการจัดการทั้งในแง่ของการจัดการทรงพุ่ม การจัดการผลผลิต

วิธีการขยายพันธุ์ขาน้ำมันที่นิยมปฏิบัติกันโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 กรรมวิธี คือ การขยายพันธุ์โดยไม่ใช้เพศ และการขยายพันธุ์โดยใช้เพศ แต่การขยายพันธุ์ทั้งสองกรรมวิธีดังกล่าวยังมีข้อด้อยอยู่ กล่าวคือ การขยายพันธุ์ด้วยการปักชำ ต้นกล้าที่ได้มีเฉพาะรากฝอยเมื่อย้ายต้นกล้างลงปลูกในแปลงโดยเพาะอย่างยิ่งในแปลงปลูกที่ไม่มีระบบน้ำจะทำให้ต้นกล้าเสียหายมาก นอกจากนี้การขยายพันธุ์ด้วยวิธีนี้ ต้นขาน้ำมันจะโคนล้มได้ง่ายเนื่องจากมีทรงพุ่มขนาดใหญ่ แต่มีข้อดีคือ ต้นกล้าที่ได้จะมีลักษณะเหมือนต้นแม่ ส่วนการขยายพันธุ์ด้วยเพาะเมล็ด ซึ่งเป็นการขยายพันธุ์แบบอาศัยเพศ ต้นกล้าที่ได้จะมีการกลายพันธุ์ แต่มีระบบรากที่แข็งแรงกว่าการขยายพันธุ์ด้วยการปักชำ ในแหล่งปลูกขาน้ำมันที่สูงของประเทศไทย ใช้การขยายพันธุ์ขาน้ำมันทั้ง 2 แบบ โดยการใช้ต้นกล้ามักประสบปัญหาต้นกล้าตายในช่วงฤดูแล้ง ส่วนการขยายพันธุ์ด้วยเมล็ดทำให้ผลผลิตยอดขาดมีคุณภาพไม่สม่ำเสมอ ทำให้ยากแก่การแปรรูปให้ได้ผลิตภัณฑ์ขาน้ำมันที่ดี การพัฒนาวิธีการขยายพันธุ์ขาน้ำมันโดยใช้กิ่งพันธุ์ดีเสียบบนต้นต่อเพาะเมล็ดน่าจะทำได้ต้นกล้าที่มีระบบรากแข็งแรง ต้นกล้าตรงตามพันธุ์น่าจะเป็นทางหนึ่งที่สามารถลดความสูญเสียของเกษตรกรผู้ปลูกขาน้ำมันได้ แต่อย่างไรก็ดี ความรู้ขั้นพื้นฐานและการจัดการต่าง ๆ เกี่ยวกับการขยายพันธุ์ขาน้ำมันด้วยวิธีการนี้ยังไม่เคยมีการปฏิบัติจริงในประเทศไทย ดังนั้นควรมีการศึกษาเกี่ยวกับขาน้ำมันเพื่อคัดเลือกหาต้นพันธุ์ดี ที่สามารถในการปรับตัวเข้ากับแหล่งปลูกในประเทศไทย ผลิต เพอร์เซ็นต์น้ำมันสูง สามารถใช้ผลผลิตเข้าสู่กระบวนการหีบขาน้ำมันได้กากขาน้ำมันเพื่อทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศ และมีการศึกษาถึงเทคโนโลยีในการผลิต ได้แก่ การขยายพันธุ์ ระบบการตัดแต่งกิ่ง ระบบ

การปลูก เป็นต้น เพื่อให้ได้ต้นกล้าที่แข็งแรง ตรงตามพันธุ์ และมีระบบรากดี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปลูก
ซาต่อไป

ระเบียบวิธีการวิจัย

วิธีการดำเนินการ

- อุปกรณ์ : ยอดชาน้ำมันพันธุ์ดี
- วิธีการ

วางแผนการทดลองแบบ RCBD 4 กรรมวิธีๆ ละ 5 ซ้ำ ดังนี้

กรรมวิธีที่ 1	ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด
กรรมวิธีที่ 2	ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบข้าง
กรรมวิธีที่ 3	ขยายพันธุ์ด้วยการติดตาแบบ T budding
กรรมวิธีที่ 4	ขยายพันธุ์ด้วยการติดตาแบบ Ship budding

วิธีปฏิบัติการทดลอง

ทำการแบ่งแปลงปลูกชาน้ำมันที่ปลูกด้วยเมล็ด อายุ 9 ปี ที่ปลูก ระยะระหว่างต้น 2 เมตร ระยะ
ระหว่างแถว 3 เมตร ออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 ต้น ทำการเปลี่ยนยอดด้วยชาน้ำมันพันธุ์ดี ในเดือนมกราคม –
กุมภาพันธ์ ตามกรรมวิธีการทดลอง

การบันทึกข้อมูล

1. เปอร์เซ็นต์ความสำเร็จในการเปลี่ยนยอด
2. ระยะเวลาในการเจริญเติบโตของต้นกิ่งพันธุ์ดี ความแข็งแรง อัตราการเจริญเติบโตสัมพันธ์ของ
กิ่งพันธุ์ดี
3. ความสัมพันธ์ของอัตราการเจริญเติบโตของต้นต่อและกิ่งพันธุ์
4. ความสามารถในการพัฒนาของต้นพันธุ์จนออกดอกติดผลได้

- เวลาและสถานที่

ระยะเวลา ปีเริ่มต้น 2559 – สิ้นสุด 2564

สถานที่ทำการทดลอง ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) อำเภอแม่แตง จังหวัด
เชียงใหม่

ผลการวิจัย (Results)

จากการทดลองการศึกษาการขยายพันธุ์ชาน้ำมันด้วยเปลี่ยนยอดพันธุ์ดีบนต้นชาน้ำมันที่ให้ผลผลิต
ต่ำ โดยทำการขยายพันธุ์ทั้งหมด 4 กรรมวิธี ได้แก่ กรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด กรรมวิธีที่ 2
ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบข้าง กรรมวิธีที่ 3 ขยายพันธุ์ด้วยการติดตาแบบ T budding และ กรรมวิธีที่ 4
ขยายพันธุ์ด้วยการติดตาแบบ Ship budding พบว่า กรรมวิธีที่ 3 ขยายพันธุ์ด้วยการติดตาแบบ T budding

และ กรรมวิธีที่ 4 ขยายพันธุ์ด้วยการติดตามแบบ Ship budding ไม่ประสบความสำเร็จในการขยายพันธุ์ชา
น้ำมัน

ในปี 2562 พบว่า การเจริญเติบโตด้านความสูงต้นและขนาดทรงพุ่มของต้นชาน้ำมัน ในกรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด มีการเจริญเติบโตดีที่สุดที่ 135.87 และ 98.20 เซนติเมตร ตามลำดับ และการเจริญเติบโตด้านความสูงต้นและขนาดทรงพุ่มของต้นชาน้ำมัน ในกรรมวิธีที่ 2 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบข้าง ที่ 96.18 และ 61.17 เซนติเมตร ตามลำดับ ส่วนในเรื่องน้ำหนักผลผลิต กรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด ให้ผลผลิตรวมที่ 962.10 กรัม และ กรรมวิธีที่ 2 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบข้าง ให้ 26.50 กรัม (ตารางที่ 1)

ในปี 2563 พบว่า การเจริญเติบโตด้านความสูงต้นกรรมวิธีที่ 2 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบข้าง มีการเจริญเติบโตดีที่สุดที่ 155.64 เซนติเมตร รองลงมาคือ กรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด ที่ 153.93 เซนติเมตร ด้านขนาดทรงพุ่มของต้นชาน้ำมันกรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด มีการเจริญเติบโตดีที่สุดที่ 117.03 เซนติเมตร รองลงมาคือ กรรมวิธีที่ 2 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบข้าง ที่ 90.06 เซนติเมตร ส่วนในเรื่องน้ำหนักผลผลิต กรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด ให้ผลผลิตรวมมากที่สุด ที่ 1,758.30 กรัม รองลงมาคือ กรรมวิธีที่ 2 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบข้าง ที่ 1,516.40 กรัม (ตารางที่ 1)

ในปี 2564 พบว่า การเจริญเติบโตของต้นชาน้ำมัน และเรื่องผลผลิตรวมมีแนวโน้มไปในทางเดียวกัน กับ ปี 2563 คือ การเจริญเติบโตด้านความสูงต้นในกรรมวิธีที่ 2 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบข้าง มีการเจริญเติบโตดีที่สุดที่ 178.86 เซนติเมตร รองลงมาคือ กรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด ที่ 172.00 เซนติเมตร ด้านขนาดทรงพุ่มของต้นชาน้ำมันกรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด มีการเจริญเติบโตดีที่สุดที่ 131.65 เซนติเมตร รองลงมาคือ กรรมวิธีที่ 2 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบข้าง ที่ 122.68 เซนติเมตร (ตารางที่ 1) ส่วนในเรื่องน้ำหนักผลผลิต กรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด ให้ผลผลิตรวมและผลผลิตเมล็ดมากที่สุด ที่ 5,519.40 และ 1,681.50 กรัม ตามลำดับ รองลงมาคือ กรรมวิธีที่ 2 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบข้าง ที่ 4,084.70 และ 849.40 กรัม ตามลำดับ (ตารางที่ 1 และ 2) และ จำนวนกิ่งหลักและกิ่งรองของต้นชาน้ำมัน พบว่า กรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด มีจำนวนกิ่งหลักและกิ่งรองมากที่สุด ที่ 8 และ 16 กิ่ง ตามลำดับ รองลงมาคือ กรรมวิธีที่ 2 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบข้าง ที่ 6 และ 14 กิ่ง ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 1 การเจริญเติบโตด้านความสูงต้น ขนาดทรงพุ่ม และ น้ำหนักผลผลิต ตั้งแต่ปี 2562-2564 ณ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย)

กรรมวิธี	ความสูงต้น (เซนติเมตร)			ขนาดทรงพุ่ม (เซนติเมตร)			น้ำหนักผลผลิต (กรัม)		
	2562	2563	2564	2562	2563	2564	2562	2563	2564
กรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ ด้วยการ เสียบยอด	135.87	153.93	172.00	98.20	117.03	131.65	962.10	1,758.30	5,519.40

กรรมวิธีที่ 2 ขยายพันธุ์ ด้วยการ เสียบข้าง	96.18	155.64	178.86	61.17	90.06	122.68	26.50	1,516.40	4,084.70
กรรมวิธีที่ 3 ขยายพันธุ์ ด้วยการติด ตาแบบ T budding	*	*	*	*	*	*	*	*	*
กรรมวิธีที่ 4 ขยายพันธุ์ ด้วยการติด ตาแบบ Ship budding	*	*	*	*	*	*	*	*	*

หมายเหตุ * = ไม่มีเปอร์เซ็นต์การรอดตาย

ตารางที่ 2 จำนวนกิ่งหลัก จำนวนกิ่งรอง และน้ำหนักผลผลิต (น้ำหนักผลผลิตรวมและน้ำหนักผลผลิตเมล็ด) ปี 2564 ณ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย)

กรรมวิธี	จำนวนกิ่ง หลัก (กิ่ง)	จำนวนกิ่ง รอง (กิ่ง)	น้ำหนักผลผลิต	
			น้ำหนักผลผลิต รวม(กรัม)	น้ำหนักผลผลิต เมล็ด(กรัม)
กรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการ เสียบยอด	8	16	5,519.40	1,681.50
กรรมวิธีที่ 2 ขยายพันธุ์ด้วยการ เสียบข้าง	6	14	4,084.70	849.40
กรรมวิธีที่ 3 ขยายพันธุ์ด้วยการ ติดตาแบบ T budding	*	*	*	*
กรรมวิธีที่ 4 ขยายพันธุ์ด้วยการ	*	*	*	*

ติดตาแบบ Ship budding				
-----------------------	--	--	--	--

หมายเหตุ * = ไม่มีเปอร์เซ็นต์การรอดตาย

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

จากการทดลองการศึกษาการขยายพันธุ์ชาน้ำมันด้วยเปลี่ยนยอดพันธุ์ต้นชาน้ำมันที่ให้ผลผลิตต่ำ โดยทำการขยายพันธุ์ทั้งหมด 4 กรรมวิธี ได้แก่ กรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด กรรมวิธีที่ 2 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบข้าง กรรมวิธีที่ 3 ขยายพันธุ์ด้วยการติดตาแบบ T budding และ กรรมวิธีที่ 4 ขยายพันธุ์ด้วยการติดตาแบบ Ship budding พบว่า กรรมวิธีที่ 3 ขยายพันธุ์ด้วยการติดตาแบบ T budding และ กรรมวิธีที่ 4 ขยายพันธุ์ด้วยการติดตาแบบ Ship budding ไม่ประสบความสำเร็จในการขยายพันธุ์ชา น้ำมัน และตั้งแต่ ปี 2562-2564 พบว่า ในปี 2562 การเจริญเติบโตด้านความสูงต้นและขนาดทรงพุ่มของต้นชา น้ำมัน ในกรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด มีการเจริญเติบโตดีที่สุด ส่วนในเรื่องน้ำหนักผลผลิต กรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด ให้ผลผลิตรวมมากที่สุดที่ 962.10 กรัม ในปี 2563 และ 2564 พบว่า การเจริญเติบโตด้านความสูงต้นกรรมวิธีที่ 2 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบข้าง มีการเจริญเติบโตดีที่สุดที่ ด้านขนาดทรงพุ่มของต้นชา น้ำมันกรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด มีการเจริญเติบโตดีที่สุดที่ และ เรื่องน้ำหนักผลผลิต ในปี กรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด ให้ผลผลิตรวมและผลผลิตเมล็ดมากที่สุด ที่ และ 1,681.50 กรัม และ จำนวนกิ่งหลักและกิ่งรองของต้นชา น้ำมัน พบว่า กรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการ เสียบยอด มีจำนวนกิ่งหลักและกิ่งรองมากที่สุด ที่ 8 และ 16 กิ่ง ตามลำดับ

การศึกษาการชักนำการออกดอกและติดผลชาน้ำมัน

นายอนันต์ ปัญญาเพิ่ม^{1/} พิจิตร ศรีปิ่นตา^{2/}

บทคัดย่อ

การศึกษาการชักนำการออกดอกและติดผลชาน้ำมัน ทำการทดลองที่ศูนย์วิจัยเกษตรหลวง เชียงใหม่ (โป่งน้อย) โดยมีการวางแผนการทดลองแบบ RCB มี 6 กรรมวิธี กรรมวิธีละ 4 ซ้ำ ดังนี้ กรรมวิธีที่ 1 พ่นน้ำเปล่า (Control), กรรมวิธีที่ 2 คั่วกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่นน้ำเปล่า, กรรมวิธีที่ 3 คั่วกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่น KNO₃ ความเข้มข้น 1,000 ppm, กรรมวิธีที่ 4 คั่วกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่นไทโอยูเรียความเข้มข้น 1,000 ppm, กรรมวิธีที่ 5 คั่วกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่น H₂CN₂ (ไฮโดรเจน ไซยานาไมด์) ความเข้มข้น 0.5 เปอร์เซ็นต์ และกรรมวิธีที่ 6 คั่วกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่น H₂CN₂ ความเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์ ผลจากการทดลองครั้งนี้ พบว่า กรรมวิธีที่ 4 คั่วกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่นไทโอยูเรียความเข้มข้น 1,000 ppm มีจำนวนดอกทั้งหมดมากที่สุด 210 ดอก และจำนวนดอกเฉลี่ยต่อต้นที่ 3 ดอก ส่วนกรรมวิธีที่ 5 คั่วกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่น H₂CN₂ ความเข้มข้น 0.5 เปอร์เซ็นต์ มีจำนวนผลผลิตรวมสูงสุดที่ 27 ผล

คำสำคัญ ชา น้ำมัน การออกดอก การติดผล

Study on Flowering and Fruiting Induction of *Camellia oleifera*

Abstract

Study on flowering and fruiting induction of *Camellia oleifera*. The experiment was conducted at Chiang Mai Royal Agricultural Research Center in Pongnoi substations. The experiment was laid out using a completely randomized design (CRD) with six treatments (methods) of 1) Water spray (Control), 2) Girdling main branches 1 inch long and water spray, 3) Girdling main branches 1 inch long, and spray KNO₃ concentrations of 1,000 ppm, 4) Girdling main branches 1 inch long and spray Thiourea concentrations of 1,000 ppm, 5) Girdling main branches 1 inch long and spray H₂CN₂ (hydrogen cyanamide) concentrations of 0.5 %, and 6) Girdling main branches 1 inch long spray H₂CN₂ concentrations of 1 %, four replicates. The results showed that girdling main branches 1 inch long and spray Thiourea concentrations of 1,000 ppm gave the maximum number of flowers is 210 and the average number of flowers per plant at 3 flowers and girdling main branches 1 inch long and spray H₂CN₂ concentrations of 0.5 % gave highest total yield at 27 fruits.

Keywords : Oil tea, flowering, produce fruit

บทนำ

ชาน้ำมัน (Camellia Oil Tea) เป็นพืชในตระกูลชา (Genus Camellia) ที่มีการใช้ประโยชน์ โดยการนำเมล็ดมาหีบน้ำมัน น้ำมันที่ได้มีคุณภาพดีทั้งในแง่การบริโภคเพื่อสุขภาพโดยตรง และนำมาประกอบอาหาร นอกจากนี้กากชาที่เหลือจากการหีบน้ำมันยังสามารถใช้ในอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้ด้วย ในปีหนึ่ง ๆ ประเทศไทยนำเข้ากากชาในปริมาณมาก สำหรับคุณค่าของน้ำมันจากเมล็ดชาซึ่งเป็นที่รู้จักกันในนามของ “น้ำมันมะกอกแห่งทวีปเอเชีย” วิทยาศาสตร์การอาหารพบว่า น้ำมันเมล็ดชาที่มีสัดส่วนของกรดไขมันชนิดต่าง ๆ ในปริมาณที่ดีที่สุดที่ไม่ด้อยไปกว่าน้ำมันมะกอก

ดังนั้นเพื่อให้ประเทศไทยได้มีผลผลิตจากชาน้ำมันเพิ่มมากขึ้น จึงได้จัดทำการศึกษาทดลองการชักนำการออกดอกและติดผลชาน้ำมันนี้ขึ้นมาเพื่อเป็นประโยชน์ให้แก่เกษตรกรที่ปลูกชาน้ำมันต่อไป

ระเบียบวิธีการวิจัย

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง

1. ต้นชาน้ำมันพันธุ์ *C. gaucowensis*

2. KNO₃ ความเข้มข้น 1,000 ppm
3. ไทโอยูเรียความเข้มข้น 1,000 ppm
4. H₂CN₂ ความเข้มข้น 0.5 เปอร์เซ็นต์
5. H₂CN₂ ความเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์

แบบการทดลอง

วางแผนการทดลองแบบ RCB มี 6 กรรมวิธีๆ ละ 4 ซ้ำ ดังนี้

กรรมวิธีที่ 1 พ่นน้ำเปล่า (Control)

กรรมวิธีที่ 2 คำนึงหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่นน้ำเปล่า

กรรมวิธีที่ 3 คำนึงหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่น KNO₃ ความเข้มข้น 1,000 ppm

กรรมวิธีที่ 4 คำนึงหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่นไทโอยูเรียความเข้มข้น 1,000 ppm

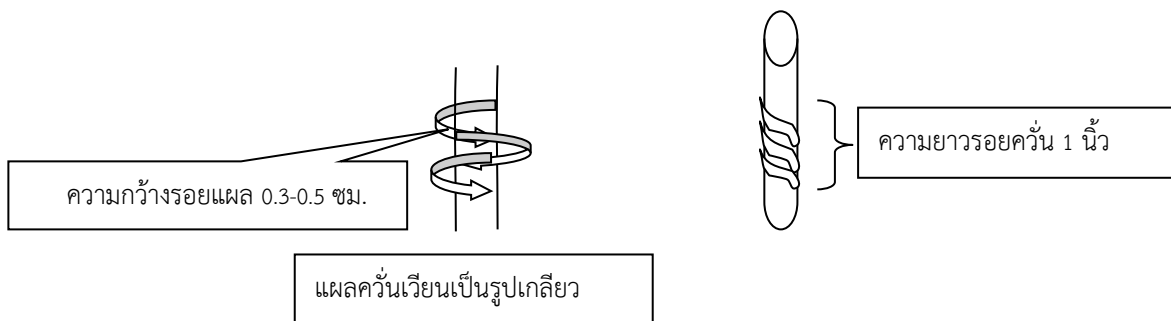
กรรมวิธีที่ 5 คำนึงหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่น H₂CN₂ ความเข้มข้น 0.5 เปอร์เซ็นต์

กรรมวิธีที่ 6 คำนึงหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่น H₂CN₂ ความเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์

วิธีปฏิบัติการทดลอง

ทำการควั่นกิ่งในเดือนพฤษภาคม โดยวิธีการควั่นให้รอยแผลเป็นเกลียว ขนาดของรอยแผล 0.3-0.5 ซม. ความยาวของรอยแผลประมาณ 1 นิ้ว (ตามภาพ) ทั้งนี้เพื่อให้พืชมีการสะสมอาหารในกิ่งเหนือรอยแผลได้มากขึ้น

พ่นสารกระตุ้นการออกดอกของขาน้ำมันตามกรรมวิธีที่กำหนดในเดือนสิงหาคม โดยใช้ต้นขาน้ำมันที่ปลูก ระยะระหว่างต้น 2 เมตร ระยะระหว่างแถว 3 เมตร อายุ 9 ปี จำนวน 1 ต้น/กรรมวิธี/ซ้ำ

การบันทึกผล

1. ศึกษาอัตราการเจริญเติบโต (ความสูง ความกว้างทรงพุ่ม ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางโคนต้น)

2. ช่วงเวลาการออกดอก เปอร์เซ็นต์การออกดอก เปอร์เซ็นต์การติดผล
3. การพัฒนาของผล ขนาดผล เปอร์เซ็นต์ผลที่พัฒนาจนเก็บเกี่ยวได้

การดำเนินงาน

1. ย้ายสถานที่ทำการทดลอง จากศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) มาเป็นศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (ขุนวาง) เนื่องจากต้นชาน้ำมันที่ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) มีไม่เพียงพอ
2. ใช้ต้นชาน้ำมันอายุ 6 ปี พันธุ์ C. gaucowensis
3. ปลิดดอก และผลทิ้ง ตลอดจนถึงช่วงพ่นสาร
4. เริ่มควั่นกิ่ง 13 มิถุนายน 2560 โดยการควั่นกิ่งกรรมวิธีที่ 2 – 6 กรรมวิธีละ 4 ต้น(ซ้ำ) จำนวนรวม 20 ต้น
5. พ่นสารเคมีวันที่ 25 สิงหาคม 2560 ใช้สารเคมีความเข้มข้นตามกรรมวิธี จำนวนต้นละ 2.5 ลิตร

เวลาและสถานที่

ระยะเวลา : เริ่มต้น ปี 2559 สิ้นสุด 2561 รวม 2 ปี
สถานที่ : ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (ขุนวาง)

ผลการวิจัย

จากผลการศึกษาการชักนำการออกดอกและติดผลชาน้ำมัน พบว่า ทุกกรรมวิธีมีการแตกตาดอกช่วงเดือนกันยายน – พฤศจิกายน ช่วงดอกบานอยู่ในช่วง พฤศจิกายน – มกราคม และช่วงติดผลอยู่ในช่วง ธันวาคม – มกราคม (ตารางที่1)

จำนวนผลผลิตรวม พบว่า กรรมวิธีที่ 5 ควั่นกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่น H₂CN₂ ความเข้มข้น 0.5 เปอร์เซ็นต์ มีจำนวนผลผลิตรวมสูงสุดที่ 27 ผล กรรมวิธีที่ 4 ควั่นกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่นไทโอยูเรียความเข้มข้น 1,000 ppm มีจำนวนผลผลิตรวมที่ 22 ผล กรรมวิธีที่ 6 ควั่นกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่น H₂CN₂ ความเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์ มีจำนวนผลผลิตรวมที่ 19 ผล กรรมวิธีที่ 3 ควั่นกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่น KNO₃ ความเข้มข้น 1,000 ppm มีจำนวนผลผลิตรวมที่ 18 ผล กรรมวิธีที่ 2 ควั่นกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่นน้ำเปล่ามีจำนวนผลผลิตรวมที่ 17 ผล และกรรมวิธีที่ 1 พ่นน้ำเปล่า (Control) มีจำนวนผลผลิตรวมน้อยที่สุด 9 ผล ตามลำดับ (ตารางที่ 1)

จำนวนดอกทั้งหมด พบว่า กรรมวิธีที่ 4 ควั่นกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่นไทโอยูเรียความเข้มข้น 1,000 ppm มีจำนวนดอกทั้งหมดมากที่สุด 210 ดอก กรรมวิธีที่ 3 ควั่นกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่น KNO₃ ความเข้มข้น 1,000 ppm มีจำนวนดอกทั้งหมด 144 ดอก กรรมวิธีที่ 5 ควั่นกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่น H₂CN₂ ความเข้มข้น 0.5 เปอร์เซ็นต์ มีจำนวนดอกทั้งหมด 110 ดอก กรรมวิธีที่ 6 ควั่นกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว

และพ่น H₂CN₂ ความเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์ มีจำนวนดอกทั้งหมด 107 ดอก กรรมวิธีที่ 2 ควันกิ่งหลัก ให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่นน้ำเปล่า มีจำนวนดอกทั้งหมด 106 ดอก และกรรมวิธีที่ 1 พ่นน้ำเปล่า (Control) มีจำนวนดอกทั้งหมดน้อยที่สุด 88 ดอก ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

จำนวนดอกเฉลี่ยต่อต้น พบว่า กรรมวิธีที่ 4 ควันกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่นไทโอยูเรียความเข้มข้น 1,000 ppm มีจำนวนดอกเฉลี่ยมากที่สุด 3 ดอก กรรมวิธีที่ 3 ควันกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่น KNO₃ ความเข้มข้น 1,000 ppm มีจำนวนดอกเฉลี่ย 2 ดอก กรรมวิธีที่ 5 ควันกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่น H₂CN₂ ความเข้มข้น 0.5 เปอร์เซ็นต์ มีจำนวนดอกเฉลี่ย 1 ดอก กรรมวิธีที่ 6 ควันกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่น H₂CN₂ ความเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์ มีจำนวนดอกเฉลี่ย 1 ดอก กรรมวิธีที่ 2 ควันกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่นน้ำเปล่า มีจำนวนดอกเฉลี่ย 1 ดอก และกรรมวิธีที่ 1 พ่นน้ำเปล่า (Control) มีจำนวนดอกเฉลี่ยน้อยที่สุด 1 ดอก ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 1 ช่วงเวลาการแตกตาดอก ดอกบาน และติดผล ของชาน้ำมัน ในแต่ละกรรมวิธี ประจำปี 2559-2561 ณ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (ขุนวาง)

กรรมวิธี	แตกตาดอกช่วงเดือน	ดอกบานช่วงเดือน	ติดผลช่วงเดือน	ผลผลิตรวม(ผล)
กรรมวิธีที่ 1	ก.ย. – พ.ย.	พ.ย. – ม.ค.	ธ.ค. – ม.ค.	9
กรรมวิธีที่ 2	ก.ย. – พ.ย.	พ.ย. – ม.ค.	ธ.ค. – ม.ค.	17
กรรมวิธีที่ 3	ก.ย. – พ.ย.	พ.ย. – ม.ค.	ธ.ค. – ม.ค.	18
กรรมวิธีที่ 4	ก.ย. – พ.ย.	พ.ย. – ม.ค.	ธ.ค. – ม.ค.	22
กรรมวิธีที่ 5	ก.ย. – พ.ย.	พ.ย. – ม.ค.	ธ.ค. – ม.ค.	27
กรรมวิธีที่ 6	ก.ย. – พ.ย.	พ.ย. – ม.ค.	ธ.ค. – ม.ค.	19

ตารางที่ 2 จำนวนดอกทั้งหมด และจำนวนดอกเฉลี่ย ประจำปี 2559-2561 ณ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (ขุนวาง)

กรรมวิธี	จำนวนดอกทั้งหมด	จำนวนดอกเฉลี่ย/ต้น
1.พ่นน้ำเปล่า (Control)	88	1
2.ควันกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่นน้ำเปล่า	106	1
3.ควันกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่น KNO ₃ ความเข้มข้น 1,000 ppm	144	2
4.ควันกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่นไทโอยูเรียความเข้มข้น 1,000 ppm	210	3
5.ควันกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่น H ₂ CN ₂ ความเข้มข้น 0.5 เปอร์เซ็นต์	110	1

6.ควั่นกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่น H_2CN_2 ความเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์	107	1
--	-----	---

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การชักนำการออกดอกและติดผลของชาน้ำมัน พบว่า การควั่นกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่นไฮโดรเจนไซยาไนด์ ความเข้มข้น 0.5 เปอร์เซ็นต์ ทำให้มีจำนวนดอกและจำนวนผลผลิตรวมสูงสุด แต่เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับทางสถิติ พบว่า จำนวนการออกดอกและติดผล ไม่มีความแตกต่างกัน สรุปได้ว่าการควั่นกิ่งร่วมกับการใช้สารเคมีไม่มีผลต่อการชักนำการออกดอกและติดผลของชาน้ำมัน

กรมวิชาการเกษตร

การศึกษาดัชนีการเก็บเกี่ยวชาน้ำมัน

นารายณ์ โชติอิมมุดม^{1/} สมพล นิลเวศน์^{2/}

บทคัดย่อ

การศึกษาดัชนีการเก็บเกี่ยวชาน้ำมัน มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบอายุที่เหมาะสม และข้อสังเกตในการเก็บเกี่ยวผลชาน้ำมัน โดยศึกษาลักษณะผลภายนอกและปริมาณน้ำมันในเมล็ดของชาน้ำมันที่อายุ 4 - 10 เดือนหลังดอกบาน ดำเนินการทดลองที่ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) ต.แม่วีน อ.แม่วาง จ.เชียงใหม่ ระหว่างเดือนตุลาคม 2558 ถึงเดือนกันยายน 2560 จากการเปรียบเทียบลักษณะผลภายนอกและปริมาณน้ำมัน พบว่า ผลชาน้ำมันที่อายุ 4 - 7 เดือน มีสีน้ำตาลแดงอมเขียวอ่อน (RHS2015 144A Strong Yellow Green และ 175A Moderate Reddish Brown) มีขนปกคลุมบริเวณเปลือกโดยรวม มีความกว้างผล 17.06 -27.22 มิลลิเมตร น้ำหนักผล 3.61-10.75 กรัมต่อผล เมล็ดมีสีเหลืองอ่อนถึงน้ำตาล เนื้อเมล็ดมีความใสถึงขาวขุ่น มีปริมาณน้ำมันน้อย ไม่สามารถนำไปผลิตน้ำมันได้ ส่วนผลชาน้ำมันที่อายุ 8-10 เดือน ผลมีสีเขียวอมเหลืองปนน้ำตาลแดง ผลเงา และไม่มีขน มีความกว้างผล 28.55-34.62 มิลลิเมตร น้ำหนักผล 15.03-22.15 กรัมต่อผล จำนวนผลสด 46 - 57 ผลต่อกิโลกรัม เมล็ดมีสีน้ำตาลเข้ม (RHS2015 N200A Dark Greyish Yellowish Brown) เนื้อในเมล็ดมีสีเหลืองอ่อนอมเขียว (RHS2015 2C Light Yellow Green) เมล็ดชาน้ำมันที่อายุผล 8-10 เดือน มีปริมาณน้ำมันในเมล็ด 8.79 24.39 และ 29.28 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ พบว่าอายุที่เหมาะสมสำหรับการเก็บเกี่ยวชาน้ำมัน คือ 10 เดือนหลังดอกบาน โดยที่ก้านผลเริ่มมีรอยปริ ควรเริ่มเก็บเกี่ยวก่อนผลจะแตก เพราะจะทำให้เมล็ดร่วงลงพื้นดิน เกิดการปนเปื้อนของเชื้อรา และไม่เหมาะสำหรับการนำไปหีบน้ำมัน

คำสำคัญ ชาน้ำมัน การเก็บเกี่ยว ปริมาณไขมัน

Study of Harvest Index of Oil Tea

Abstract

The objective of the study of the harvest Index of oil tea is to know the appropriate age for harvest and observations on the harvesting of oil tea by appearance and oil content of the oil tea seeds at 4 - 10 months after flowering. This experiment was conducted at Chiang Mai Royal Agricultural Research Center (Pong Noi), Mae Win Subdistrict, Mae Wang District, Chiang Mai Province between October 2015 and September 2017. This study found the oil tea fruits at the age of 4-7 months were brown, Light reddish-green (RHS2015 144A Strong Yellow Green and 175A Moderate Reddish Brown), with hairs covering the surrounding bark. Fruit width 17.06 -27.22 mm. fruit weight 3.61-10.75 g/fruit. The seeds were light yellow to brown. The seeds are clear to cloudy, oil content was low, and cannot produce oil. As the oil tea fruit at the age of 8-10 months, the fruit was yellowish-green with a reddish-brown color, shiny and hairless, fruit width 28.55-34.62 mm, fruit weight 15.03-22.15 g/fruit, 46 - 57 fruits per kg. The seeds were dark brown (RHS2015 N200A Dark Greyish Yellowish Brown), the light yellowish-green pulp (RHS2015 2C Light Yellow Green). The oil tea seeds at age 8-10 months after flowering had oil content of 8.79, 24.39, and 29.28 percent, respectively. The optimum age for oil tea harvesting was 10 months after flowering, the bottom of the fruit begins to cracks. Harvesting should be started before the fruit bursts because it will cause the seeds to fall to the ground and fungal contamination, not suitable for oil production.

Keywords : Oil tea, harvest index

บทนำ

ชาน้ำมัน (*Camellia oleifera* Abel.) เป็นชนิดที่ให้น้ำมันในปริมาณที่มาก น้ำมันที่ได้ใช้สำหรับปรุงอาหารโดยได้มากส่วนของเมล็ด มีการเพาะปลูกกันอย่างกว้างขวางทางตอนใต้ของจีนและทางตะวันออกเฉียงใต้ของเอเชีย น้ำมันจากชาชนิดนี้มีสัดส่วนของกรดไขมันชนิดต่างๆในปริมาณที่ไม่น้อยไปกว่าน้ำมันมะกอกเลย จึงได้รับสมญานามว่า น้ำมันมะกอกแห่งตะวันออก (Wang *et.al*, 2005) ชาน้ำมันเริ่มเป็นที่สนใจในปีพ.ศ. 2546 สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมเรื่องชาน้ำมันด้วยพระองค์เอง และทรงสนพระทัยในการนำชาน้ำมันมาปลูกในประเทศไทย มีพระราชกระแสให้มูลนิธิชัยพัฒนาติดต่อ และทดลองปลูกชา *Camellia oleifera* เพื่อผลิตชาน้ำมัน จากนั้นสำนักงาน

มูลนิธิชัยพัฒนาเริ่มดำเนินการสนองพระราชดำริ โดยติดต่อกับสถาบันพฤกษศาสตร์มณฑลยูนนาน เพื่อขอเมล็ดพันธุ์ และต้นอ่อนขาน้ำมันมาทดลองปลูกในประเทศไทยในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเทศไทย โดยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบ 3 หน่วยงาน คือ กรมวิชาการเกษตร โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ (ขวัญจิรา, 2559)

ขาน้ำมันนับว่าเป็นพืชชนิดใหม่ในประเทศไทย ที่ยังขาดองค์ความรู้ที่จะนำไปแนะนำให้กับเกษตรกรผู้ปลูกอีกหลายด้าน โดยเฉพาะเรื่องการศึกษาเกี่ยวกับอายุการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสมรวมถึงลักษณะภายนอกที่เกษตรกรสามารถสังเกตหรือวัดได้ด้วยตัวเอง เพื่อให้ได้ปริมาณน้ำมันสูงและคุณภาพดีที่สามารถเข้าสู่กระบวนการผลิตได้ จากการทดลองนี้พบว่า การเก็บเกี่ยวผลขาน้ำมันเร็วเกินไป เมล็ดจะมีปริมาณน้ำมันน้อยหรือไม่มีปริมาณน้ำมันเลย การปล่อยให้ผลขาน้ำมันไว้นาน ผลขาน้ำมันจะแตกทำให้เมล็ดร่วงลงดิน ไม่สามารถเก็บผลผลิตได้ จึงจำเป็นต้องศึกษาดัชนีการเก็บเกี่ยวขาน้ำมันเพื่อให้ทราบอายุที่เหมาะสม ลักษณะการเปลี่ยนแปลงของผลอายุต่างๆ และปริมาณน้ำมันในแต่ละช่วงอายุผล สามารถนำผลจากการทดลองไปแนะนำในการเก็บเกี่ยวให้เกษตรกรและเพื่อให้ได้ปริมาณและคุณภาพน้ำมันที่ดี

ดัชนีการเก็บเกี่ยว หมายถึง สิ่งซึ่งบ่งถึงลักษณะของผลนั้นๆ ว่าสามารถเก็บเกี่ยวได้ตามกำหนดแล้วและให้คุณภาพดี ดัชนีการเก็บเกี่ยวที่ดีมีประโยชน์จะต้อง เชื่อถือได้ ใช้ได้ผลสม่ำเสมอ ทุกคนสามารถนำไปใช้ได้ และไม่ต้องใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ที่ยุ่ยาก ซึ่งสามารถหาระยะเวลาที่เหมาะสมในการเก็บเกี่ยว ได้ 3 วิธี คือ 1. วัดจากการเปลี่ยนแปลงทางเคมีในองค์ประกอบของผลไม้ 2. วัดจากการเปลี่ยนแปลงทางฟิสิกส์ เช่น สี ผิว ขนาด รูปร่าง นวล ความแน่นเนื้อ การออกแรงดึงหรือปลิดผลไม้จากขั้วหรือต้น เป็นต้น 3. วัดจากสภาพแวดล้อม เช่น นับจำนวนวันตั้งแต่ดอกบาน (ผสมเกสร) จนกระทั่งถึงวันเก็บเกี่ยว หรือวัดจากหน่วยความร้อนสะสม (สายชล, 2528)

ปัจจุบันวิธีการที่ใช้เก็บเกี่ยวผลขาน้ำมัน ยังใช้แรงงานคนเพียงอย่างเดียว เนื่องด้วยอายุของผลบนต้นมีความหลากหลายเนื่องจากการออกดอกและติดผลในระยะเวลาที่ต่างกันและพื้นที่ปลูกที่มีความลาดชันไม่สม่ำเสมอ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องศึกษาดัชนีการเก็บเกี่ยวขาน้ำมันให้ทราบอายุที่เหมาะสมในการเก็บเกี่ยว ลักษณะการเปลี่ยนแปลงของผลอายุต่างๆ และปริมาณน้ำมันในแต่ละช่วงอายุผล สำหรับเป็นคำแนะนำในการเก็บเกี่ยวให้แก่เกษตรกรเพื่อให้ได้ปริมาณผลผลิตและคุณภาพน้ำมันที่ดี

ระเบียบวิธีการวิจัย (Research Methodology)

อุปกรณ์

1. ต้นขาน้ำมัน (*Camellia oleifera*)
2. เวอร์เนียร์คาลิเปอร์แบบดิจิตอล
3. ตาชั่งดิจิตอล 2 ตำแหน่ง
4. แผ่นเทียบสี RHC Colour Chart (Sixth Edition)

5. ป้ายแท็ก เชือกไหมพรมสีต่างๆ

6. กล้องถ่ายภาพ

วิธีการ วางแผนการทดลองแบบ RCBD 7 กรรมวิธีๆละ 3 ซ้ำๆละ 2 ต้น ตามกรรมวิธี ดังนี้

กรรมวิธีที่ 1 ผลชาน้ำมันอายุ 4 เดือน

กรรมวิธีที่ 2 ผลชาน้ำมันอายุ 5 เดือน

กรรมวิธีที่ 3 ผลชาน้ำมันอายุ 6 เดือน

กรรมวิธีที่ 4 ผลชาน้ำมันอายุ 7 เดือน

กรรมวิธีที่ 5 ผลชาน้ำมันอายุ 8 เดือน

กรรมวิธีที่ 6 ผลชาน้ำมันอายุ 9 เดือน

กรรมวิธีที่ 7 ผลชาน้ำมันอายุ 10 เดือน

1. คัดเลือกแปลงปลูกชาน้ำมัน(*Camellia oleifera*) สำหรับวางแผนการทดลองตามกรรมวิธี โดยการติดชื่อกรรมวิธีและลำดับซ้ำ บนต้นชาน้ำมัน เพื่อติดตามและนับอายุผล

2. ติดป้ายดอกชาน้ำมันตั้งแต่เริ่มบาน ตามแผนการทดลอง จำนวน 42 ต้น ต้นละ 100 ดอก โดยใช้ด้ายสีต่างกันในแต่ละกรรมวิธี เพื่อให้ง่ายต่อการสังเกตและป้องกันการความผิดพลาดในการเก็บผลผลิตชาน้ำมัน (ภาพผนวกที่ 1)

3. ดูแลรักษาต้นชาน้ำมัน ใส่ปุ๋ยคอก ปุ๋ยเคมี สูตร 15-15-15 สูตร 0-0-60 และปุ๋ยขาว เพื่อเพิ่มธาตุอาหารและปรับสภาพดินในพื้นที่ปลูก และคลุมโคนต้นด้วยฟางข้าวเพื่อรักษาความชื้นในดินในช่วงฤดูร้อน

4. เก็บผลชาน้ำมันหลังจากดอกบานทุกเดือนตั้งแต่อายุ 4 เดือน จนถึง 10 เดือน ตามกรรมวิธีทดลอง หลังจากเก็บผลชาน้ำมันจากต้น นำผลชาน้ำมันมาเทียบสีด้วยแผ่นเทียบสี RHSColourChart (Sixth Edition) ชั่งน้ำหนักผล นำมาผ่าครึ่งผลเพื่อบันทึกลักษณะของผลและเมล็ดภายใน นำเมล็ดออกมา และนำไปอบในตู้อบลมร้อน อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง เพื่อลดความชื้นในเมล็ด ป้องกันการเกิดเชื้อราขณะเก็บเมล็ดก่อนวิเคราะห์ปริมาณน้ำมัน ซึ่งสามารถหาค่าความชื้น(%) ของเมล็ดชาน้ำมันได้ตามสูตร

$$\text{เปอร์เซ็นต์ความชื้น} = \frac{(\text{น้ำหนักก่อนอบ} - \text{น้ำหนักหลังอบ})}{\text{น้ำหนักก่อนอบ}} \times 100$$

5. ชั่งน้ำหนักเมล็ดแห้ง แล้วนำตัวอย่างเมล็ดแห้งน้ำหนักอย่างน้อย 100 กรัม ไปวิเคราะห์ปริมาณน้ำมัน ที่กลุ่มวิจัยและพัฒนาการแปรรูปผลิตผลเกษตร กองวิจัยและพัฒนาวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลิตผลเกษตร กรมวิชาการเกษตร เพื่อเปรียบเทียบปริมาณน้ำมันที่อายุการเก็บเกี่ยวต่างกัน ด้วยวิธี Soxhlet solvent extraction (สุปรียาและวิไลศรี, 2559) โดยชั่งตัวอย่างเมล็ดชาน้ำมันที่บดละเอียด น้ำหนัก 3 กรัมใส่ในกระดาศกรองแล้วพับให้ มิดชิดใส่ลงในทิมเบล (thimble) ต่อทิมเบลเข้าเครื่อง Soxhlet system(Tecator Model HT6) นำถ้วยอลูมิเนียมไปอบชั่งน้ำหนักที่ แนนอน เติมตัวทำละลายปิโตรเลียมอีเทอร์ปริมาตร 45 มล.ใส่ลงในถ้วยอลูมิเนียมที่ทราบ น้ำหนักแนนอน แล้วนำถ้วยไปวางบนแผ่นให้ความร้อนของเครื่อง ปรับตำแหน่งให้ตัวอย่างแช่ ลงในตัวทำละลายเป็นเวลา 40 นาที แล้วปรับ ตำแหน่งให้ตัวอย่างยกขึ้นมา ให้ตัวทำละลายที่ควบแน่นชะผ่านตัวอย่างลงในถ้วยเป็นเวลา 40 นาที หลังจากนั้นระเหยตัวทำละลายจนแห้ง นำไปชั่งด้วยเครื่องชั่งทศนิยม 2 ตำแหน่ง คำนวณหาเปอร์เซ็นต์น้ำมัน ตามสูตร

$$\text{เปอร์เซ็นต์น้ำมัน} = \frac{\text{น้ำหนักน้ำมันที่สกัดได้}}{\text{น้ำหนักตัวอย่าง (กรัม)}} \times 100$$

บันทึกข้อมูล

1. ลักษณะของผลขนาน้ำมันและเมล็ด เช่น สีเปลือกผลขนาน้ำมัน การเกิดขนที่เปลือกผลขนาน้ำมัน
สีเมล็ด
2. การพัฒนาของผลขนาน้ำมันใน 4-10 เดือน เช่น น้ำหนักผล ขนาดผล
3. ปริมาณน้ำมันในเมล็ดชาในระยะ 8 -10 เดือน (เปอร์เซ็นต์)
4. วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ นำข้อมูลมาวิเคราะห์ความแปรปรวน (analysis variance) ตามแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design (RCBD) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's Multiple Rang Test (DMRT) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (กลุ่มวิจัยและวิเคราะห์ทางสถิติงานวิจัยเกษตร, 2558)

เวลาและสถานที่

ระยะเวลาดำเนินการ ตุลาคม 2558 - กันยายน 2560 รวม 2 ปี ที่ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย)

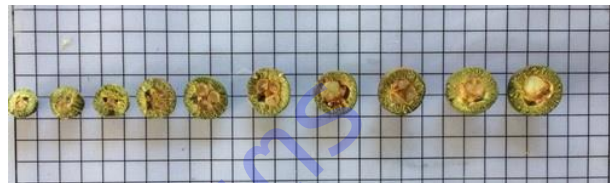
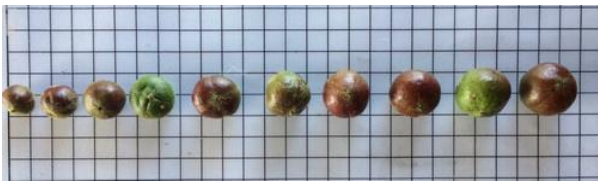
ผลการวิจัย

1. ลักษณะผลขนาน้ำมัน

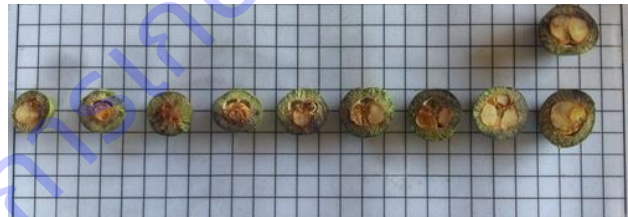
ผลขนาน้ำมันอายุ 4-7 เดือน มีสีน้ำตาลแดงอมเขียวอ่อน (RHS2015 144A Strong Yellow Green และ 175A Moderate Reddish Brown) มีขนขนาดเล็กอยู่ทั่วผล มีขนาดความกว้างผลเฉลี่ย 17.06-27.22 มิลลิเมตร มีน้ำหนักผลเฉลี่ย 3.61 - 10.75 กรัมต่อผล ซึ่งขนาดความกว้างผลและน้ำหนักผลขนาน้ำมันที่มีอายุ 4-7 เดือนหลังดอกบาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 1) เมล็ดมีความนิ่ม เนื้อในเมล็ดมีสีใสดึงขาวขุ่น เมื่อนำไปอบจะเหลือแต่เปลือกหุ้มเมล็ด ไม่พบส่วนที่สะสมน้ำมัน (ภาพที่ 1)

ผลขนาน้ำมันที่อายุ 8 - 10 เดือน ผลมีสีเขียวอมเหลืองปนน้ำตาลแดง ผลเงาและมัน ไม่มีขนที่เปลือก มีขนาดความกว้างผลเฉลี่ย 28.55 - 34.62 มิลลิเมตร น้ำหนักผลเฉลี่ย 15.03 - 22.15 ซึ่งขนาดความกว้างผลและน้ำหนักผลขนาน้ำมันที่มีอายุ 8-10 เดือนหลังดอกบาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 1) เมื่อเก็บผลสดมาซึ่งพบว่ามีจำนวน 46-57 ผลต่อกิโลกรัม มีน้ำหนักผลเฉลี่ย 17.54-21.74 กรัมต่อผล เมล็ดมีสีน้ำตาลเข้ม (RHS2015 N200A Dark Greyish Yellowish Brown) เมล็ดมีความแข็ง เนื้อในเมล็ดมีสีเหลืองอมเขียวอ่อน (RHS2015 2C Light Yellow Green) (ภาพผนวกที่ 2) พบว่าผลที่อายุ 10 เดือน บางผลเริ่มมีรอยปริแตกที่ก้นผล ลักษณะของผลขนาน้ำมันจากการทดลองนี้ สอดคล้องกับการศึกษาการติดผล การเจริญพัฒนาของผลและดัชนีการเก็บเกี่ยวผลขนาน้ำมัน (ศราวุธ, 2555) พบว่า การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของผลและเมล็ดเกิดขึ้นหลังจากที่ขนาน้ำมันติดผลสมบูรณ์แล้ว รังไข่เปลี่ยนเป็นสีเขียวอ่อนและมีขนขึ้นปกคลุม

อย่างหนาแน่นทั่วทั้งผล บริเวณก้นผลมีก้านเกสรเพศเมียสีน้ำตาลติดอยู่ จากนั้นสีผลจะค่อยๆเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลและเข้มขึ้นเรื่อยๆ จนกลายเป็นสีน้ำตาลแดงเมื่ออายุผล 90 วัน หลังดอกบาน จากนั้นสีผลค่อยๆจางลงพร้อมกับขนที่ปกคลุมอยู่บริเวณผลเริ่มห่างออกจากกันเนื่องจากผลที่ใหญ่ขึ้น และเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเทาเมื่อผลแก่ ขนที่ปกคลุมบริเวณผลหายไป ผิวผลแห้งและสากมือ บางผลจะมีรอยปริแตกที่ก้นผล ถ้าปล่อยให้ทิ้งไว้ระยะหนึ่งเมล็ดจะกระเด็นร่วงออกมาจากผล ส่วนของเมล็ดและเนื้อในเริ่มมีการสร้างเมื่อผลอายุ 120 วันหลังดอกบาน เปลือกหุ้มเมล็ดสีขาว ไม่แข็ง เนื้อในสีเหลืองใส หลังจากนั้นเปลือกหุ้มเมล็ดเริ่มเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลแดง เริ่มจากบริเวณ micropyle แล้วค่อยๆขยายขึ้นมาเรื่อยๆพร้อมๆกัน กับการเริ่มแข็งตัวของเปลือกหุ้มเมล็ด จนกระทั่งเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลแดงทั่วทั้งเมล็ดภายใน 180 วัน หลังดอกบาน และหลังจากนั้นเปลือกหุ้มเมล็ดเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลดำและแข็งตัวเต็มที่เมื่อเมล็ดแก่ (300 วันหลังดอกบาน) ส่วนเนื้อในเปลี่ยนเป็นสีเหลืองครีม ภายในผลพบเมล็ดตั้งแต่ 1-8 เมล็ด แต่ส่วนใหญ่มี 1-4 เมล็ด

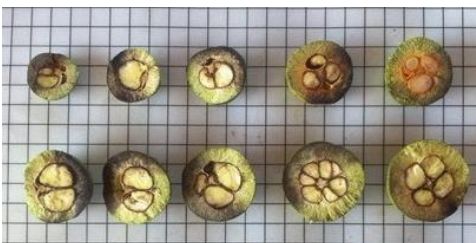
อายุผล 4 เดือน

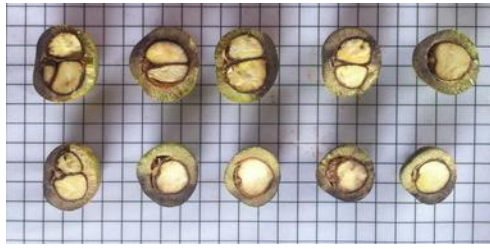
อายุผล 5 เดือน

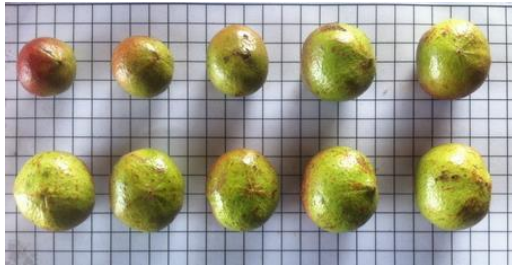
อายุผล 6 เดือน

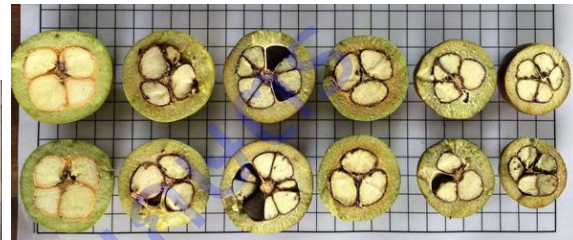
อายุ 7 เดือน

อายุผล 8 เดือน

อายุผล 9 เดือน

อายุผล 10 เดือน

ภาพที่ 1 ลักษณะของผลชาแน่มันอายุ 4-10 เดือนหลังดอกบาน ที่เก็บมาบันทึกลักษณะภายนอก ลักษณะเมล็ด ภายในผล วัดค่าการเจริญเติบโตของผล และนำมาวิเคราะห์ปริมาณน้ำมัน

ตารางที่ 1 การเจริญเติบโตของผลชาแน่มันที่เก็บเกี่ยวเมื่ออายุ 4-10 เดือนหลังดอกบาน

กรรมวิธี	การเจริญเติบโต	
	ขนาดความกว้างผล (มม.)	น้ำหนักผล (กรัม)
อายุผล 4 เดือน	17.06 g	3.61 g
อายุผล 5 เดือน	18.43 f	4.44 f
อายุผล 6 เดือน	21.44 e	5.77 e
อายุผล 7 เดือน	27.22 d	10.75 d
อายุผล 8 เดือน	28.55 c	15.03 c
อายุผล 9 เดือน	30.52 b	15.69 b
อายุผล 10 เดือน	34.62 a	22.15 a
C.V.%	0.9	3.7

หมายเหตุ: ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติโดย DMRT ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 2 ลักษณะผลและเมล็ดชาน้ำมันที่เก็บเกี่ยวเมื่ออายุ 4-10 เดือนหลังดอกบาน

อายุผล	สีเปลือก	ขนที่เปลือก	สีเมล็ด
4 เดือน	สีน้ำตาลแดงอมเขียว	มีขน	สีเหลืองอ่อน
5 เดือน	สีน้ำตาลแดงอมเขียว	มีขน	สีเหลืองอ่อน
6 เดือน	สีน้ำตาลแดงอมเขียว	มีขน	สีน้ำตาลอ่อน
7 เดือน	สีน้ำตาลแดงอมเขียว	มีขน	สีน้ำตาล
8 เดือน	ผลมีสีเขียวอมเหลืองปนน้ำตาลแดง	ไม่มีขน	สีน้ำตาลเข้ม
9 เดือน	ผลมีสีเขียวอมเหลืองปนน้ำตาลแดง	ไม่มีขน	สีน้ำตาลเข้ม
10 เดือน	ผลมีสีเขียวอมเหลืองปนน้ำตาลแดง	ไม่มีขน	สีน้ำตาลเข้ม

2. ปริมาณน้ำมันในเมล็ดชาน้ำมัน

นำเมล็ดชาที่ได้จากผลชาน้ำมันอายุ 8-10 เดือน ไปวิเคราะห์ปริมาณน้ำมัน พบว่ามีปริมาณน้ำมัน 8.79 24.39 และ 29.28 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 2) สอดคล้องกับการศึกษาการติดผล การเจริญพัฒนาของผลและดัชนีการเก็บเกี่ยวผลชาน้ำมัน (ศราวุธ, 2555) พบว่า ผลชาน้ำมันให้เวลาตั้งแต่หลังดอกบานจนถึงผลแก่ 300 วันหลังดอกบาน มีปริมาณน้ำมันในเมล็ดชาน้ำมันแห้ง 29.8 ± 0.05 เปอร์เซ็นต์

ตารางที่ 2 ปริมาณน้ำมันในเมล็ดจากผลชาน้ำมันที่เก็บในช่วงอายุ 8 – 10 เดือน

อายุผล	ความชื้น	ปริมาณน้ำมัน (เปอร์เซ็นต์)
8 เดือน	9.87	8.79
9 เดือน	7.86	24.39
10 เดือน	7.82	29.28

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

อายุที่เหมาะสมสำหรับการเก็บเกี่ยวผลชาน้ำมัน คือ อายุ 10 เดือนหลังดอกบาน สามารถสังเกตได้จากผิวที่เปลือกผลชาน้ำมันจะเงาและไม่มีขน บางผลเริ่มมีรอยปริที่ก้นผล ผลมีสีน้ำตาลแดงอมเขียวอ่อน (RHS2015 144A Strong Yellow Green และ 175A Moderate Reddish Brown) มีขนาดผลเฉลี่ย 28.55 - 34.62 มิลลิเมตร ผลสดน้ำหนัก 1 กิโลกรัมจะมีจำนวน 46-57 ผล เมล็ดชาน้ำมันมีสีน้ำตาลเข้ม (RHS2015 N200A Dark Greyish Yellowish Brown) เนื้อในเมล็ดมีสีเหลืองอมเขียวอ่อน (RHS2015 2C Light Yellow Green) และเมื่อนำเมล็ดชาที่ได้จากผลชาน้ำมันอายุ 10 เดือน ไปวิเคราะห์ปริมาณน้ำมัน พบว่ามีปริมาณน้ำมัน 29.28 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ซึ่งเป็นปริมาณที่สามารถนำไปผลิตน้ำมันได้

การจัดการดินและปุ๋ยเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตขาน้ำมัน ระยะที่ 2

ศศิธร วรปดิรังสี^{1/} วิมล แก้วสีดา^{1/} วีระ วรปดิรังสี^{2/}

นาราณีย์ โชติอิมมอดม^{3/} ฉัตรดนภา ช่มอาวุธ^{3/} สุภัทรา เลิศวัฒนาเกียรติ^{4/} สิริพร มะเจี้ยว^{5/}

บทคัดย่อ

การทดลองมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสูตรและอัตราการใส่ปุ๋ยที่ถูกต้องเพื่อเพิ่มผลผลิตและคุณภาพขาน้ำมัน และลดต้นทุนการผลิตให้เกษตรกรในพื้นที่ ดำเนินการตั้งแต่ ตุลาคม 2558-ธันวาคม 2564 ที่ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย ดำเนินงานทดลองในระยะที่ 2 ต้นขาน้ำมันอายุ 3 ปี วางแผนการทดลองแบบ RCB 6 กรรมวิธี 4 ซ้ำ กรรมวิธีที่ 1 ไม่ใส่ปุ๋ยไนโตรเจน กรรมวิธีที่ 2 ใส่ปุ๋ยไนโตรเจน 10 กก./ไร่ กรรมวิธีที่ 3 ใส่ปุ๋ยไนโตรเจน 20 กก./ไร่ กรรมวิธีที่ 4 ใส่ปุ๋ยไนโตรเจน 30 กก./ไร่ กรรมวิธีที่ 5 ใส่ปุ๋ยไนโตรเจน 40 กก./ไร่ และกรรมวิธีที่ 6 ใส่ปุ๋ยไนโตรเจน 50 กก./ไร่ ทุกกรรมวิธีใส่ปุ๋ยฟอสเฟตอัตรา 12 กก. และโพแทสเซียม 24 กก./ไร่ ผลการทดลองพบว่า เมื่อต้นขาน้ำมันอายุ 6 ปี กรรมวิธีที่ 3 ใส่ปุ๋ยไนโตรเจน 20 กก./ไร่ ปุ๋ยฟอสเฟตอัตรา 12 กก. และโพแทสเซียม 24 กก./ไร่ (46-0-0 44 กก., 18-46-0 28 กก. และ 0 0-60 40 กก./ไร่) ขาน้ำมันมีความสูงต้นสูงที่สุด 293.3 เซนติเมตร ขนาดโคนต้น 9.28 เซนติเมตร แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการใส่ปุ๋ยไนโตรเจนอัตราสูง ผลผลิตเมื่ออายุ 8 ปี น้ำหนักผลทั้งเปลือก 1,699.9 กก./ไร่ น้ำหนักเมล็ดรวม 424.5 กก./ไร่ ขนาดผลใหญ่กว่าและแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการใส่ปุ๋ยอัตราอื่น การใส่ปุ๋ยไนโตรเจนอัตราที่เหมาะสม 20 กก./ไร่ เปอร์เซ็นต์น้ำมันในเมล็ด 31.65 สูงกว่าการไม่ใส่ปุ๋ยไนโตรเจนและใส่ปุ๋ยไนโตรเจนอัตรา 40 และ 50 กก./ไร่ เปอร์เซ็นต์น้ำมันในเมล็ด 24.83 และ 24.43 ตามลำดับ ดังนั้น คำแนะนำเทคโนโลยีการจัดการปุ๋ยขาน้ำมันควรใส่ในอัตราแนะนำ ดังนี้ ไนโตรเจน 20 กก. ฟอสเฟต 12 กก. และโพแทสเซียม 24 กก./ไร่ หรือปุ๋ย 46-0-0 44 กก./ไร่ (100 g/ต้น/ครั้ง) 18-46-0 28 กก./ไร่ (70 g/ต้น/ครั้ง) 0-0-60 40 กก./ไร่ (105 g/ต้น/ครั้ง) แบ่งใส่ 4 ครั้งในเดือน มิ.ย. ก.ย. ธ.ค. และ มี.ค.

รหัสการทดลอง 01-54-59-01-02-03-01-59

^{1/} ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย อ.เมือง จ.เชียงราย

^{2/} ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรเชียงใหม่ อ.ฝาง จ.เชียงใหม่

^{3/} ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ อ.หางดง จ.เชียงใหม่

^{4/} สถาบันวิจัยพืชสวน กรมวิชาการเกษตร จตุจักร กรุงเทพฯ

^{5/} สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 1 เชียงใหม่ อ.เมือง จ.เชียงใหม่

Soil and Chemical Fertilizer Management to Increase Oil Tea Yield Stage II

Abstract

The purpose of the experiment was to study the optimum formula and application rate of fertilizer to increase the yield and quality of oil tea and reduce production costs for farmers in the area. Operate from October 2015-December 2021 at Chiang Rai Horticultural Research Center in conducting the experiment in Phase 2, 3-year-old oil tea plants. The experiment planned in Randomize Complete Block Design with 6 treatments, 4 repetitions. Treatments were no nitrogen fertilizer and nitrogen fertilizer at rate 10, 20, 30, 40 and 50 kg/rai. All processes apply phosphate fertilizer at the rate of 12 kg and Potash 24 kg/rai. The results showed that when the oil tea tree is 6 years old, the third method is to apply nitrogen fertilizer at 20 kg/rai, phosphate fertilizer at 12 kg and potassium 24 kg/rai (46-0-0 44 kg, 18-46-0 28 kg and 0-0-60 40 kg/rai). Oil tea had the highest plant height of 293.3 cm, stem diameter 9.28 cm significantly different from the high-rate nitrogen fertilizer application. Productivity at 8 years of age, total yield weight 1,699.9 kg/rai, seed weight 424.5 kg/rai, fruit size larger and statistically different from other fertilizer application rates. The optimum rate of nitrogen fertilization at 20 kg/rai, the percentage of seed oil 31.65 was higher than that of no nitrogen fertilizer and the application of 40 and 50 kg/rai, the percentage of seed oil 24.83 and 24.43 respectively. Oil tea fertilizer should be applied at the recommended rate as follows: Nitrogen 20 kg, Phosphate 12 kg and Potash 24 kg/rai/year or the rate of 46-0-0 44 kg/rai (100 g/plant/time) 18- 46-0 28 kg/rai (70 g/tree/time) and 0-0-60 40 kg/rai (105 g/tree/time) divided 4 times in June, September, December and March.

บทนำ

ปี 2549 มูลนิธิชัยพัฒนา ร่วมกับมูลนิธิแม่ฟ้าหลวง-โครงการพัฒนาดอยตุง อ.แม่ฟ้าหลวง จ.เชียงราย ได้มีการวิจัยและพัฒนาชาน้ำมันหลายด้านได้แก่ ศึกษาพฤติกรรมการเจริญเติบโตและศักยภาพการให้ผลผลิตของ ชาน้ำมันในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำนักรวบรวมและศึกษาลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของพืชสกุลชาในประเทศไทย ศึกษาและวิจัยการสกัดแยกน้ำมัน เก็บข้อมูลสำหรับกำหนดลักษณะอุปกรณ์ และเครื่องจักรสำหรับโรงงานผลิต และวิจัยน้ำมันจากเมล็ดชาเพื่อประโยชน์ทางเครื่องสำอาง ส่วนปี 2552 ได้มีการวิจัยเพิ่มเติมในด้านการป้องกันศัตรูของต้นชา น้ำมันและโรคต่างๆ อันเป็นสาเหตุของการเจริญเติบโตของต้นชา สำหรับคำแนะนำการใส่ปุ๋ยในพืชสกุลชา (Tea) *Camellia sinensis* ให้ใช้ปุ๋ยผสมสูตร 80-24-26 โดยในปีที่ 1 ใส่อัตรา 20 กก./ไร่ ปีที่ 2 ใส่อัตรา 40 กก./ไร่ ปีที่ 3 อัตรา

60 กก./ไร่ หลังจากปีที่ 4 เป็นต้นไปใส่ 80 กก./ไร่ และทุกปีควรใส่ปุ๋ยคอกอย่างน้อยปีละ 2 ตัน โดยให้ใส่ ช่วงปลายฤดูฝน ในปี 2556-2558 ศูนย์วิจัย พืชสวนเชียงรายได้ดำเนินการทดลองการจัดการปุ๋ยตั้งแต่ ปลุกจนถึงขาน้ำมันเจริญเติบโตทางลำต้นในระยะที่ 1 โดยใส่ปุ๋ยตามความต้องการของขาน้ำมันดังนี้ ใส่ปุ๋ย ไนโตรเจน 10 กก./ไร่ ปุ๋ยฟอสเฟตอัตรา 4 กก. และโพแทส 12 กก./ไร่ (46-0-0 22 กก., 18-46-0 9 กก. และ 0 0-60 20 กก./ไร่) (ศศิธร และคณะ, 2558) ในปี 2559-2564 จึงได้ดำเนินการต่อจากระยะที่ 1 ซึ่งเป็นการจัดการปุ๋ยต้นขาน้ำมันในระยะการให้ผลผลิตเพื่อให้ได้คำแนะนำการให้ปุ๋ยที่ถูกต้องและเหมาะสมแก่ เกษตรกรในพื้นที่ สามารถลดต้นทุนค่าปุ๋ยลง เพิ่มผลผลิตและคุณภาพผลขาน้ำมัน

ระเบียบวิธีการวิจัย

วิธีดำเนินการ

อุปกรณ์

- ต้นขาน้ำมัน
- ปุ๋ยเคมี ได้แก่ 46-0-0, 18-46, 0 0-60 และปุ๋นขาว
- อุปกรณ์การดูแลรักษาต้นขาน้ำมัน ได้แก่ อุปกรณ์การให้น้ำ และอุปกรณ์ทางการเกษตร

วิธีการ

- วางแผนการทดลองแบบ RCB 6 กรรมวิธี 4 ซ้ำ
- กรรมวิธีที่ 1 ไม่ใส่ปุ๋ยไนโตรเจน (ไนโตรเจน 0 กก./ไร่)
- กรรมวิธีที่ 2 ใส่ปุ๋ยไนโตรเจน 10 กก./ไร่
- กรรมวิธีที่ 3 ใส่ปุ๋ยไนโตรเจน 20 กก./ไร่
- กรรมวิธีที่ 4 ใส่ปุ๋ยไนโตรเจน 30 กก./ไร่
- กรรมวิธีที่ 5 ใส่ปุ๋ยไนโตรเจน 40 กก./ไร่
- กรรมวิธีที่ 6 ใส่ปุ๋ยไนโตรเจน 50 กก./ไร่

ทุกกรรมวิธีใส่ปุ๋ยฟอสเฟต และโพแทส อัตรา 12 กก. และ 24 กก./ไร่

วิธีปฏิบัติทดลอง

1. ดูแลรักษาต้นขาน้ำมัน *Camellia oleifera* พันธุ์จีนที่ปลูกในแปลงทดลอง ระยะปลูกระหว่างต้นx ระหว่างแถว 2x3 เมตร ปลุก 5 ต้น/แปลงย่อย ต้นบันทึกข้อมูล 1 ต้น/แปลงย่อย (100 ต้น)
2. ใส่ปุ๋ยเคมีตามกรรมวิธี การใส่ปุ๋ยแบ่งใส่ 3 ครั้งต่อปีโดยใส่ช่วงที่ดินมีความชื้น โดยปุ๋ยไนโตรเจนใช้ปุ๋ย 46-0-0 ส่วนปุ๋ยฟอสเฟตคือ 18-46-0 และปุ๋ยโพแทสคือ ปุ๋ย 0-0-60

อายุ 3 เดือน – 3 ปี ใส่ปุ๋ย 46-0-0 0, 22 , 44, 66, 88 และ 110 กก./ไร่ ร่วมกับ 18-46-0 12 กก./ไร่ และ 0-0-60 24 กก./ไร่

อายุ 4 ปี - 8 ปี ใส่ปุ๋ย 46-0-0 0, 22, 44, 66, 88 และ 110 กก./ไร่ ร่วมกับ 18-46-0 28 กก./ไร่ และ 0-0-60 40 กก./ไร่ แบ่งใส่ 4 ครั้ง/ปี เดือน มิ.ย., ก.ย., ธ.ค., มี.ค.

3. ให้น้ำ กำจัดวัชพืช และป้องกันกำจัดศัตรูพืชตามความจำเป็น

4. ดูแลรักษาปล่อยให้มีการออกดอก ติดผลตามธรรมชาติ เก็บเกี่ยวผลผลิตและปริมาณน้ำมันในผล ส่งวิเคราะห์คุณภาพน้ำมันที่บริษัทห้องปฏิบัติการกลาง (ประเทศไทย) จำกัด สาขาเชียงใหม่ โดยวิธี In house method TE-CH-208 based on AOAC(2012)996.06

การบันทึกข้อมูล

1. วันปฏิบัติการต่างๆ
2. ผลผลิต ปริมาณและคุณภาพน้ำมันในแต่ละกรรมวิธีการใส่ปุ๋ย
3. วิเคราะห์และสรุปผลการทดลอง

เวลาและสถานที่ 6 ปี เริ่มต้น ตุลาคม 2558 สิ้นสุด ธันวาคม 2564 ดำเนินการที่ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย

ผลการวิจัย

ผลของอัตราปุ๋ยไนโตรเจนต่อการเจริญเติบโตทางลำต้นของต้นขาน้ำมัน อายุ 4-6 ปี

ความสูงต้น ต้นขาน้ำมันที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจน 20 กก./ไร่ มีความสูงต้นเมื่ออายุ 4 ปี 216.5 ซม. 5 ปี 251.5 ซม. และ 6 ปี 293.3 ซม. แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับต้นขาน้ำมันที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจนอัตราอื่นๆ (ตารางที่ 1)

เส้นผ่าศูนย์กลางโคนต้น ต้นขาน้ำมันที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจน 30 กก./ไร่ มีเส้นผ่าศูนย์กลางโคนต้นเมื่ออายุ 4 ปี สูงที่สุด 6.0 ซม. 5 ปี 8.4 ซม. ส่วนต้นที่มีอายุ 6 ปี ต้นที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจน 10-30 กก./ไร่ มีเส้นผ่าศูนย์กลางโคนต้นสูงที่สุด 9.25-9.38 ซม. ไม่แตกต่างกันทางสถิติทั้ง 3 อัตราปุ๋ย แต่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการไม่ใส่ปุ๋ยไนโตรเจนและการใส่ปุ๋ยไนโตรเจนอัตรา 40 และ 50 กก./ไร่ มีขนาดโคนต้นเพียง 6.16-8.40 ซม. (ตารางที่ 2) ซึ่งการไม่ใส่ปุ๋ยไนโตรเจนทำให้ขนาดต้นของขาน้ำมันต่ำกว่าการใส่ปุ๋ยไนโตรเจนในอัตราที่เหมาะสม ที่เป็นดังนี้เพราะปุ๋ยไนโตรเจนที่พอเหมาะช่วยส่งเสริมการเจริญเติบโตของใบและลำต้น (คณะอาจารย์ภาควิชาปฐพีวิทยา, 2523) ดังนั้นการไม่ใส่ปุ๋ยไนโตรเจนหรือการใส่ปุ๋ยไนโตรเจนอัตราสูงเกินความต้องการจึงมีผลต่อขนาดลำต้นของขาน้ำมันอย่างเด่นชัด

ผลของปุ๋ยไนโตรเจนต่อผลผลิตขาน้ำมัน การใส่ปุ๋ยไนโตรเจนอัตราต่างๆมีผลต่อจำนวนผลต่อต้น ผลผลิตต่อพื้นที่ และน้ำหนักเมล็ดรวมของผลขาน้ำมัน ดังนี้

จำนวนผลต่อต้น ต้นขาน้ำมันอายุ 4 ปี การใส่ปุ๋ยไนโตรเจนอัตรา 20 กก./ไร่ มีจำนวนผลเฉลี่ยต่อต้น 34 ผล สูงกว่าการใส่ปุ๋ยอัตราอื่นและมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อต้นขาน้ำมันโตขึ้นผลการทดลองก็เป็นไปในทำนองเดียวกันอายุ 5, 6 และ 7 ปี มีจำนวนผลเฉลี่ย 81, 55 และ 104 ผลตามลำดับ สำหรับผลการทดลองในปีที่ 8 เมื่อขาน้ำมันอายุ 8 ปี จำนวนผลเฉลี่ยต่อต้นเพิ่มขึ้นเป็น 254 ผล แต่ไม่แตกต่างทางสถิติกับการ ใส่ปุ๋ยไนโตรเจน 30 กก./ไร่ มีจำนวนผลเฉลี่ยต่อต้นสูงที่สุด 276 ผล (ตารางที่ 3)

ผลผลิตต่อพื้นที่ เมื่อเก็บเกี่ยวผลขาน้ำมันอายุ 9 เดือน น้ำหนักผลทั้งเปลือกของต้นขาน้ำมันที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจน 20 กก./ไร่ อายุต้น 4, 5, 6, 7 และ 8 ปี ผลผลิตสูงที่สุด 141.6, 577.7, 229.2, 818.4 และ 1,669.9 กก./ไร่ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการไม่ใส่ปุ๋ยไนโตรเจนและการใส่ปุ๋ยไนโตรเจนในอัตราสูง โดยเห็นผลเด่นชัดเมื่อต้นขาน้ำมันอายุ 8 ปี ให้ผลผลิตเพียง 246.6-542.6 กก./ไร่ เท่านั้น (ตารางที่ 3)

น้ำหนักเมล็ดรวม เมื่อต้นขาน้ำมันอายุ 4-8 ปีการใส่ปุ๋ยไนโตรเจนอัตรา 20 กก./ไร่ น้ำหนักเมล็ดรวม สูงที่สุด 111.0, 176.7, 67.7, 185.4 และ 424.5 กก./ไร่ รองลงมาคือการใส่ปุ๋ยไนโตรเจนอัตรา 30 กก./ไร่ น้ำหนักเมล็ดรวม 50.1, 159.9, 37.6, 196 และ 320.5 กก./ไร่ ตามลำดับ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการไม่ใส่ปุ๋ยไนโตรเจนและการใส่ปุ๋ยไนโตรเจนอัตรา 40 และ 50 กก./ไร่ ให้น้ำหนักเมล็ดเพียง 69.9, 181.3 และ 127.8 กก./ไร่ เมื่อต้นขาน้ำมันอายุ 8 ปี (ตารางที่ 3)

ผลของปุ๋ยไนโตรเจนต่อคุณภาพผลผลิตขาน้ำมัน

จากการบันทึกข้อมูลคุณภาพผลผลิตเมื่อต้นขาน้ำมันอายุ 6-8 ปี ผลการทดลองมีดังนี้

น้ำหนักผลทั้งเปลือกเฉลี่ยต่อผล การใส่ปุ๋ยไนโตรเจนอัตรา 20 กก./ไร่ น้ำหนักผลเฉลี่ยเมื่อต้นขาน้ำมันอายุ 6, 7 และ 8 ปี เท่ากับ 29.7, 30.5 และ 49.7 กรัม/ผลตามลำดับ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการไม่ใส่ปุ๋ยไนโตรเจน มีน้ำหนักผลเฉลี่ย 14.7, 14.5 และ 23.6 กรัม/ผล เมื่อต้นขาน้ำมันอายุ 6, 7 และ 8 ปี ตามลำดับและเช่นเดียวกันขนาดของผลทั้งความกว้างและความยาวผลขาน้ำมันที่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจน 20 กก./ไร่ ความกว้างผลสูงสุด 3.95, 4.14 และ 4.66 ซม. และความยาวผล 3.41, 3.76 และ 4.08 ซม. เมื่ออายุต้น 6, 7 และ 8 ปี ตามลำดับ (ตารางที่ 4)

น้ำหนักเมล็ดเฉลี่ยต่อผล ผลการทดลองสอดคล้องกับน้ำหนักผลกล่าวคือ การใส่ปุ๋ยไนโตรเจนอัตรา 20 กก./ไร่ น้ำหนักเมล็ดเฉลี่ยต่อผลสูงที่สุด 10.1, 21.9 และ 28.4 กรัม/ผล เมื่ออายุ 6, 7 และ 8 ปี ตามลำดับ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการไม่ใส่ปุ๋ยไนโตรเจนมีน้ำหนักเมล็ดเฉลี่ยต่อผล 11.9 กรัม เมื่ออายุ 8 ปี (ตารางที่ 4)

เปอร์เซ็นต์น้ำมันในเมล็ด จากการสกัดเย็นพบว่า ปริมาณน้ำมันในเมล็ดขาน้ำมันเมื่อต้นอายุ 7 และ 8 ปี การใส่ปุ๋ยไนโตรเจน 20 กก./ไร่ มีเปอร์เซ็นต์น้ำมันสูงกว่าการใส่ปุ๋ยอัตราอื่น คือ 32.73 และ 31.65 % ในขณะที่การไม่ใส่ปุ๋ยไนโตรเจนมีเปอร์เซ็นต์น้ำมัน 23.76 และ 24.91 เมื่อขาน้ำมันอายุ 7 และ 8 ปี ตามลำดับ (ตารางที่ 4)

ผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำมันในเมล็ดขาน้ำมัน แสดงไว้ในตารางที่ 5 และตารางที่ 6 เมื่อขาน้ำมันอายุ 7 ปี คุณภาพน้ำมันใกล้เคียงกัน ได้แก่ กรด Palmitic, Stearic, Oleic, Linoleic และ α -Linoleic กรด Palmitic มีค่า 10.32-11.30, Stearic 1.82-2.40, Oleic 72.19-76.46, Linoleic 9.69-13.16, α -Linoleic 0.32-0.45 g/100g ส่วน Omega 3 อยู่ระหว่าง 320.21-462.15, Omega 6 9,690.07-13,161.51 และ Omega 9 72,282.09-76,548.96 mg/100g (ตารางที่ 5)

ส่วนผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำมันเมื่อต้นขาน้ำมันอายุ 8 ปี มีค่าวิเคราะห์ดังนี้ กรด Palmitic 10.04-11.34, Stearic 1.77-1.94, Oleic 72.76-75.69, Linoleic 10.13-12.98, α -Linoleic 0.50-0.61 g/100g Omega 3 509.66-617.66, Omega 6 10,154.24-13,003.62 และ Omega 9 72,344.75-75,810.73 mg/100g (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 1 ความสูงต้นขาน้ำมันเมื่อได้รับปุ๋ยไนโตรเจนอัตราต่างๆ อายุ 1 เดือน – 6 ปี ตั้งแต่มิถุนายน 2556 – มิถุนายน 2562 ที่ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย

ปุ๋ยไนโตรเจน (กก./ไร่)	ความสูงต้น (ซม.) ^{1/}						
	1 เดือน	1 ปี	2 ปี	3 ปี	4 ปี	5 ปี	6 ปี
0	41.0	78.5 b	143.3 ab	146.8	152.5 b	198.8 ab	266.0 ab
10	32.4	118.0 a	194.5 a	210.8	221.5 a	249.0 a	290.0 a
20	31.3	94.5 ab	139.8 ab	167.0	216.5 ab	251.5 a	293.3 a
30	27.0	93.7 ab	165.5 ab	168.3	205.0 ab	236.8 ab	281.0 ab
40	23.6	86.3 ab	103.5 b	144.5	183.0 ab	224.0 ab	269.5 ab
50	27.8	72.0 b	110.8 b	144.1	158.9 b	184.5 b	223.5 b
C.V.(%)	24.2	23.2	27.6	21.5	21.5	17.8	14.8

^{1/} ตัวเลขที่ตามด้วยอักษรเหมือนกันในแนวตั้งไม่แตกต่างกันทางสถิติโดย DMRT ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

ตารางที่ 2 ขนาดโคนต้นชาน้ำมันเมื่อได้รับปุ๋ยไนโตรเจนอัตราต่างๆ อายุ 1 เดือน - 6 ปี ตั้งแต่มีถุนายน 2556

- มีถุนายน 2562 ที่ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย

ปุ๋ยไนโตรเจน (กก./ไร่)	ขนาดโคนต้น (ซม.) ^{1/}						
	1 เดือน	1 ปี	2 ปี	3 ปี	4 ปี	5 ปี	6 ปี
0	0.56	1.67	3.05	3.68	5.05	6.78 ab	8.30 ab
10	0.49	1.73	3.65	4.50	5.93	7.68 ab	9.38 a
20	0.49	1.65	3.28	4.15	5.30	6.80 ab	9.28 a
30	0.45	1.89	3.44	4.18	6.00	8.40 a	9.25 a
40	0.46	1.48	2.24	3.23	4.68	6.73 ab	8.40 ab
50	0.45	1.29	2.25	3.18	4.00	4.85 b	6.16 b
C.V.(%)	14.7	27.4	29.1	37.2	32.9	25.5	21.1

^{1/} ตัวเลขที่ตามด้วยอักษรเหมือนกันในแนวตั้งไม่แตกต่างกันทางสถิติโดย DMRT ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

ตารางที่ 3 จำนวนผลเฉลี่ยต่อต้น ผลผลิตสดรวมและน้ำหนักเมล็ดรวมของชาน้ำมันเมื่อได้รับปุ๋ยไนโตรเจน อัตรา

ต่างๆ ปี 2560 - 2564 (เริ่มให้ผลผลิตอายุต้น 4 ปี) ที่ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย

ปุ๋ยไนโตรเจน	จำนวนผลเฉลี่ย/ต้น ^{1/}					ผลผลิตรวม (กก./ไร่) ^{1/}					น้ำหนักเมล็ดรวม (กก./ไร่) ^{1/}				
	4 ปี	5 ปี	6 ปี	7 ปี	8 ปี	4 ปี	5 ปี	6 ปี	7 ปี	8 ปี	4 ปี	5 ปี	6 ปี	7 ปี	8 ปี
0	3b	15b	6b	11b	35b	7.5b	74.7b	22.8b	37.2c	246.6b	6.7b	26.3b	11.7b	7.7b	69.9b

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำมันในเมล็ดขนาน้ำมันเก็บเกี่ยวที่อายุผล 8 เดือน อายุต้น 8 ปี
ที่ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย ปี 2564

ปุ๋ย ไนโตรเจน	Palmitic	Stearic	Oleic	Linoleic	α -	Omega	Omega 6	Omega 9
	acid	acid	acid	acid	Linoleic	3		
	-----g/100g-----					-----mg/100g-----		
0	10.77	1.78	73.39	12.13	0.54	552.69	12,137.88	73,709.09
10	10.93	1.78	72.76	12.70	0.61	617.66	12,710.03	72,883.11
20	10.85	1.74	72.91	12.68	0.57	583.61	12,690.77	73,043.74
30	10.04	1.94	74.57	10.27	0.56	572.77	10,302.83	74,689.20
40	10.55	1.91	75.69	10.13	0.53	541.79	10,154.24	75,810.73
50	11.34	1.77	72.23	12.98	0.50	509.66	13,003.62	72,344.75

ก

ข

ค

ง

จ

ฉ

ภาพที่ 1 ต้นชาน้ำมันอายุ 8 ปี เมื่อไม่ได้รับปุ๋ยไนโตรเจน (ก) ปุ๋ยไนโตรเจนอัตรา 10 กก. (ข) 20 กก. (ค) 30 กก. (ง) 40 กก. (จ) และ 50 กก./ไร่ (ฉ) ที่ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย ปี 2564

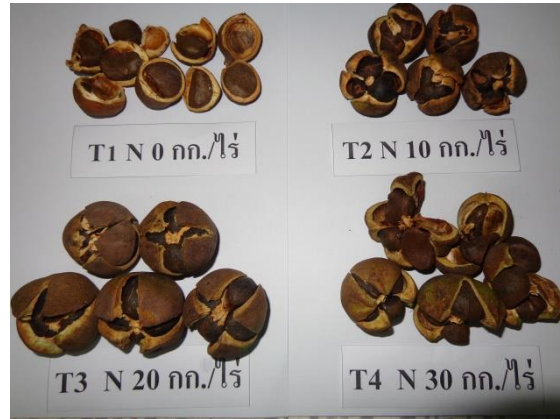

ภาพที่ 2 ต้นและผลชาน้ำมันเมื่อได้รับปุ๋ยไนโตรเจนอัตรา 20 กก./ไร่ ที่ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย ปี 2564

ก

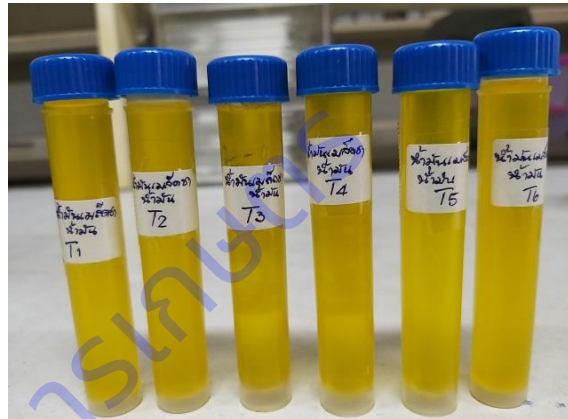
ข

ค

ง

ภาพที่ 3 ผลขาน้ำมัน (ก) เปลือกและเมล็ดเมื่อได้รับปุ๋ยไนโตรเจนอัตราต่างๆ (ข) เมล็ดที่นำไปสกัดน้ำมัน (ค) และน้ำมันเมล็ดขาน้ำมัน (ง) ที่ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย ปี 2564

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

- ช่วงระยะก่อนการให้ผลผลิตเต็มที่เมื่ออายุ 4-6 ปีการใส่ปุ๋ยไนโตรเจนมีผลต่อการเจริญเติบโตของต้น ขาน้ำมันในด้านความสูงต้นและขนาดโคนต้น โดยการใส่ปุ๋ยไนโตรเจน 20 กก./ไร่ ฟอสเฟต 12 กก. และโพแทส 24 กก./ไร่/ปี ต้นขาน้ำมันมีความสูงเมื่ออายุ 6 ปี 293.3 ซม. ขนาดต้น 9.28 ซม.
- การใส่ปุ๋ยไนโตรเจน 20 กก./ไร่ ฟอสเฟต 12 กก. และโพแทส 24 กก./ไร่/ปี ผลผลิตขาน้ำมันสูงที่สุด 1,669.9 กก./ไร่ น้ำหนักเมล็ดรวม 424.5 กก./ไร่ น้ำหนักผลเฉลี่ยต่อผล 49.7 กรัม ขนาดผลกว้าง x ยาว 4.66 x 4.08 ซม. น้ำหนักเมล็ดเฉลี่ยต่อผล 28.4 กรัม เปอร์เซ็นต์น้ำมันในเมล็ด 31.65 เมื่อดันขาน้ำมันอายุ 8 ปี
- คำแนะนำเทคโนโลยีการจัดการปุ๋ยขาน้ำมันควรใส่ในอัตราแนะนำ ดังนี้ ไนโตรเจน 20 กก. ฟอสเฟต 12 กก. และโพแทส 24 กก./ไร่/ปี หรือปุ๋ย 46-0-0 44 กก./ไร่ (100 g/ต้น/ครั้ง)
18-46-0 28 กก./ไร่ (70 g/ต้น/ครั้ง) 0-0-60 40 กก./ไร่ (105 g/ต้น/ครั้ง)
แบ่งใส่ 4 ครั้งในเดือน มิ.ย. ก.ย. ธ.ค. และ มี.ค.

การศึกษาการตัดแต่งเพื่อควบคุมทรงพุ่มชาบน้ำมัน ระยะที่ 2

อนันต์ ปัญญาเพิ่ม

ฉัตรันภา ชมอาวุธ สุเมธ พากเพียร นาราญ์ โชติอิมอุดม

บทคัดย่อ

การศึกษาการตัดแต่งเพื่อควบคุมทรงพุ่มชาบน้ำมัน เริ่มดำเนินการในปี 2559-2564 ณ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) มีการวางแผนการทดลอง แบบ RCBD 4 กรรมวิธี ๆ ละ 5 ซ้ำ โดยใช้ต้นชาบน้ำมันพันธุ์ *C.vietnamensis* อายุ 4 ปี มาตัดแต่งตามกรรมวิธี ได้แก่ กรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกัน (open center) ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร กรรมวิธีที่ 2 ตัดแบบตัดแปลงวิธี umbrella (Indian single stem pruning) ที่ระดับความสูง 75 เซนติเมตร กรรมวิธีที่ 3 ตัดแต่งแบบลำต้นคู่ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร และกรรมวิธีที่ 4 ไม่ตัดแต่ง ซึ่งพบว่า การเจริญเติบโตด้านความสูงต้น ขนาดเส้นรอบวงโคนต้น และความกว้างทรงพุ่มดีที่สุดคือ กรรมวิธีที่ 3 ตัดแต่งแบบลำต้นคู่ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร และในส่วนของ การออกดอกและสามารถพัฒนาเป็นผลได้ดีที่สุดคือ กรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกัน (open center) ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร ที่มีจำนวนดอก จำนวนผล และจำนวนเมล็ดมากที่สุด ที่ 418 ดอก 313 ผล และ 1,893 เมล็ด ตามลำดับ และมีน้ำหนักรวมผลสด น้ำหนักรวมเปลือก และน้ำหนักรวมเมล็ดสดมากที่สุดที่ 49,888 7,923 และ 3,065 กรัม ตามลำดับ

คำสำคัญ การตัดแต่ง, ชาบน้ำมัน, ชาบน้ำมันพันธุ์ *C.vietnamensis*

รหัสการทดลอง 01-54-59-01-02-04-01-59

^{1/} ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ 313 ม.12 ต.หนองควาย อ.หางดง จ.เชียงใหม่ 50230 โทร. 053-114133-6

^{2/} ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรแพร่ 205 ต.วังหงส์ อ.เมืองแพร่ จ.แพร่ 54000

Study of Pruning for Control the Camellia Oil Tea's bush

Abstract

Study of Pruning for Control the Camellia Oil Tea's bush. The experiment was conducted at the Chiang Mai Royal Agricultural Research Center (CMRARC), Chiang Mai in PongNoi sub stations during 2016-2021. Using *C.vietnamensis* age 4 years, experiment was laid out using a randomized completely block design (RCBD) with 5 replication 4 treatments including 1) open center at a height of 50 cm. 2) umbrella (Indian single stem pruning) at a height of 75 cm. 3) double-stemmed pruning at a height of 50 cm. and 4) non pruning. It was found that, the height growth, root circumference and the best canopy width is method 3, double-stemmed pruning at a height of 50 cm. In terms of flowering and being able to develop the best results, it was method 1, open center at a height of 50 cm. the maximum of flowers, fruits and seeds at 418 flowers and 313 fruits and 1,893 seeds, respectively, with total weight of fresh fruit. Total weight of shell and the highest total fresh seed weight at 49,888, 7,923 and 3065 g.

Keywords Pruning, Camellia Oil Tea, *C.vietnamensis*

บทนำ

ชาน้ำมัน (Camellia Oil Tea) เป็นพืชในตระกูลชา (Genus Camellia) พบในภาคใต้และตอนเหนือของจีน มีการปลูกมานานตั้งแต่ 2,500 ปี มาแล้วในปัจจุบันมีพื้นที่ปลูกประมาณ 18,759,375 ไร่ ผลผลิตประมาณ 270,000 ตันต่อปี โดยพืชตระกูลชาที่มีการปลูกเพื่อหีบน้ำมันมีทั้งหมด 20 สกุล ผลิตภัณฑ์จากพืชตระกูลชาเหล่านี้ มีรูปแบบการใช้ประโยชน์ 4 แบบ ได้แก่ น้ำมัน เพื่อบริโภค มีประโยชน์ต่อสุขภาพ มีกรดไขมันเทียบเท่า น้ำมันมะกอก แต่มีปริมาณ Oleic acid มากกว่าน้ำมันมะกอก กากของเปลือกเมล็ดที่เหลือจากการหีบน้ำมันใช้ในรูปแบบของยาฆ่าแมลง สารทำความสะอาด อาหารสัตว์ ปุ๋ยอัดเม็ด มีการนำกะลาชาอัดเป็นถ่านให้ความร้อน และกากชาในรูปแบบของผง ได้แก่ Camellia saponin, Tea polysaccharide ผลสด 10 กก. สกัดน้ำมันได้ 1 กก. น้ำมันเมล็ดชาได้รับสมญาว่าเป็น “น้ำมันมะกอกแห่งตะวันออก” เพราะจากการศึกษาวิจัยของวิทยาศาสตร์การอาหารพบว่า น้ำมันเมล็ดชามีสัดส่วนของกรดไขมันชนิดต่าง ๆ ในปริมาณที่ดีที่ไม่ต้องไปกว่าน้ำมันมะกอก ซึ่งประโยชน์ ๆ ของน้ำมันเมล็ดชา เช่น มีกรดไขมันอิ่มตัว (ไขมันไม่ดี) ต่ำ มีกรดไขมันไม่อิ่มตัวตำแหน่งเดียว (ไขมันดี) ในรูปของกรดโอเลอิก (โอเมก้า 9) สูงถึง 88% มีกรดไขมันไม่อิ่มตัวหลายตำแหน่งในรูปโอเมก้า 6 ประมาณ 13-28% และมีกรดโอเมก้า 3 (เช่น กรดไขมัน ประเภทไลโนเลนิก)

ประมาณ 1-3% ไม่มีกรดไขมันทรานส์ มีวิตามินอีสูง ซึ่งวิตามินอีเป็นสารต้านอนุมูลอิสระจึงช่วยยืดอายุการใช้
งานของน้ำมันให้นานขึ้น

ระเบียบวิธีการวิจัย

วิธีการดำเนินการ

- อุปกรณ์ : ต้นขาน้ำมันพันธุ์ *C.vietnamensis* อายุ 4 ปี, กรรไกรตัดแต่ง, เลื่อยตัดแต่ง, สีส่น้ำมัน, พู่กัน,
เชือกไนลอน และ ไม้หลัก

- วิธีการ

วางแผนการทดลอง แบบ RCBD 4 กรรมวิธี ๆ ละ 5 ซ้ำ

กรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกัน (open center) ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร

กรรมวิธีที่ 2 ตัดแบบตัดแปลงวิธี umbrella (Indian single stem pruning) ที่ระดับความสูง 75
เซนติเมตร

กรรมวิธีที่ 3 ตัดแต่งแบบลำต้นคู่ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร

กรรมวิธีที่ 4 ไม่ตัดแต่ง

วิธีปฏิบัติการทดลอง

ทำการตัดแต่งเพื่อควบคุมทรงพุ่ม ดังนี้

1. ตัดแบบทรงแจกัน (open center) ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร หลังย้ายปลูก ปล่อยให้ต้นขาน้ำมันเจริญเติบโตตามปกติแล้วตัดยอดที่ระดับความสูง 50 ซม. ปล่อยให้แตกกิ่งและเลี้ยงกิ่งใหม่ไว้ 3-4 กิ่ง แล้วจึงปล่อยให้เจริญเติบโตตามปกติ

2. ตัดแบบตัดแปลงวิธี umbrella (Indian single stem pruning) ที่ระดับความสูง 75 เซนติเมตร หลังย้ายปลูก ปล่อยให้ต้นขาน้ำมันเจริญเติบโตตามปกติจนมีความสูง 90 ซม. แล้วตัดยอดที่ระดับความสูง 70 ซม. ปล่อยให้แตกกิ่งและเลี้ยงกิ่งใหม่ไว้ 3-4 กิ่ง แล้วจึงปล่อยให้เจริญเติบโตตามปกติ

3. ตัดแต่งแบบลำต้นคู่ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร หลังย้ายปลูก ปล่อยให้ต้นขาน้ำมันเจริญเติบโตตามปกติแล้วตัดยอดที่ระดับความสูง 50 ซม. ปล่อยให้แตกกิ่งและเลี้ยงกิ่งใหม่ไว้ 2 กิ่ง ตรงข้ามกันในแนวเหนือใต้ แล้วจึงปล่อยให้เจริญเติบโตตามปกติ

4. ไม่ตัดแต่ง หลังย้ายปลูก ปล่อยให้ต้นขาน้ำมันเจริญเติบโตตามปกติ แต่คอยตัดกิ่งมุมแคบ กิ่งซ้อน และกิ่งเข้าในทรงพุ่ม แล้วจึงปล่อยให้เจริญเติบโตตามปกติ

การบันทึกข้อมูล

1. อัตราการเจริญเติบโต เช่น เส้นรอบวงโคนต้น ความสูงและเส้นผ่านศูนย์กลางทรงพุ่มทรงพุ่ม

2. อัตราการเกิดโรคและแมลง

3. ศักยภาพการให้ผลผลิต เช่น ปริมาณดอกต่อต้น เปอร์เซ็นต์การติดผลต่อต้น ปริมาณผลผลิตต่อต้น และน้ำมันข้อมูลผลผลิตในแต่ละกรรมวิธี

4. ข้อมูลด้านสรีรวิทยา เช่น ความเข้มแสงภายในทรงพุ่ม

- เวลาและสถานที่

ระยะเวลา ปีเริ่มต้น 2559 – สิ้นสุด 2564

สถานที่ทำการทดลอง ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

ผลการวิจัย

การศึกษาการตัดแต่งเพื่อควบคุมทรงพุ่มชาบน้ำมัน ได้คัดต้นชาบน้ำมันพันธุ์ *C.vietnamensis* อายุ 4 ปี ทำการตัดแต่งต้นชาบน้ำมันตามกรรมวิธี ได้แก่ กรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกัน (open center) ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร กรรมวิธีที่ 2 ตัดแบบตัดแปลงวิธี umbrella (Indian single stem pruning) ที่ระดับความสูง 75 เซนติเมตร กรรมวิธีที่ 3 ตัดแต่งแบบลำต้นคู้ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร และ กรรมวิธีที่ 4 ไม่ตัดแต่ง ในปี 2559 และเริ่มเก็บข้อมูลการเจริญเติบโตความสูงต้น ด้านเส้นรอบวงโคนต้น และด้านความกว้างทรงพุ่ม ในปี 2560-2564

ในปี 2560 พบว่า การเจริญเติบโตด้านความสูงต้น พบว่า กรรมวิธีที่ 4 ไม่ตัดแต่ง มีความสูงต้นสูงสุดเท่ากับ 192.20 เซนติเมตร รองลงมาคือ กรรมวิธีที่ 3 ตัดแต่งแบบลำต้นคู้ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร และ กรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกัน (open center) ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร ที่ 182.03 และ 149.73 เซนติเมตร ตามลำดับ ความสูงต้นที่ต่ำที่สุด คือ กรรมวิธีที่ 2 ตัดแบบตัดแปลงวิธี umbrella (Indian single stem pruning) ที่ระดับความสูง 75 เซนติเมตร ที่ 135.75 เซนติเมตร ด้านเส้นรอบวงโคนต้น กรรมวิธีที่ 3 ตัดแต่งแบบลำต้นคู้ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร มีการเจริญเติบโตด้านเส้นรอบวงโคนต้นมากที่สุด ที่ 1.27 เซนติเมตร รองลงมาคือ กรรมวิธีที่ 4 ไม่ตัดแต่ง กรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกัน (open center) ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร และ กรรมวิธีที่ 2 ตัดแบบตัดแปลงวิธี umbrella (Indian single stem pruning) ที่ระดับความสูง 75 เซนติเมตร ที่ 1.26 1.24 และ 1.22 เซนติเมตร ตามลำดับ ส่วนในด้านความกว้างทรงพุ่ม พบว่า กรรมวิธีที่ 4 ไม่ตัดแต่ง มีความกว้างทรงพุ่มสูงสุด เท่ากับ 94.83 เซนติเมตร รองลงมาคือ กรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกัน (open center) ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร และ กรรมวิธีที่ 3 ตัดแต่งแบบลำต้นคู้ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร ที่ 82.98 และ 79.10 เซนติเมตร ตามลำดับ และกรรมวิธีที่ 2 ตัดแบบตัดแปลงวิธี.รม ที่ระดับความสูง 75 เซนติเมตร มีความกว้างทรงพุ่มน้อยที่สุด ที่ 70.93 เซนติเมตร (ตารางที่ 1)

ในปี 2561 พบว่า การเจริญเติบโตด้านความสูงต้น พบว่า กรรมวิธีที่ 3 ตัดแต่งแบบลำต้นคู้ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร เท่ากับ 237.20 เซนติเมตร รองลงมาคือ กรรมวิธีที่ 4 ไม่ตัดแต่ง กรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกัน (open center) ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร และกรรมวิธีที่ 2 ตัดแบบตัดแปลงวิธี umbrella (Indian single stem pruning) ที่ระดับความสูง 75 เซนติเมตร ที่ 235.70 199.65 และ 135.98 เซนติเมตร ตามลำดับ ด้านเส้นรอบวงโคนต้นมีแนวโน้มการเจริญเติบโตเช่นเดียวกับปี 2560 คือ กรรมวิธีที่ 3 ตัดแต่งแบบลำต้นคู้ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร มีการเจริญเติบโตด้านเส้นรอบวงโคนต้นมากที่สุด ที่ 3.73 เซนติเมตร

รองลงมาคือ กรรมวิธีที่ 4 ไม่ตัดแต่ง กรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกัน (open center) ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร และ กรรมวิธีที่ 2 ตัดแบบตัดแปลงวิธี umbrella (Indian single stem pruning) ที่ระดับความสูง 75 เซนติเมตร ที่ 3.60 3.27 และ 2.89 เซนติเมตร ตามลำดับ ส่วนในด้านความกว้างทรงพุ่ม พบว่า กรรมวิธีที่ 4 ไม่ตัดแต่ง มีความกว้างทรงพุ่มสูงสุด เท่ากับ 117.91 เซนติเมตร รองลงมาคือ กรรมวิธีที่ 2 ตัดแบบตัดแปลงวิธี.รุ่ม ที่ระดับความสูง 75 เซนติเมตร และกรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกัน (open center) ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร ที่ 110.62 และ 109.98 เซนติเมตร ตามลำดับ และกรรมวิธีที่ 3 ตัดแต่งแบบลำต้นคู่ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร มีความกว้างทรงพุ่มน้อยที่สุด ที่ 109.57 เซนติเมตร (ตารางที่ 1)

ในปี 2562 พบว่า การเจริญเติบโตด้านความสูงต้นขาน้ำมันเป็นในทางเดียวกันกับปี 2561 คือ การเจริญเติบโตด้านความสูงต้น พบว่า กรรมวิธีที่ 3 ตัดแต่งแบบลำต้นคู่ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร เท่ากับ 272.12 เซนติเมตร รองลงมาคือ กรรมวิธีที่ 4 ไม่ตัดแต่ง กรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกัน (open center) ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร และกรรมวิธีที่ 2 ตัดแบบตัดแปลงวิธี umbrella (Indian single stem pruning) ที่ระดับความสูง 75 เซนติเมตร ที่ 261.30 247.37 และ 169.87 เซนติเมตร ตามลำดับ ด้านเส้นรอบวงโคนต้นมีแนวโน้มการเจริญเติบโตเช่นเดียวกับปี 2560 และ 2651 คือ กรรมวิธีที่ 3 ตัดแต่งแบบลำต้นคู่ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร มีการเจริญเติบโตด้านเส้นรอบวงโคนต้นมากที่สุด ที่ 4.75 เซนติเมตร รองลงมาคือ กรรมวิธีที่ 4 ไม่ตัดแต่ง กรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกัน (open center) ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร และ กรรมวิธีที่ 2 ตัดแบบตัดแปลงวิธี umbrella (Indian single stem pruning) ที่ระดับความสูง 75 เซนติเมตร ที่ 4.45 4.53 และ 3.47 เซนติเมตร ตามลำดับ และส่วนในด้านความกว้างทรงพุ่มมีการเจริญเติบโตเช่นเดียวกับปี 2560 ซึ่งพบว่า กรรมวิธีที่ 4 ไม่ตัดแต่ง มีความกว้างทรงพุ่มสูงสุด เท่ากับ 150.49 เซนติเมตร รองลงมาคือ กรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกัน (open center) ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร และ กรรมวิธีที่ 3 ตัดแต่งแบบลำต้นคู่ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร ที่ 142.53 และ 141.55 เซนติเมตร ตามลำดับ และ กรรมวิธีที่ 2 ตัดแบบตัดแปลงวิธี.รุ่ม ที่ระดับความสูง 75 เซนติเมตร มีความกว้างทรงพุ่มน้อยที่สุด ที่ 116.24 เซนติเมตร (ตารางที่ 1)

ในปี 2563 พบว่า การเจริญเติบโตด้านความสูงต้นขาน้ำมันเป็นในทางเดียวกันกับปี 2561 และ 2562 คือ การเจริญเติบโตด้านความสูงต้น พบว่า กรรมวิธีที่ 3 ตัดแต่งแบบลำต้นคู่ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร เท่ากับ 295.97 เซนติเมตร รองลงมาคือ กรรมวิธีที่ 4 ไม่ตัดแต่ง กรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกัน (open center) ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร และกรรมวิธีที่ 2 ตัดแบบตัดแปลงวิธี umbrella (Indian single stem pruning) ที่ระดับความสูง 75 เซนติเมตร ที่ 285.45 269.37 และ 180.93 เซนติเมตร ตามลำดับ ด้านเส้นรอบวงโคนต้น กรรมวิธีที่ 3 ตัดแต่งแบบลำต้นคู่ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร มีการเจริญเติบโตด้านเส้นรอบวงโคนต้นมากที่สุด ที่ 5.70 เซนติเมตร รองลงมาคือ กรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกัน (open center) ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร และ กรรมวิธีที่ 4 ไม่ตัดแต่ง ที่ 5.54 และ 5.31 เซนติเมตร ตามลำดับ และ กรรมวิธีที่ 2 ตัดแบบตัดแปลงวิธี umbrella (Indian single stem pruning) ที่ระดับความสูง 75 เซนติเมตร มีขนาดเส้นรอบวงโคนต้นน้อยที่สุดที่ 3.91 เซนติเมตร ส่วนในด้านของความกว้างทรงพุ่ม พบว่า กรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกัน (open center) ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร มีความกว้างทรงพุ่มสูงสุด เท่ากับ 174.88

เซนติเมตร รองลงมาคือ กรรมวิธีที่ 4 ไม่ตัดแต่ง และ กรรมวิธีที่ 3 ตัดแต่งแบบลำต้นคู่ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร ที่ 154.25 และ 151.45 เซนติเมตร ตามลำดับ และกรรมวิธีที่ 2 ตัดแบบตัดแปลงวิธี.ร่ม ที่ระดับความสูง 75 เซนติเมตร มีความกว้างทรงพุ่มน้อยที่สุด ที่ 117.15 เซนติเมตร (ตารางที่ 1)

ในปี 2564 พบว่า การเจริญเติบโตด้านความสูงต้นขาน้ำมันทั้งความสูงต้น ขนาดเส้นรอบวงโคนต้น และความกว้างทรงพุ่มเป็นไปในทางเดียวกันกับปี 2563 คือ ด้านความสูงต้น พบว่า กรรมวิธีที่ 3 ตัดแต่งแบบลำต้นคู่ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร เท่ากับ 341.59 เซนติเมตร รองลงมาคือ กรรมวิธีที่ 4 ไม่ตัดแต่ง กรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกัน (open center) ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร และกรรมวิธีที่ 2 ตัดแบบตัดแปลงวิธี umbrella (Indian single stem pruning) ที่ระดับความสูง 75 เซนติเมตร ที่ 324.85 298.74 และ 210.36 เซนติเมตร ตามลำดับ ด้านเส้นรอบวงโคนต้น กรรมวิธีที่ 3 ตัดแต่งแบบลำต้นคู่ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร มีการเจริญเติบโตด้านเส้นรอบวงโคนต้นมากที่สุด ที่ 6.12 เซนติเมตร รองลงมาคือ กรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกัน (open center) ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร และ กรรมวิธีที่ 4 ไม่ตัดแต่ง ที่ 5.97 และ 5.87 เซนติเมตร ตามลำดับ และกรรมวิธีที่ 2 ตัดแบบตัดแปลงวิธี umbrella (Indian single stem pruning) ที่ระดับความสูง 75 เซนติเมตร มีขนาดเส้นรอบวงโคนต้นน้อยที่สุดที่ 4.20 เซนติเมตร และส่วนด้านของความกว้างทรงพุ่ม พบว่า กรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกัน (open center) ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร มีความกว้างทรงพุ่มสูงสุด เท่ากับ 201.83 เซนติเมตร รองลงมาคือ กรรมวิธีที่ 4 ไม่ตัดแต่ง และ กรรมวิธีที่ 3 ตัดแต่งแบบลำต้นคู่ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร ที่ 160.11 และ 169.34 เซนติเมตร ตามลำดับ และกรรมวิธีที่ 2 ตัดแบบตัดแปลงวิธี.ร่ม ที่ระดับความสูง 75 เซนติเมตร มีความกว้างทรงพุ่มน้อยที่สุด ที่ 125.78 เซนติเมตร (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 การเจริญเติบโตด้านความสูงต้น ด้านเส้นรอบวงโคนต้น และด้านความกว้างทรงพุ่ม ของต้นชาน้ำมัน พันธุ์ *C.vietnamensis* ในการตัดแต่งทั้ง 4 กรรมวิธี ตั้งแต่ปี 2560-2564 ณ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย)

กรรมวิธี	ความสูงต้น (เซนติเมตร)					เส้นรอบวงโคนต้น (เซนติเมตร)					ความกว้างทรงพุ่ม (เซนติเมตร)				
	2560	2561	2562	2563	2564	2560	2561	2562	2563	2564	2560	2561	2562	2563	2564
กรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกัน (open center) ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร	149.73	199.65	247.37	269.37	298.74	1.24	3.27	4.53	5.54	5.97	82.98	109.98	142.53	174.88	201.83
กรรมวิธีที่ 2 ตัดแบบตัดแปลงวิธี umbrella (Indian single stem pruning) ที่ระดับความสูง 75 เซนติเมตร	135.75	135.98	169.87	180.93	210.36	1.22	2.89	3.47	3.91	4.20	70.93	110.62	116.24	117.15	125.78
กรรมวิธีที่ 3 ตัดแต่งแบบลำต้นคู้ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร	182.03	237.20	272.12	295.97	341.59	1.27	3.73	4.75	5.70	6.12	79.10	109.57	141.55	151.45	169.34
กรรมวิธีที่ 4 ไม่ตัดแต่ง	192.20	235.70	261.30	285.45	324.85	1.26	3.60	4.45	5.31	5.87	94.83	117.91	150.49	154.25	160.11

ในส่วนของการออกดอกและผลผลิตของต้นชาน้ำมันต้นชาน้ำมันพันธุ์ *C.vietnamensis* พบว่า เริ่มให้ดอกในปี 2562 โดยที่ในปี 2562และ2563 พบว่า จำนวนต้นชาน้ำมันในกรรมวิธีที่ 3 ตัดแต่งแบบลำต้นคู่ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร ให้ดอกมากที่สุดที่ 10 และ 12 ต้น ตามลำดับ (ตารางที่ 2) และในปี 2564 เป็นปีแรกที่ดอกที่ออกสามารถพัฒนาไปเป็นผลได้ ซึ่งพบว่า จำนวนต้นชาน้ำมันในกรรมวิธีที่ 2 ตัดแบบตัดแปลงวิธี umbrella (Indian single stem pruning) ที่ระดับความสูง 75 เซนติเมตร ให้ดอกมากที่สุดที่ 24 ต้น (ตารางที่ 2) และจำนวนต้นที่ออกดอกแล้วสามารถพัฒนาดอกจนติดผลได้มากที่สุดถึง 18 ต้น (ตารางที่ 3) และกรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกัน (open center) ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร มี จำนวนดอก จำนวนผล และจำนวนเมล็ด มากที่สุดที่ 418 ดอก 313 ผล และ 1,893 เมล็ด ตามลำดับ และกรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกันให้ น้ำหนักรวมผลสด น้ำหนักรวมเปลือก และน้ำหนักรวมเมล็ดสดมากที่สุดที่ 49,888 7,923 และ 3,065 กรัม ตามลำดับ (ตารางที่ 3) ส่วนกรรมวิธีที่ 3 ตัดแต่งแบบลำต้นคู่ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร ให้จำนวนดอก จำนวนผล น้ำหนักรวมผลสด จำนวนเมล็ด น้ำหนักรวมเปลือก และ น้ำหนักรวมเมล็ดสดน้อยที่สุด (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 2 จำนวนต้นชาน้ำมันพันธุ์ *C.vietnamensis* ที่ออกดอกในแต่ละกรรมวิธี ในปี 2562-2564 ณ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย)

กรรมวิธี	จำนวนต้นชาน้ำมันพันธุ์ <i>C.vietnamensis</i> ที่ออกดอก (ต้น)		
	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564
กรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกัน (open center) ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร	8	11	13
กรรมวิธีที่ 2 ตัดแบบตัดแปลงวิธี umbrella (Indian single stem pruning) ที่ระดับความสูง 75 เซนติเมตร	4	10	24
กรรมวิธีที่ 3 ตัดแต่งแบบลำต้นคู่ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร	10	12	15
กรรมวิธีที่ 4 ไม่ตัดแต่ง	9	4	16

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนต้นที่ออกดอกแล้วสามารถพัฒนาดอกจนติดผล จำนวนดอก จำนวนผล น้ำหนักรวมผลสด จำนวนเมล็ด น้ำหนักรวมเปลือก และน้ำหนักรวมเมล็ดสด ในปี 2564 ณ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย)

กรรมวิธี	จำนวนต้นที่ออกดอกติดผล (ต้น)	จำนวนดอก (ดอก)	จำนวนผล (ผล)	น้ำหนักรวมผล สด (กรัม)	จำนวนเมล็ด (เมล็ด)	น้ำหนักรวม เปลือก (กรัม)	น้ำหนักรวมเมล็ด สด (กรัม)
กรรมวิธีที่ 1 ตัด แบบทรงแจกัน (open center) ที่ ระดับความสูง 50 เซนติเมตร	10	418	313	49,888	1,893	7,923	3,065
กรรมวิธีที่ 2 ตัด แบบตัดแปลงวิธี umbrella (Indian single stem pruning) ที่ระดับ ความสูง 75 เซนติเมตร	18	351	226	7,549	1,360	5,288	2,261
กรรมวิธีที่ 3 ตัด แต่งแบบลำต้นคู่ ที่ ระดับความสูง 50 เซนติเมตร	13	184	112	5,836	879	4,403	1,437
กรรมวิธีที่ 4 ไม่ ตัดแต่ง	10	324	192	7,303	920	5,726	1,577

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาการตัดแต่งเพื่อควบคุมทรงพุ่มชาบน้ำมัน เป็นการศึกษาการตัดแต่งเพื่อควบคุมทรงพุ่มชาบน้ำมัน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้เทคโนโลยีการตัดแต่งบังคับทรงพุ่มชาบน้ำมันที่เหมาะสม และพัฒนาชาบน้ำมันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพเทคโนโลยีการผลิต การติดดอกและผลผลิตให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยคัดต้นชาบน้ำมันพันธุ์ *C.vietnamensis* อายุ 4 ปี เริ่มทำการตัดแต่งต้นชาบน้ำมันในปี 2559 ตามกรรมวิธี ได้แก่ กรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกัน (open center) ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร กรรมวิธีที่ 2 ตัดแบบดัดแปลงวิธี umbrella (Indian single stem pruning) ที่ระดับความสูง 75 เซนติเมตร กรรมวิธีที่ 3 ตัดแต่งแบบลำต้นคู่ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร และ กรรมวิธีที่ 4 ไม่ตัดแต่ง พบว่า กรรมวิธีที่ 3 ตัดแต่งแบบลำต้นคู่ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร มีการเจริญเติบโตด้านความสูงต้น ขนาดเส้นรอบวงโคนต้น และความกว้างทรงพุ่มดีที่สุด และใน ส่วนเรื่องของการออกดอกและสามารถพัฒนาเป็นผลได้ดีที่สุด คือ และ กรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกัน (open center) ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร ที่มีจำนวนดอก จำนวนผล และจำนวนเมล็ดมากที่สุด ที่ 418 ดอก 313 ผล และ 1,893 เมล็ด ตามลำดับ และกรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกันให้ น้ำหนักรวมผลสด น้ำหนักรวมเปลือก และน้ำหนักรวมเมล็ดสดมากที่สุดที่ 49,888 7,923 และ 3,065 กรัม ตามลำดับ

ศึกษาชนิด ลักษณะการเข้าทำลาย และการแพร่ระบาดของแมลงศัตรูชาน้ำมัน

นายสุเมธ พากเพียร^{1/}

นางสาวฉัตรตัมภา ช่มอาวุธ^{1/} นางสาวนาราญ์ โชติอิมอุดม^{1/} นายอิทธิพล บรรณาการ^{2/}

บทคัดย่อ

การศึกษาชนิด ลักษณะการเข้าทำลาย และการแพร่ระบาดของแมลงศัตรูชาน้ำมัน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาชนิด การเข้าทำลาย และการแพร่ระบาดของแมลงศัตรูชาน้ำมัน โดยดำเนินการในพื้นที่ปลูกชาน้ำมันของศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย และ ขุนวาง) ระหว่างเดือนตุลาคม 2562-กันยายน 2564 จากการสำรวจแมลงในแปลงชาน้ำมัน พบแมลงศัตรูทั้งหมด 9 ชนิด คือ เพลี้ยอ่อนถั่วเหลือง *Aphis glycines* Glover เข้าทำลายดูดกินน้ำเลี้ยงบนยอด และใบอ่อน โดยพบสูงสุด 14.95 ตัวต่อต้น เพลี้ยจักจั่นเขียวชา *Jacobiasca formosana* (Paoli) ดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณใบอ่อน โดยพบสูงสุด 2.55 ตัวต่อต้น เพลี้ยไฟพริก *Scirtothrips dorsalis* Hood ดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณยอด และใบอ่อน โดยพบสูงสุดในช่วงฤดูแล้ง ฝนทิ้งช่วง จำนวน 4.80 ตัวต่อต้น หนอนม้วนใบ *Homona coffearia* (Nietner) เข้าทำความเสียหายต่อยอดและใบ พบสูงสุดในช่วงที่ชาให้ผลผลิต โดยพบสูงสุด 1.70 ตัวต่อต้น หนอนบู่ *Euproctis* sp. (The hairy-Caterpillar Moths) เข้าทำความเสียหายต่อยอดและใบ พบสูงสุดจำนวน 0.65 ตัวต่อต้น แมลงวันหนอนชอนใบ *Liriomyza* sp. เข้าทำความเสียหายต่อใบและยอด โดยพบสูงสุดในช่วงที่ชาให้ผลผลิต จำนวน 0.85 ตัวต่อต้น แมลงค่อมทอง *Hypomeces squamosus* Fabricius (Green weevil) กัดกินบริเวณยอด และใบอ่อน พบสูงสุดจำนวน 1.75 ตัวต่อต้น และ มวนหลังเต่าชา *Poecilocoris latus* Dallas ดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณใบ โดยพบสูงสุดในช่วงที่ชาให้ผลผลิต จำนวน 0.60 ตัวต่อต้น และยังพบร่องรอยการเข้าทำลายของมวนยุงชา *Helopeltis* spp. ดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณยอด และใบอ่อน โดยพบสูงสุดในช่วงแตกยอด และพบได้ทั้งปี โดยแมลงศัตรูพืชดังกล่าวยังไม่ก่อให้เกิดผลกระทบกับต้นและผลผลิตของชาน้ำมันโดยตรง

คำสำคัญ ชาน้ำมัน แมลงศัตรู การเข้าทำลาย การแพร่ระบาด ผลผลิต

รหัสการทดลอง 01-54-59-01-02-00-01-63

^{1/} ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ 313 ม.12 ต.หนองควาย อ.หางดง จ.เชียงใหม่ 50230 โทร. 053-114133-6

^{2/} สำนักวิจัยและพัฒนาการอารักขาพืช เลขที่ 50 ถนนพหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900 โทร. 02-579-8540

The Study of Species, Damage Symptom and Pest Infestation in Camellia Oil Tea Insect Pest.

Abstract

The study of species, damage symptom and pest infestation in Camellia Oil tea insect pest was conducted in the Camellia Oil tea field at Chiang Mai Royal Agricultural Research Center (Pong Noi and Khon Wang) during October 2019–September 2021. The purpose of this study to identified the species, damage symptom and pest infestation of Camellia Oil tea insect pest. The nine species of Camellia Oil tea insect pest represented damage symptom and pest infestation in each insect. Soybean aphids (*Aphis glycines* Glover) feed by sucking plant sap from the shoot and young leaves and insect number reached 14.95 aphids per plants. Tea green leafhopper (*Jacobiasca formosana* (Paoli)) feed by sucking plant sap from young leaves and insect number reached 2.55 leafhoppers per plants. Chili thrips (*Scirtothrips dorsalis* Hood) feed by sucking plant sap from the shoot and young leaves, the highest number of thrips appeared in dry period (November-April) and dry spell, and reached 4.80 thrips per plants. Tea tortris caterpillar (*Homona coffearia* (Nietner)) damaged the shoot and leaves, the highest number of tea tortris caterpillar found during harvesting and reached 1.70 caterpillars per plants. The hairy-Caterpillar Moths (*Euproctis* sp.) damaged the shoot and leaves, and insect number reached 0.65 caterpillars per plants. Leaf miner (*Liriomyza* sp.) damaged the shoot and leaves, the highest number of leaf miner found during harvesting and reached 0.85 miners per plants. Green weevil (*Hypomeces squamosus* Fabricius) feed by bite to eat from the shoot and young leaves and insect number reached 1.75 weevil per plants. Camellia shield bug (*Poecilocoris latus* Dallas) feed by sucking plant sap from young leaves, the highest number of shield bug found during harvesting and reached 0.60 shield bugs per plants. Moreover, tea mosquito bug (*Helopeltis* spp.) feed by sucking plant sap from young leaves, the highest number of this insect found during bud appearing and all the year. The pests did not directly affect to plant and yield of oil tea.

Key word : Camellia Oil Tea, Insect pest, Damages symptom, Infestation, yields.

บทนำ

ชา น้ำมัน (Camellia Oil Tea) เป็นพืชในตระกูลชา (Genus Camellia) ที่มีการใช้ประโยชน์โดยการนำเมล็ดมาหีบน้ำมัน น้ำมันที่ได้มีคุณภาพดีทั้งในด้านการบริโภคเพื่อสุขภาพโดยตรง และนำมาประกอบอาหาร นอกจากนี้กากชาที่เหลือจากการหีบน้ำมันยังสามารถใช้ในอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้ด้วย น้ำมันเมล็ดชา เป็นน้ำมันที่นิยมใช้กันทางใต้ของประเทศจีน เป็นน้ำมันที่สกัดจากเมล็ดของดอกชาคามิเลียโอลิเฟร่า (*Camellia oleifera* Abel, Theaceae) โดยวิธีการหีบเย็น (Cold pressed) ส่วนในประเทศญี่ปุ่นใช้น้ำมันชาที่สกัดมาจากชาพันธุ์ *Camellia japonica* ประเทศไทยเริ่มดำเนินการศึกษา และพัฒนาการปลูกชา น้ำมันตั้งแต่ปี 2546 โดยเริ่มจาก พระราชดำริในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยมีมูลนิธิชัยพัฒนาและมูลนิธิแม่ฟ้าหลวงฯ ร่วมกันสนองพระราชดำริดังกล่าว และในปี 2549 ทางสาธารณรัฐประชาชนจีนได้นำมดเกล้าฯ ถวายเมล็ดพันธุ์ รวมทั้งต้นกล้าชา น้ำมัน และได้มีการนำไปปลูกในพื้นที่ต่าง ๆ เช่น ในจังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ และนครราชสีมา ประเทศไทยยังไม่พบการระบาดของแมลงศัตรูชา น้ำมันที่สร้างความเสียหายอย่างรุนแรง แมลงศัตรูของ ชา น้ำมันที่พบในประเทศไทย และมีความสำคัญ ได้แก่ มวนยุงชา *Helopeltis* spp. เป็นแมลงชนิดปากดูด ตัวเต็มวัยมีลักษณะคล้ายยุง ลำตัว ปีก และขา มีสีดำ ท้องสีเขียวกกลางหลังมีสีเหลือง เข้าทำลายทั้งยอดอ่อนและใบเพสลาด โดยใบชา น้ำมันที่ถูกทำลายจะมีรอยแผลเป็นวงเล็กๆ หรือเป็นจุด มักระบาดในช่วงฤดูแล้ง เพลี้ยอ่อนถั่วเหลือง *Aphis glycyines* Glover เป็นแมลงศัตรูชาที่สำคัญอีกชนิดหนึ่ง ตัวอ่อนสีเหลืองอมเขียว ขนาดเท่าหัวไม้ขีดไฟหรือเล็กกว่า เมื่อโตขึ้นจะมีสีดำเป็นสีเขียวมเทา ตัวแก่มีสีดำและมีปีกบินได้ จะเข้าทำความเสียหายโดยการดูดกินน้ำเลี้ยง โดยมีมดเป็นพาหะ ชาที่ถูกเพลี้ยอ่อนทำลายยอดจะคลี่ออกไม่เต็มที่ ใบหงิกม้วน ยอดมีสีซีดจาง มักระบาดในช่วงฤดูแล้ง เพลี้ยไฟพริก *Scirtothrips dorsalis* Hood ลำตัวยาวประมาณ 1 มิลลิเมตร ตัวอ่อนสีเหลือง ตัวเต็มวัยมีสีน้ำตาลปนเหลือง ตัวเต็มวัยวางไข่ในเนื้อเยื่อของลำต้นและใบ สามารถทำลายพืชได้ทั้งระยะตัวอ่อนและตัวเต็มวัย โดยใช้ปากเขี่ยดูดกินน้ำเลี้ยงจากยอดอ่อน ตาดอก ดอก และผลอ่อน ทำให้ยอด และใบอ่อนหงิกงอ ใบแห้งกรอบ ไม่เจริญเติบโต ขอบใบม้วน เป็นรอยสะเก็ดสีน้ำตาล อาจชะงักการเจริญเติบโตได้ มักระบาดในช่วงเปลี่ยนฤดู จากฤดูฝนเป็นฤดูหนาว หนอนม้วนใบ *Homona coffearia* (Neitner) จะทำความเสียหายต่อใบและยอดอ่อนของชา โดยหนอนจะนำใบมาติดกันแล้วกัดกินใบ ตัวเต็มวัยเป็นผีเสื้อกลางคืนวางไข่เป็นกลุ่มๆ ละ 100 ฟอง หรือมากกว่า ไข่จะฟักเป็นตัวหนอนยาว 12-20 มิลลิเมตร เมื่อเข้าดักแด้จะใช้ใบชาสร้างรัง มักระบาดในช่วงฤดูการให้ผลผลิต (ปลายฤดูร้อน) (กรมวิชาการเกษตร, 2552) (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2551) (ศุภนารถ, 2557) หนอนร่านสีชา *Setora nitens* Walker หนอนร่านชนิดนี้นอกจากจะกัดกินใบชา น้ำมันแล้ว ยังสร้างความเดือดร้อนแก่คนที่ทำงานในไร่ชา มาก เนื่องจากหนอนมีขนพิษ เมื่อถูกผิวหนังจะทำให้เกิดอาการปวดแสบปวดร้อนเป็นอย่างมาก เพลี้ยจักจั่นเขียวชา *Jacobiasca formosana* (Paoli) ตัวเต็มวัยมีตาขาว ไม่มีจุดดำที่กลางปีกคู่หน้า ดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบละหุ่งและใบชา และ มวนเมียง/มวนหลังเต่าชา *Poecilocoris latus* Dallas เป็นมวนสีสวย ทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบชา (พิสุทธ์, 2563) แม้ว่าชา น้ำมันจะมีแมลงศัตรูเข้าทำลายค่อนข้างน้อย แต่พบว่าในบางพื้นที่สร้างความเสียหายให้กับผลผลิตชา น้ำมันค่อนข้างมาก ล้วนส่งผลโดยตรงสำหรับการประกอบอาชีพการทำสวนชา น้ำมันของเกษตรกร อีกทั้งมีการเปลี่ยนแปลงของ

สภาพภูมิอากาศ ทั้งในด้าน อุณหภูมิ ความชื้น ปริมาณน้ำฝน รวมทั้งฤดูกาล ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงอยู่ของสิ่งมีชีวิตที่จะต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพภูมิอากาศในบริเวณที่สิ่งมีชีวิตนั้นอาศัยอยู่ ทำให้แมลงมีวิวัฒนาการ มีการปรับตัวมากขึ้น

ดังนั้น จึงมีการศึกษาวิจัยด้านแมลงศัตรูขนาน้ำมันที่เข้าทำลายในแต่ละช่วงฤดูกาล เพื่อคาดการณ์และหาวิธี

รับมือกับแมลงศัตรูพืชดังกล่าวได้อย่างทัน่วงที

ระเบียบวิธีการวิจัย

2. วิธีดำเนินการ

สิ่งที่ใช้ในการทดลอง

3. แปลงขนาน้ำมัน
4. อุปกรณ์ดักจับและเก็บตัวอย่างแมลง
5. กล้องสเตอริโอไมโครสโคป อุปกรณ์ถ่ายรูป แวนขยาย
6. อุปกรณ์เก็บข้อมูลและอุปกรณ์อื่นๆ เช่น ป้ายชื่อ แผ่นกระดาษ คีมคีบ พู่กัน เข็มเขี่ย ถุงพลาสติก

แบบและวิธีการทดลอง

ไม่มีการวางแผนการทดลองตามหลักสถิติ

ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. ทำการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับชนิดของแมลงศัตรูขนาน้ำมันจากเอกสารที่มีรายงานเกี่ยวกับแมลงศัตรูพืชทั้งในและต่างประเทศ ดำเนินการสำรวจ รวบรวมตัวอย่างแมลงศัตรูขนาน้ำมันจากแหล่งปลูกโดยใช้สวิงโฉบ/เคาะหรือเขย่ากิ่ง ต้น หรือดอกของพืช หรือตัดใบ/กิ่ง/ยอดของพืชที่มีแมลงศัตรูพืชเกาะอาศัยด้วยกรรไกรตัดกิ่ง ใช้พู่กันเขี่ยแมลงศัตรูพืชที่พบใส่ขวดที่บรรจุน้ำยาดอง หรือนำตัวอย่างแมลงศัตรูพืชพร้อมพืชใส่ถุงพลาสติก กล่องพลาสติก หรือถุงกระดาษ บันทึกรายละเอียดของแมลงศัตรูพืช และข้อมูลอื่นที่สำคัญ ได้แก่ ชนิดของพืช ส่วนของพืชที่พบตัวอย่าง ลักษณะการทำลาย วัน/เดือน/ปี สถานที่ และชื่อผู้เก็บตัวอย่าง รวมทั้งบันทึกโดยการถ่ายภาพ นำตัวอย่างที่บันทึกรายละเอียดไปจัดเตรียมตัวอย่างแมลง เพื่อวิเคราะห์ชนิดโดยการจัดรูปร่าง นำตัวอย่างไปตรวจวิเคราะห์ชนิด โดยตรวจสอบลักษณะที่สำคัญทางอนุกรมวิธานใต้กล้องจุลทรรศน์ และใช้เอกสารแนวทางการวินิจฉัยชนิดแมลงศัตรูพืชและเอกสารรายงานถึงชนิดศัตรูพืชที่พบในประเทศไทย

2. สำรวจการแพร่กระจายของแมลงศัตรูขนาน้ำมัน โดยทำการสุ่มตัวอย่างต้นขนาน้ำมัน เพื่อหาแมลงศัตรูขนาน้ำมันประมาณ 10% ของแปลงขนาน้ำมัน โดยทำการสำรวจแปลงปลูกขนาน้ำมันในพื้นที่ปลูกหลักของประเทศไทยคือ จังหวัดเชียงใหม่ และ เชียงราย ทำการสุ่มเก็บตัวอย่างทุก 1 เดือน

การบันทึกข้อมูล

1. ข้อมูลอุตุนิยมวิทยา
2. ชนิด ปริมาณ และการแพร่ระบาดของแมลงศัตรู
3. ลักษณะการเข้าทำลาย และช่วงของต้นพืชที่ถูกทำลาย

เวลาและสถานที่

เริ่มต้น ตุลาคม 2562-กันยายน 2564

สถานที่ทำการทดลอง

5. ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (ขุนวาง) อ.แม่วาง จ.เชียงใหม่ (1,300 เมตร)
6. ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) อ.แม่วาง จ.เชียงใหม่ (1,100 เมตร)

ผลการวิจัย (Results)

การศึกษาชนิดของแมลงศัตรูชาน้ำมัน

จากการสำรวจ และจำแนกชนิดแมลงศัตรูที่เข้าทำลายชาน้ำมันในแปลงปลูกของ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อยและขุนวาง) อ.แม่วาง จ.เชียงใหม่ พบแมลงศัตรูชา จำนวน 9 ชนิด ได้แก่

1. มวนยุงชา (Tea mosquito bug)
ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Helopeltis* spp.
วงศ์ : Miridae
อันดับ : Hemiptera
2. มวนเมี่ยง มวนหลังเต่าชา (Camellia shield bug/Tea seed bug)
ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Poecilocoris latus* Dallas
วงศ์ : Scutelleridae
อันดับ : Hemiptera
3. เพลี้ยอ่อนถั่วเหลือง (Soybean aphids)
ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Aphis glycines* Glover
วงศ์ : Aphididae
อันดับ : Homoptera
4. เพลี้ยจักจั่นเขียวชา (Tea green leafhopper)
ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Jacobiasca formosana* (Paoli)
วงศ์ : Cicadellidae
อันดับ : Homoptera
5. เพลี้ยไฟพริก (Chili thrips)
ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Scirtothrips dorsalis* Hood
วงศ์ : Thripidae
อันดับ : Thysanoptera
6. หนอนม้วนใบ (Tea tortris caterpillar)
ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Homona coffearia* (Nietner)

วงศ์ : Tortricidae

อันดับ : Lepidoptera

7. หนอนบุ้ง (The hairy-Caterpillar Moths)

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Euproctis* sp.

วงศ์ : Lymantriidae

อันดับ : Lepidoptera

8. แมลงวันหนอนชอนใบ (Leaf miner)

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Liriomyza* sp.

วงศ์ : Agromyzidae

อันดับ : Diptera

9. แมลงค่อมทอง (Green weevil)

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Hypomeces squamosus* Fabricius

วงศ์ : Curculionidae

อันดับ : Coleoptera

การแพร่ระบาดของแมลงศัตรูขนาน้ำมัน

ปี 2563

1. กัดักกาวเหนียว

แปลงขนาน้ำมันศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) อ.แม่ว่าง จ.เชียงใหม่

จากการตรวจนับแมลงในกัดักกาวเหนียวพบว่า ในอันดับ Diptera พบสูงสุดจำนวน 65 ตัว/กัดัก โดย

พบในเดือนสิงหาคม อันดับ Hymenoptera พบสูงสุดจำนวน 16 ตัว/กัดัก โดยพบในเดือนกันยายน อันดับ Hemiptera พบสูงสุดจำนวน 5 ตัว/กัดัก โดยพบในเดือนกรกฎาคม อันดับ Homoptera พบสูงสุดจำนวน 17 ตัว/กัดัก โดยพบในเดือนพฤษภาคม อันดับ Coleoptera พบสูงสุดจำนวน 10 ตัว/กัดัก โดยพบในเดือนกรกฎาคม และ อันดับ Lepidoptera พบสูงสุดจำนวน 1 ตัว/กัดัก โดยพบในเดือนมีนาคม เมษายน และ มิถุนายน ตามลำดับ (ตารางที่ 1)

แปลงขนาน้ำมันศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (ขุนวาง) อ.แม่ว่าง จ.เชียงใหม่

จากการตรวจนับแมลงในกัดักกาวเหนียวพบว่า ในอันดับ Diptera พบสูงสุดจำนวน 68 ตัว/กัดัก โดย

พบในเดือนกรกฎาคม อันดับ Hymenoptera พบสูงสุดจำนวน 16 ตัว/กัดัก โดยพบในเดือนพฤศจิกายน อันดับ Hemiptera พบสูงสุดจำนวน 3 ตัว/กัดัก โดยพบในเดือนกรกฎาคม อันดับ Homoptera พบสูงสุดจำนวน 21 ตัว/กัดัก โดยพบในเดือนกรกฎาคม อันดับ Coleoptera พบสูงสุดจำนวน 6 ตัว/กัดัก โดยพบใน

เดือนพฤษภาคม และ อันดับ Lepidoptera พบสูงสุดจำนวน 1 ตัว/กับดัก โดยพบในเดือนเมษายน มิถุนายน สิงหาคม และ พฤศจิกายน ตามลำดับ (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 อันดับของแมลง จำนวน และเดือนที่พบสูงสุด จากการตรวจนับแมลงในกับดักกาวเหนียว ประจำปี 2563 ณ แปลงชาวน้ำมันศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย และ ขุนวาง)

อันดับ	โป่งน้อย		ขุนวาง	
	จำนวน (ตัว/กับดัก)	เดือนที่พบ	จำนวน (ตัว/กับดัก)	เดือนที่พบ
Diptera	65	ส.ค. ก.ย.	68	ก.ค. พ.ย.
Hymenoptera	16	ก.ค.	3	ก.ค.
Hemiptera	5	ส.ค.	21	ก.ค.
Homoptera	17	ส.ค.	6	พ.ค.
Coleoptera	10	มี.ค. เม.ย. และ มิ.ย.	1	มิ.ย. ส.ค. และ พ.ย.
Lepidoptera	1			

2. ยอดชาวน้ำมัน

แปลงชาวน้ำมันศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) อ.แม่วาง จ.เชียงใหม่

จากการสำรวจแมลงศัตรูพืชบนยอดชาวน้ำมันพบแมลงศัตรูพืชจำนวน 7 ชนิด ได้แก่ เพลี้ยอ่อนตัวเหลือง

Aphis glycines Glover ดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณยอด และใบอ่อน พบสูงสุดจำนวน 3.65 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนมกราคม เพลี้ยจักจั่นเขียวชา *Jacobiasca formosana* (Paoli) ดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณยอด และใบอ่อน พบสูงสุดจำนวน 1.70 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนพฤศจิกายน เพลี้ยไฟพริก *Scirtothrips dorsalis* Hood ดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณยอด และใบอ่อน พบสูงสุดจำนวน 4.80 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนเมษายน หนอนม้วนใบ *Homona coffearia* (Nietner) กัดกินใบ พบสูงสุดจำนวน 1.45 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนเมษายน และ พฤศจิกายน หนอนบู่ *Euproctis* sp. (The hairy-Caterpillar Moths) กัดกินใบ พบสูงสุดจำนวน 0.30 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนพฤศจิกายน แมลงวันหนอนชอนใบ *Liriomyza* sp. กัดกินอยู่ภายในใบ พบสูงสุดจำนวน 0.25 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนมกราคม และกันยายน และ แมลงค่อมทอง *Hypomeces squamosus* (Curculionidae) กัดกินบริเวณยอด และใบอ่อน พบสูงสุดจำนวน 0.55 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนพฤศจิกายน ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

แปลงชาวน้ำมันศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (ขุนวาง) อ.แม่วาง จ.เชียงใหม่

จากการสำรวจแมลงศัตรูพืชบนยอดชาวน้ำมันพบแมลงศัตรูพืชจำนวน 6 ชนิด ได้แก่ เพลี้ยอ่อนตัวเหลือง

Aphis glycines Glover ดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณยอด และใบอ่อน พบสูงสุดจำนวน 3.45 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนกันยายน เพลี้ยจักจั่นเขียวชา *Jacobiasca formosana* (Paoli) ดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณยอด และใบอ่อน พบสูงสุดจำนวน 0.90 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนสิงหาคม เพลี้ยไฟพริก *Scirtothrips dorsalis* Hood ดูดกินน้ำ

เลี้ยงบริเวณยอด และใบอ่อน พบสูงสุดจำนวน 3.60 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนเมษายน หนอนม้วนใบ *Homona coffearia* (Nietner) กัดกินใบ พบสูงสุดจำนวน 1.10 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนตุลาคม หนอนบู่ *Euproctis* sp. (The hairy-Caterpillar Moths) กัดกินใบ พบสูงสุดจำนวน 0.05 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนเมษายน พืชภาค และพืชจิกายน และ แมลงวันหนอนซอนใบ *Liriomyza* sp. กัดกินอยู่ภายในใบ พบสูงสุดจำนวน 0.50 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนกันยายน ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ชนิดของแมลงศัตรู การเข้าทำลาย และเดือนที่พบสูงสุด จากการสำรวจบนยอดชาน้ำมัน ประจำปี 2563 ณ แปลงชาน้ำมันศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย และ ขุนวาง)

ชนิดแมลง	ส่วนของพืชที่ถูกทำลาย	โป่งน้อย		ขุนวาง	
		จำนวน (ตัว/ต้น)	เดือนที่พบ	จำนวน (ตัว/ต้น)	เดือนที่พบ
เพลี้ยอ่อนถั่วเหลือง	- ยอด และใบอ่อน	3.65	ม.ค.	3.45	ก.ย.
เพลี้ยจักจั่นเขียวชา	- ยอด และใบอ่อน	1.70	พ.ย.	0.90	ส.ค.
เพลี้ยไฟพริก	- ยอด และใบอ่อน	4.80	เม.ย.	3.60	เม.ย.
หนอนม้วนใบ	- ใบ	1.45	เม.ย. และ พ.ย.	1.10	ต.ค.
หนอนบู่	- ใบ	0.30	พ.ย.	0.05	เม.ย. พ.ค. และ พ.ย.
แมลงวันหนอนซอนใบ	- ใบ	0.25	ม.ค. และ ก.ย.	0.50	ก.ย.
แมลงค่อมทอง	- ยอด และใบอ่อน	0.55	พ.ย.	-	-

ปี 2564

1. กัดกัดกาเหวินยว

แปลงชาน้ำมันศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) อ.แม่ว่าง จ.เชียงใหม่

จากการตรวจนับแมลงในกับกัฏกาเหวินยวพบว่า ในอันดับ Diptera พบสูงสุดจำนวน 47 ตัว/กับกัฏ โดย

พบในเดือนสิงหาคม อันดับ Hymenoptera พบสูงสุดจำนวน 11 ตัว/กับกัฏ โดยพบในเดือนเมษายน อันดับ Hemiptera พบสูงสุดจำนวน 1 ตัว/กับกัฏ โดยพบในเดือนมกราคม และกรกฎาคม อันดับ Homoptera พบสูงสุดจำนวน 14 ตัว/กับกัฏ โดยพบในเดือนมิถุนายน และสิงหาคม อันดับ Coleoptera พบสูงสุดจำนวน 4 ตัว/กับกัฏ โดยพบในเดือนสิงหาคม และ อันดับ Lepidoptera พบสูงสุดจำนวน 1 ตัว/กับกัฏ โดยพบในเดือนพฤษภาคม มิถุนายน และ สิงหาคม ตามลำดับ (ตารางที่ 3)

แปลงชาน้ำมันศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (ขุนวาง) อ.แม่ว่าง จ.เชียงใหม่

จากการตรวจนับแมลงในกับกัฏกาเหวินยวพบว่า ในอันดับ Diptera พบสูงสุดจำนวน 44 ตัว/กับกัฏ โดย

พบในเดือนกุมภาพันธ์ อันดับ Hymenoptera พบสูงสุดจำนวน 20 ตัว/กับกัฏ โดยพบในเดือนเมษายน อันดับ Hemiptera พบสูงสุดจำนวน 1 ตัว/กับกัฏ โดยพบในเดือนมกราคม มีนาคม เมษายนและมิถุนายน อันดับ Homoptera พบสูงสุดจำนวน 12 ตัว/กับกัฏ โดยพบในเดือนมีนาคม อันดับ Coleoptera พบสูงสุดจำนวน 3

ตัว/กับดัก โดยพบในเดือนกุมภาพันธ์ และ มีนาคม และ อันดับ Lepidoptera พบสูงสุดจำนวน 1 ตัว/กับดัก โดยพบในเดือนเมษายน ตามลำดับ (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 อันดับของแมลง จำนวน และเดือนที่พบสูงสุด จากการตรวจนับแมลงในกับดักกาวเหนียว ประจำปี 2564 ณ แปลงชาวน้ำมันศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย และ ขุนวาง)

อันดับ	โป่งน้อย		ขุนวาง	
	จำนวน (ตัว/กับดัก)	เดือนที่พบ	จำนวน (ตัว/กับดัก)	เดือนที่พบ
Diptera	47	ส.ค.	44	ก.พ.
Hymenoptera	11	เม.ย.	20	เม.ย.
Hemiptera	1	ม.ค. และ ก.ค.	1	ม.ค. มี.ค. เม.ย. และ มิ.ย.มี.ค.
Homoptera	14	มิ.ย. และ ส.ค.	12	ก.พ. และ มี.ค.
Coleoptera	4	ส.ค.	3	เม.ย.
Lepidoptera	1	พ.ค. มิ.ย. และ ส.ค.	1	

2. ยอดชาน้ำมัน

แปลงชาน้ำมันศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) อ.แม่วาง จ.เชียงใหม่

จากการสำรวจแมลงศัตรูพืชบนยอดชาน้ำมันพบแมลงศัตรูพืชจำนวน 8 ชนิด ได้แก่ เพลี้ยอ่อนตัวเหลือง

Aphis glycines Glover ดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณยอด และใบอ่อน พบสูงสุดจำนวน 4.95 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนกรกฎาคม เพลี้ยจักจั่นเขียวชา *Jacobiasca formosana* (Paoli) ดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณยอด และใบอ่อน พบสูงสุดจำนวน 0.25 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนพฤษภาคม และกรกฎาคม เพลี้ยไฟพริก *Scirtothrips dorsalis* Hood ดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณยอด และใบอ่อน พบสูงสุดจำนวน 1.70 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนพฤษภาคม หนอนม้วนใบ *Homona coffearia* (Nietner) กัดกินใบ พบสูงสุดจำนวน 1.15 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนกุมภาพันธ์ และ มีนาคม หนอนบู่ *Euproctis* sp. (The hairy-Caterpillar Moths) กัดกินใบ พบสูงสุดจำนวน 0.65 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนกันยายน หนอนซอนใบ *Lirimyza* sp. (Leaf miner) ซอนโซอาศัยอยู่ใต้ผิวใบโดยเฉพาะใบอ่อน พบสูงสุดจำนวน 0.85 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนเมษายน แมลงค่อมทอง *Hypomeces squamosus* (Green weevil) กัดกินบริเวณยอด และใบอ่อน พบสูงสุดจำนวน 0.35 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนกรกฎาคม และ มวนหลังเต่า *Poecilocoris latus* Dallas ดูดกินน้ำเลี้ยงขาใบชา พบสูงสุดจำนวน 0.25 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนพฤษภาคม และกรกฎาคม ตามลำดับ (ตารางที่ 4)

แปลงชาน้ำมันศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (ขุนวาง) อ.แม่วาง จ.เชียงใหม่

จากการสำรวจแมลงศัตรูพืชบนยอดชาน้ำมันพบแมลงศัตรูพืชจำนวน 7 ชนิด ได้แก่ เพลี้ยอ่อนตัวเหลือง

Aphis glycines Glover ดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณยอด และใบอ่อน พบสูงสุดจำนวน 14.95 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนมิถุนายน เพลี้ยจักจั่นเขียวชา *Jacobiasca formosana* (Paoli) ดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณยอด และใบอ่อน

พบสูงสุดจำนวน 2.55 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนพฤษภาคม เพลี้ยไฟพริก *Scirtothrips dorsalis* Hood ดุดกินน้ำเลี้ยงบริเวณยอด และใบอ่อน พบสูงสุดจำนวน 1.05 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนกุมภาพันธ์ หนอนม้วนใบ *Homona coffearia* (Nietner) กัดกินใบ พบสูงสุดจำนวน 1.70 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนพฤษภาคม หนอนบู่ *Euproctis* sp. (The hairy-Caterpillar Moths) กัดกินใบ พบสูงสุดจำนวน 0.10 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนมิถุนายน แมลงค่อมทอง *Hypomeces squamosus* Fabricius (Green weevil) กัดกินบริเวณยอด และใบอ่อน พบสูงสุดจำนวน 1.75 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนสิงหาคม และ มวนหลังเต่าชา *Poecilocoris latus* Dallas ดุดกินน้ำเลี้ยงขาใบชา พบสูงสุดจำนวน 0.60 ตัว/ต้น โดยพบในเดือนกรกฎาคม ตามลำดับ (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ชนิดของแมลงศัตรู การเข้าทำลาย และเดือนที่พบสูงสุด จากการสำรวจบนยอดชาน้ำมัน ประจำปี 2564 ณ แปลงชาน้ำมันศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย และ ชุนวาง)

ชนิดแมลง	ส่วนของพืชที่ถูกทำลาย	โป่งน้อย		ชุนวาง	
		จำนวน (ตัว/ต้น)	เดือนที่พบ	จำนวน (ตัว/ต้น)	เดือนที่พบ
เพลี้ยอ่อนถั่วเหลือง	- ยอด และใบอ่อน	4.95	ก.ค.	14.95	มิ.ย.
เพลี้ยจักจั่นเขียวชา	- ยอด และใบอ่อน	0.25	พ.ค. และ ก.ค.	2.55	พ.ค.
เพลี้ยไฟพริก	- ยอด และใบอ่อน	1.70	พ.ค.	1.05	ก.พ.
หนอนม้วนใบ	- ใบ	1.15	ก.พ. และ มี.ค.	1.70	พ.ค.
หนอนบู่	- ใบ	0.65	ก.ย.	0.10	มิ.ย.
แมลงวันหนอนชอนใบ	- ใบ	0.85	เม.ย.	-	-
แมลงค่อมทอง	- ยอด และใบอ่อน	0.35	ก.ค.	1.75	ส.ค.
มวนหลังเต่าชา	- ใบ	0.25	พ.ค. และ ก.ค.	0.60	ก.ค.

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

จากการสำรวจ และจำแนกชนิดแมลงศัตรูที่เข้าทำลายแปลงชาน้ำมัน ในจังหวัดเชียงใหม่ พบแมลงศัตรูจำนวน 9 ชนิด ได้แก่ เพลี้ยอ่อนถั่วเหลือง *Aphis glycines* Glover, เพลี้ยไฟพริก *Scirtothrips dorsalis* Hood, เพลี้ยจักจั่นเขียวชา *Jacobiasca formosana* (Paoli) และ มวนยุงชา *Helopeltis* spp. เข้าทำลาย ดุดกินน้ำเลี้ยงบริเวณยอด และใบอ่อน พบมากในช่วงที่ต้นชาน้ำมันแตกยอดอ่อน และพบมวนหลังเต่าชา *Poecilocoris latus* Dallas, หนอนม้วนใบ *Homona coffearia* (Nietner), หนอนบู่ *Euproctis* sp. (The hairy-Caterpillar Moths), แมลงวันหนอนชอนใบ *Liriomyza* sp., และ แมลงค่อมทอง *Hypomeces squamosus* Fabricius (Green weevil) เข้าทำลายใบอ่อน และใบเพสลาด โดยพบมากในช่วงที่ชาเริ่มให้ผลผลิต

การปลูกชาน้ำมัน ส่วนใหญ่ปลูกบนพื้นที่สูง เป็นแหล่งต้นน้ำ สภาพแวดล้อมต่างๆยังมีความอุดมสมบูรณ์ ทำให้การระบาดของแมลงศัตรูพืชถูกควบคุมด้วยตัวห้ำและตัวเบียน จึงพบการระบาดเพียงเล็กน้อย และไม่สร้างความเสียหายให้กับผลผลิตของชาน้ำมันมากนัก

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การเปรียบเทียบพันธุ์ชา น้ำมันพันธุ์การค้าจากต้นเพาะเมล็ดของประเทศจีน ที่ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเล 1,300 เมตร (ขุนวาง) มีความเหมาะสมในการเจริญเติบโตดี ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์การเจริญเติบโตต่อปี ด้านความสูง ขนาดทรงพุ่ม และขนาดรอบวงโคนต้น เฉลี่ย เท่ากับ 13.65 24.82 และ 22.17 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ในพื้นที่ดังกล่าวมีการออกดอกและติดผลตลอดและต่อเนื่องเป็นระยะเวลา 5 ปี สามารถคัดเลือกต้นที่เจริญเติบโตได้ดีและให้ผลผลิต จำนวน 15 ต้น โดยมีสายต้นคัดรหัส 4-18-28 ให้ผลผลิตน้ำหนักแห้งเฉลี่ย 5 ปีสูงสุดเท่ากับ 656.35 กรัม/ต้น สายต้นคัดรหัส 166-12-15 มีปริมาณน้ำมันเฉลี่ย สูงสุดเท่ากับ 44.94 เปอร์เซ็นต์ โดยจากผลการทดลองพบว่าต้นชา น้ำมันจะให้ผลผลิตสูงขึ้นตามอายุต้น และมีปริมาณน้ำมันสูงตามเกณฑ์การคัดเลือก โดยพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่โล่ง ได้รับแสงแดดตลอดทั้งวัน อุณหภูมิเฉลี่ย 10.8 – 31.5 องศาเซลเซียส ความชื้นในอากาศ 82.5 เปอร์เซ็นต์ และมีปริมาณน้ำฝน 154.7 มม.ต่อปี

การรวบรวมและคัดเลือกพันธุ์ชาสำหรับผลิตน้ำมันจากแหล่งต่างๆของประเทศไทยและสายพันธุ์จากต่างประเทศ มีเปอร์เซ็นต์การเจริญเติบโตต่อปี ด้านความสูง ขนาดทรงพุ่ม และขนาดรอบวงโคนต้น เฉลี่ย เท่ากับ 26.93 36.05 และ 25.23 ตามลำดับ โดยชาชนิด *Camellia gaucowensis* และ *C. vietnamensis* มีการเจริญเติบโตดีที่สุดในทั้งสองพื้นที่ และสามารถคัดเลือกชา *C. gaucowensis* ต้นที่เจริญเติบโตได้ดีและให้ผลผลิต จำนวน 5 สายต้น ที่ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเล 1,300 เมตร (ขุนวาง) โดยมีสายต้นรหัส GC-19-16 ให้ผลผลิตน้ำหนักแห้งสูงสุดเท่ากับ 1,900.2 กรัม/ต้น และสายต้นรหัส GC-19-26 มีปริมาณน้ำมันโดยน้ำหนักแห้งเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 48.95 เปอร์เซ็นต์ จากผลการทดลองพบว่าต้นชา น้ำมันจะให้ผลผลิตสูงขึ้นตามอายุต้น และมีปริมาณน้ำมันสูงตามเกณฑ์การคัดเลือก โดยพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่โล่ง ได้รับแสงแดดตลอดทั้งวัน อุณหภูมิเฉลี่ย 10.8 – 31.5 องศาเซลเซียส ความชื้นในอากาศ 82.5 เปอร์เซ็นต์ และมีปริมาณน้ำฝน 154.7 มม.ต่อปี

ในปี 2559-2564 รวบรวมพันธุ์ชา น้ำมันพื้นเมือง จำนวน 11 สายต้น พบปริมาณน้ำมัน 39-47 % นำมาขยายพันธุ์ด้วยวิธีการเสียบยอด ปลูกรวบรวมในพื้นที่ ศวพ.น่าน จำนวน 2 ไร่ รวม 150 ต้น เนื่องจากความแตกต่างกันในสภาพพื้นที่ธรรมชาติและสภาพแวดล้อมของพื้นที่ปลูกรวบรวม ทำให้ชา น้ำมันบางชนิดไม่สามารถเจริญเติบโตได้ หรือบางชนิดเจริญเติบโตช้า ดังนั้นการเลือกพื้นที่สำหรับรวบรวมพันธุ์ จึงมีความสำคัญ ควรเลือกพื้นที่ที่มีสภาพแวดล้อมใกล้เคียงกับแหล่งกำเนิดของพืชนั้น เพื่อให้พืชสามารถเจริญเติบโตและมีพัฒนาการด้านผลผลิต จะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับฐานพันธุ์กรรมพืช เพื่อนำไปพัฒนาด้านพันธุ์พืชต่อไป

จากการทดลองการศึกษาการขยายพันธุ์ชา น้ำมันด้วยเปลี่ยนยอดพันธุ์ดิบบนต้นชา น้ำมันที่ให้ผลผลิตต่ำ โดยทำการขยายพันธุ์ทั้งหมด 4 กรรมวิธี ได้แก่ กรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด กรรมวิธีที่ 2 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบข้าง กรรมวิธีที่ 3 ขยายพันธุ์ด้วยการติดตาแบบ T budding และ กรรมวิธีที่ 4 ขยายพันธุ์ด้วยการติดตาแบบ Ship budding พบว่า กรรมวิธีที่ 3 ขยายพันธุ์ด้วยการติดตาแบบ T budding และ กรรมวิธีที่ 4 ขยายพันธุ์ด้วยการติดตาแบบ Ship budding ไม่ประสบความสำเร็จในการขยายพันธุ์ชา น้ำมัน และตั้งแต่ ปี 2562-2564 พบว่า ในปี 2562 การเจริญเติบโตด้านความสูงต้นและขนาดทรงพุ่มของต้นชา น้ำมัน ในกรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด มีการเจริญเติบโตดีที่สุดในเรื่องน้ำหนักผลผลิต กรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด ให้ผลผลิตรวมมากที่สุดที่ 962.10 กรัม ในปี 2563 และ 2564

พบว่า การเจริญเติบโตด้านความสูงต้นกรรมวิธีที่ 2 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบข้าง มีการเจริญเติบโตดีที่สุดที่ด้านขนาดทรงพุ่มของต้นขาน้ำมันกรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด มีการเจริญเติบโตดีที่สุดที่และเรื่องน้ำหนักผลผลิต ในปี กรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด ให้ผลผลิตรวมและผลผลิตเมล็ดมากที่สุดที่ และ 1,681.50 กรัม และ จำนวนกิ่งหลักและกิ่งรองของต้นขาน้ำมัน พบว่า กรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด มีจำนวนกิ่งหลักและกิ่งรองมากที่สุด ที่ 8 และ 16 กิ่ง ตามลำดับ

การชักนำการออกดอกและติดผลขาน้ำมัน พบว่า การควั่นกิ่งหลักให้มีความยาวของรอยควั่น 1 นิ้ว และพ่นไฮโดรเจนไซยานไมด์ ความเข้มข้น 0.5 เปอร์เซ็นต์ ทำให้มีจำนวนดอกและจำนวนผลผลิตรวมสูงสุด แต่เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับทางสถิติ พบว่า จำนวนการออกดอกและติดผล ไม่มีความแตกต่างกัน สรุปได้ว่าการควั่นกิ่งร่วมกับการใช้สารเคมีไม่มีผลต่อการชักนำการออกดอกและติดผลของขาน้ำมัน

อายุที่เหมาะสมสำหรับการเก็บเกี่ยวผลขาน้ำมัน คือ อายุ 10 เดือนหลังดอกบาน สามารถสังเกตได้จากผิวที่เปลือกผลขาน้ำมันจะเงาและไม่มีขน บางผลเริ่มมีรอยปริที่ก้นผล ผลมีสีน้ำตาลแดงอมเขียวอ่อน (RHS2015 144A Strong Yellow Green และ 175A Moderate Reddish Brown) มีขนาดผลเฉลี่ย 28.55 - 34.62 มิลลิเมตร ผลสดน้ำหนัก 1 กิโลกรัมจะมีจำนวน 46-57 ผล เมล็ดขาน้ำมันมีสีน้ำตาลเข้ม (RHS2015 N200A Dark Greyish Yellowish Brown) เนื้อในเมล็ดมีสีเหลืองอมเขียวอ่อน (RHS2015 2C Light Yellow Green) และเมื่อนำเมล็ดที่ได้จากผลขาน้ำมันอายุ 10 เดือน ไปวิเคราะห์ปริมาณน้ำมัน พบว่ามีปริมาณน้ำมัน 29.28 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ซึ่งเป็นปริมาณที่สามารถนำไปผลิตน้ำมันได้

ช่วงระยะก่อนการให้ผลผลิตเต็มที่เมื่ออายุ 4-6 ปีการใส่ปุ๋ยไนโตรเจนมีผลต่อการเจริญเติบโตของต้นขาน้ำมันในด้านความสูงต้นและขนาดโคนต้น โดยการใส่ปุ๋ยไนโตรเจน 20 กก./ไร่ ฟอสเฟต 12 กก. และโพแทส 24 กก./ไร่/ปี ต้นขาน้ำมันมีความสูงเมื่ออายุ 6 ปี 293.3 ซม. ขนาดต้น 9.28 ซม. การใส่ปุ๋ยไนโตรเจน 20 กก./ไร่ ฟอสเฟต 12 กก. และโพแทส 24 กก./ไร่/ปี ผลผลิตขาน้ำมันสูงที่สุด 1,669.9 กก./ไร่ น้ำหนักเมล็ดรวม 424.5 กก./ไร่ น้ำหนักผลเฉลี่ยต่อผล 49.7 กรัม ขนาดผลกว้าง x ยาว 4.66 x 4.08 ซม. น้ำหนักเมล็ดเฉลี่ยต่อผล 28.4 กรัม เปอร์เซ็นต์น้ำมันในเมล็ด 31.65 เมื่อดันขาน้ำมันอายุ 8 ปี คำแนะนำเทคโนโลยีการจัดการปุ๋ยขาน้ำมันควรใส่ในอัตราแนะนำ ดังนี้ ไนโตรเจน 20 กก. ฟอสเฟต 12 กก. และโพแทส 24 กก./ไร่/ปี หรือปุ๋ย 46-0-0 44 กก./ไร่ (100 g/ต้น/ครั้ง) 18-46-0 28 กก./ไร่ (70 g/ต้น/ครั้ง) 0-0-60 40 กก./ไร่ (105 g/ต้น/ครั้ง) แบ่งใส่ 4 ครั้งในเดือน มิ.ย. ก.ย. ธ.ค. และ มี.ค.

การตัดแต่งเพื่อควบคุมทรงพุ่มขาน้ำมัน เป็นการศึกษาการตัดแต่งเพื่อควบคุมทรงพุ่มขาน้ำมัน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้เทคโนโลยีการตัดแต่งบังคับทรงพุ่มขาน้ำมันที่เหมาะสม และพัฒนาขาน้ำมันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพเทคโนโลยีการผลิต การติดดอกและผลผลิตให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น พบว่า กรรมวิธีที่ 3 ตัดแต่งแบบลำต้นคู่ ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร มีการเจริญเติบโตด้านความสูงต้น ขนาดเส้นรอบวงโคนต้น และความกว้างทรงพุ่มดีที่สุด และในส่วนของเรื่องของการออกดอกและสามารถพัฒนาเป็นผลได้ดีที่สุด คือ และกรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรงแจกัน (open center) ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร ที่มีจำนวนดอก จำนวนผล และจำนวนเมล็ดมากที่สุด ที่ 418 ดอก 313 ผล และ 1,893 เมล็ด ตามลำดับ และกรรมวิธีที่ 1 ตัดแบบทรง

แจกกันให้ น้ำหนักรวมผลสด น้ำหนักรวมเปลือก และน้ำหนักรวมเมล็ดสดมากที่สุดที่ 49,888 7,923 และ 3,065 กรัม ตามลำดับ

การสำรวจ และจำแนกชนิดแมลงศัตรูที่เข้าทำลายแปลงชาน้ำมัน ในจังหวัดเชียงใหม่ พบแมลงศัตรู จำนวน 9 ชนิด ได้แก่ เพลี้ยอ่อนถั่วเหลือง *Aphis glycines* Glover, เพลี้ยไฟพริก *Scirtothrips dorsalis* Hood, เพลี้ยจักจั่นเขียวชา *Jacobiasca formosana* (Paoli) และ มวนยุงชา *Helopeltis* spp. เข้าทำลาย ดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณยอด และใบอ่อน พบมากในช่วงที่ต้นชาน้ำมันแตกยอดอ่อน และพบมวนหลังเต่าชา *Poecilocoris latus* Dallas, หนอนม้วนใบ *Homona coffearia* (Nietner), หนอนบู่ *Euproctis* sp. (The hairy-Caterpillar Moths), แมลงวันหนอนซอนใบ *Liriomyza* sp., และ แมลงค่อมทอง *Hypomeces squamosus* Fabricius (Green weevil) เข้าทำลายใบอ่อน และใบเพศลาด โดยพบมากในช่วงที่ชาเริ่มให้ ผลผลิต ซึ่งการปลูกชาน้ำมัน ส่วนใหญ่ปลูกบนพื้นที่สูง เป็นแหล่งต้นน้ำ สภาพแวดล้อมต่างๆยังมีความอุดม สมบูรณ์ ทำให้การระบาดของแมลงศัตรูพืชถูกควบคุมด้วยตัวห้ำและตัวเบียน จึงพบการระบาดเพียงเล็กน้อย และไม่สร้างความเสียหายให้กับผลผลิตของชาน้ำมันมากนัก

กรมวิชาการเกษตร

บรรณานุกรม

- กลุ่มวิจัยและวิเคราะห์ทางสถิติงานวิจัยเกษตร กองแผนงานและวิชาการ. (พฤศจิกายน 2558). IRRISTAT Version 92-1 และ 3/93. เอกสารประกอบคำบรรยายการฝึกอบรม หลักสูตร โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ, กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการเกษตร.
- ขวัญจิรา ชีวานนท์. 2559. ชาน้ำมัน โครงการใหม่ของ มูลนิธิชัยพัฒนา. มูลนิธิชัยพัฒนา. สืบค้นจาก : https://www.chaipat.or.th/site_content/item/347-tea-oil.html. สืบค้นเมื่อ 16 มิถุนายน 2564.
- คณาจารย์ภาควิชาปฐพีวิทยา. 2523. ปฐพีวิทยาเบื้องต้น. คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม. กรุงเทพฯ. 673 หน้า.
- ณัฐกร เสมสันต์. การขยายพันธุ์ไม้ป่า. 2553. งานวิจัยและจัดการเมล็ดพันธุ์ไม้ป่า กลุ่มงานวนวัฒนวิจัย. สำนักวิจัยและพัฒนาการป่าไม้ กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. 35 หน้า
- ศราวุธ พานทอง. 2555. การศึกษาชีววิทยาของดอก การพัฒนาของผล และองค์ประกอบทางเคมีของเมล็ดชาน้ำมันดอกขาว. วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพืชสวน. เชียงใหม่. บัณฑิตวิทยาลัยแม่โจ้.
- ศศิธร วรปิติรังสี และคณะ. 2558. การจัดการดินและปุ๋ยเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตชาน้ำมัน. ในรายงานผลงานเรื่องเต็มการทดลองสิ้นสุด ปี 2558. ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย. กรมวิชาการเกษตร. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- สมพล นิลเวศน์. 2553. รายงานการฝึกอบรมชาน้ำมันหลักสูตร “2010 International Training Workshop on High-yield Cultivation Techniques of Oil-tea Camellia (*Camellia oleifera*)” ระหว่างวันที่ 9-28 สิงหาคม 2553 ณ เมืองฉางซา มณฑลหูหนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน.
- สมพล นิลเวศน์. การวิจัยและพัฒนาชาน้ำมัน(Research and Development on Camellia Oil Tea). 2558. กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 64 หน้า
- สายชล เกตุษา. 2528. สรีรวิทยาและเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวฝักและผลไม้. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะเกษตร ภาควิชาพืชสวน. นครปฐม. 364 หน้า.
- สุปรียา ศุขเกษม และวิไลศรี ลิ้มปะยอม. 2559. การศึกษาคุณภาพเมล็ดชาน้ำมัน (*Camellia oleifera*) และน้ำมันเมล็ดชา. ว.วิชาการเกษตร. 34(3): 270-285.
- อุทัย นพคุณวงศ์ พิจิตร ศรีปิ่นตา สมพล นิลเวศน์ และ ฉัตรนภา ช่มอาวุธ. 2553. รายงานการไปราชการ ประชุม สัมมนา ศึกษา ฝึกอบรมปฏิบัติการวิจัย ดูงาน ณ ต่างประเทศ และการปฏิบัติงานองค์กรระหว่างประเทศ ของสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (สพร.) ภายใต้โครงการ Collaboration Project of Camellia Oil Tea Development in Thailand and China หมายเลข 19-511J) ระหว่างวันที่ 14-22 ธันวาคม 2553 ณ มณฑล Zhejiang ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน. 13 หน้า.

Reuter, D.J. and J.B. Robinson. 1986. Plant Analysis. An Interpretation Manual. Inkata Press, Melbourne. Sydney. Australia. 218 pps.

Wang, L., S. C. Frank, X. W. Xiaoru and Y. He. 2005. Feasibility study of quantifying and discriminating soybean oil adulteration in camellia oils by attenuated total reflectance MIR and fiber optic diffuse reflectance NIR. Food Chemistry 95: 529-536.

คณะวิทยาศาสตร์

ภาคผนวก

กิจกรรมที่ 2

การทดลองที่ 2.1 การศึกษาการขยายพันธุ์ชาน้ำมันด้วยการเปลี่ยนยอดพันธุ์ดีบนต้นชาน้ำมันที่ให้ผลผลิตต่ำ

กรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด

กรรมวิธีที่ 2 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบข้าง

กรรมวิธีที่ 3 ขยายพันธุ์ด้วยการติดตาแบบ T budding

กรรมวิธีที่ 4 ขยายพันธุ์ด้วยการติดตาแบบ Ship budding

ภาพผนวกที่ 2.1.1 การขยายพันธุ์ต้นชาน้ำมันของทั้ง 4 กรรมวิธี ในการทดลองการศึกษการขยายพันธุ์ชา
น้ำมันด้วยเปลี่ยนยอดพันธุ์ต้นชาน้ำมันที่ให้ผลผลิตต่ำ

กรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด

กรรมวิธีที่ 2 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบข้าง

ภาพผนวกที่ 2.1.2 ลักษณะต้น และดอกของต้นชาน้ำมัน ในการทดลองการศึกษาการขยายพันธุ์ชาน้ำมัน ด้วยเปลี่ยนยอดพันธุ์ตึบนต้นชาน้ำมันที่ให้ผลผลิตต่ำ

กรรมวิธีที่ 1 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด

กรรมวิธีที่ 2 ขยายพันธุ์ด้วยการเสียบข้าง

ภาพผนวกที่ 2.1.3 ลักษณะผลผลิตชาน้ำมัน ในการทดลองการศึกษาการขยายพันธุ์ชาน้ำมันด้วยเปลี่ยนยอดพันธุ์ตึบนต้นชาน้ำมันที่ให้ผลผลิตต่ำ

การทดลองที่ 2.2 การศึกษาการชักนำการออกดอกและติดผลชาน้ำมัน

ภาพผนวกที่ 2.2.1 คัดเลือกต้นที่มีลักษณะ ขนาดที่ใกล้เคียงกันมากที่สุด

ภาพผนวกที่ 2.2.2 รอยแผลจากการควั่นครั้งก่อนหน้า

ภาพผนวกที่ 2.2.3 รอยแผลใหม่จากการควั่นซ้ำ

ภาพผนวกที่ 2.2.4 รูปแบบการควั่นของต้นชาน้ำมันพันธุ์ *C. gaudowensis*

ภาพผนวกที่ 2.2.5 เตรียมสารเคมี ตามกรรมวิธี

ภาพผนวกที่ 2.2.6 พันสารเคมีในเดือนสิงหาคม 2561

ภาพผนวกที่ 2.2.7 ผลของต้นชาน้ำมันพันธุ์ *C. gaucowensis* ที่ติดผล

การทดลองที่ 2.3 การศึกษาดัชนีการเก็บเกี่ยวชาน้ำมัน

ภาพผนวกที่ 2.3.1 ขั้นตอนการทำงานและลักษณะผลชาน้ำมันที่ระยะการเจริญเติบโต 1- 8 สัปดาห์

ติดป้ายดอก

ดอกเริ่มบานและการติดป้ายดอก

ผลชาน้ำมันอายุ 1 สัปดาห์

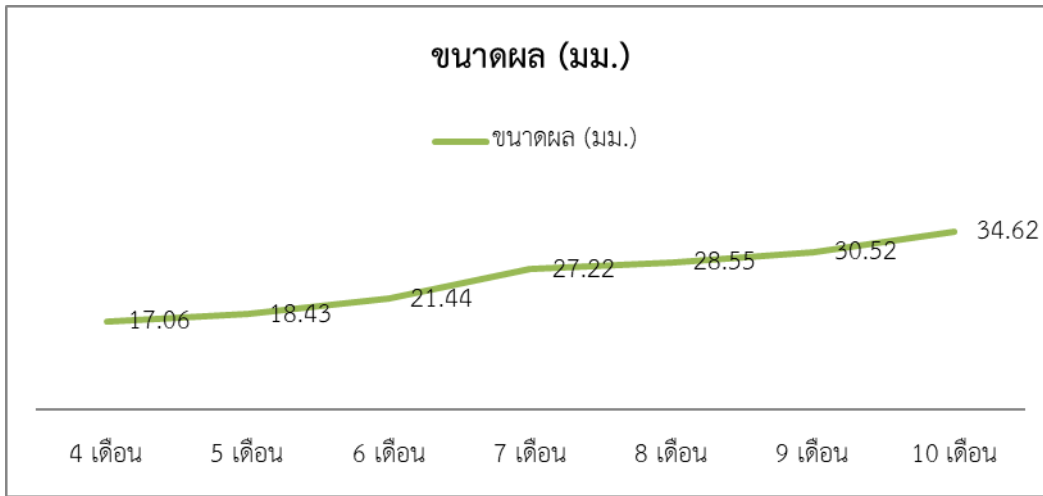

ผลชาน้ำมันอายุ 6 สัปดาห์

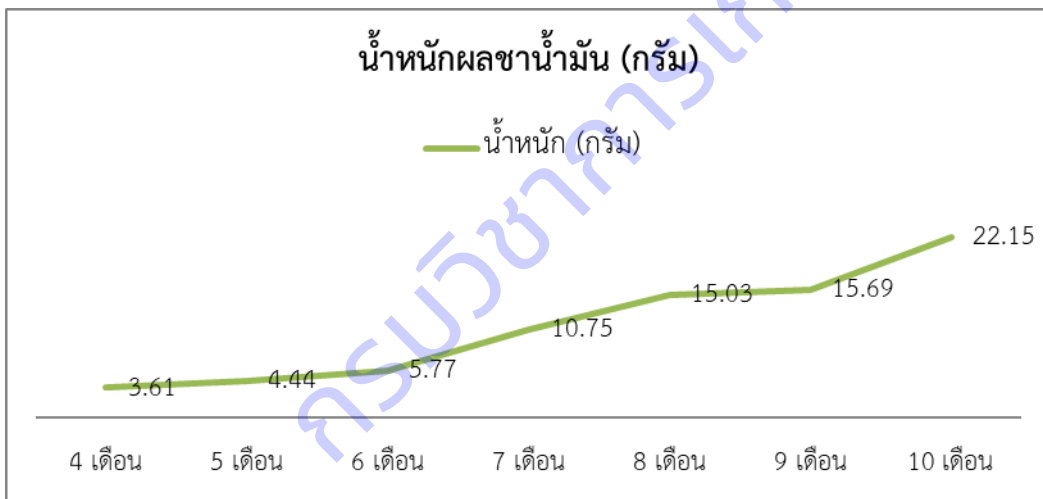

ผลชาน้ำมันอายุ 8 สัปดาห์

ภาพผนวกที่ 2.3.2 การเจริญเติบโตและการพัฒนาของขนาดผลขนาน้ำมัน อายุ 4-10 เดือน

ภาพผนวกที่ 3 การพัฒนาการเจริญเติบโตด้านน้ำหนักของผลขนาน้ำมัน อายุ 4-10 เดือน

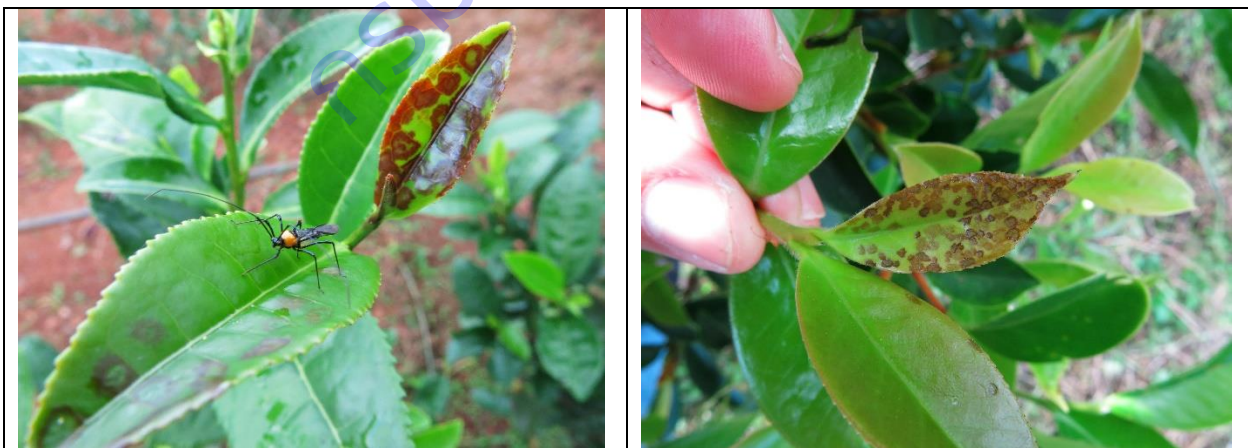
การทดลองที่ 2.6 ศึกษาชนิด ลักษณะการเข้าทำลายและการแพร่ระบาดของแมลงศัตรูขนาน้ำมัน

ภาพผนวกที่ 2.6.1 การสำรวจแมลงศัตรูชาในพื้นที่แปลงชา ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) อ.แม่วาง จ.เชียงใหม่

ภาพผนวกที่ 2.6.2 การสำรวจแมลงศัตรูชาในพื้นที่แปลงชา ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (ขุนวาง) อ.แม่วาง จ.เชียงใหม่

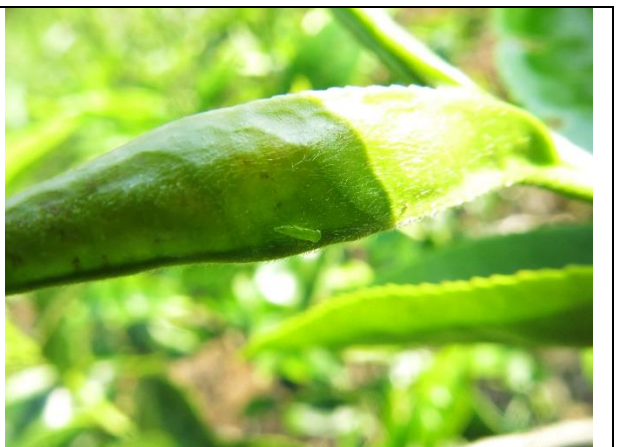
ภาพผนวกที่ 2.6.3 ลักษณะของมวนยุงชา *Helopeltis* spp. และการเข้าทำลาย

ภาพผนวกที่ 2.6.4 ลักษณะตัวอ่อนของมวนหลังเต่าชา *Poecilocoris lotus* Dallas และการเข้าทำลาย

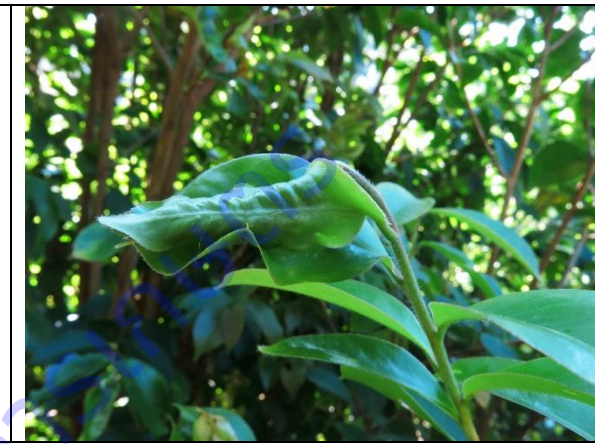
ภาพผนวกที่ 2.6.5 ลักษณะของเพลี้ยอ่อนฝ้าย *Aphis gossypii* Glover และการเข้าทำลาย

ภาพผนวกที่ 2.6.6 ลักษณะของเพลี้ยจักจั่นเขียวชา *Jacobiasca formosana* (Paoli) และการเข้าทำลาย

ภาพผนวกที่ 2.6.7 ลักษณะการเข้าทำลายของเพลี้ยไฟพริก *Scirtothrips dorsalis* Hood

ภาพผนวกที่ 2.6.8 ลักษณะของหนอนม้วนใบ *Homona coffearia* (Nietner) และการเข้าทำลาย

ภาพผนวกที่ 2.6.9 ลักษณะของแมลงวันหนอนซอนใบ *Liriomyza* sp. และการเข้าทำลาย

ภาพผนวกที่ 2.6.10 ลักษณะของแมลงค่อมทอง *Hypomeces squamosus* Fabricius (Green weevil) และการเข้าทำลาย

ภาพผนวกที่ 2.6.11 ลักษณะของหนอนบุ้ง *Euproctis* sp. (The hairy-Caterpillar Moths) และการเข้าทำลาย

ตารางภาคผนวกที่ 2.6.1 ชนิดของแมลงศัตรู การเข้าทำลาย จากการสำรวจบนยอดชาน้ำมัน ประจำปี 2563 ณ แปลงชาน้ำมันศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย)

แมลงที่พบบนยอดชาน้ำมัน	ม.ค.-63	ก.พ.-63	มี.ค.-63	เม.ย.-63	พ.ค.-63	มิ.ย.-63	ก.ค.-63	ส.ค.-63	ก.ย.-53	ต.ค.-63	พ.ย.-63	ธ.ค.-63	เฉลี่ย (ตัว/ต้น)
เพลี้ยจักจั่นเขียวชา	1.25	0.70	-	0.30	0.10	0.30	-	-	0.15	0.25	1.70	-	0.40
เพลี้ยอ่อนถั่วเหลือง	3.65	1.70	-	-	0.25	0.85	-	1.55	3.05	-	-	1.00	1.00
เพลี้ยไฟพริก	-	-	1.35	4.80	1.25	1.10	0.50	1.95	-	0.95	0.25	1.95	1.18
หนอนม้วนใบ	0.10	-	-	1.45	-	0.15	0.65	-	-	1.30	1.45	0.30	0.45
หนอนบู่	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.30	-	-
แมลงวันหนอนขอนใบ	0.25	-	0.10	-	-	-	-	-	0.25	-	-	-	0.05
แมลงค่อมทอง	-	-	-	-	-	-	0.45	0.05	-	-	0.55	0.10	0.10

ตารางภาคผนวกที่ 2.6.2 ชนิดของแมลงศัตรู การเข้าทำลาย จากการสำรวจบนยอดชาน้ำมัน ประจำปี 2563 ณ แปลงชาน้ำมันศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (ขุนวาง)

แมลงที่พบบนยอดชาน้ำมัน	ม.ค.-63	ก.พ.-63	มี.ค.-63	เม.ย.-63	พ.ค.-63	มิ.ย.-63	ก.ค.-63	ส.ค.-63	ก.ย.-53	ต.ค.-63	พ.ย.-63	ธ.ค.-63	เฉลี่ย (ตัว/ต้น)
เพลี้ยอ่อนถั่วเหลือง	-	0.30	0.45	-	0.15	0.85	-	0.90	-	0.4	-	-	0.25
เพลี้ยจักจั่นเขียวชา	-	0.60	-	2.10	0.20	1.20	2.40	2.25	3.45	-	1.85	-	1.17
เพลี้ยไฟพริก	-	-	2.05	3.60	2.45	1.15	2.50	-	-	1.00	0.15	1.00	1.16
หนอนม้วนใบ	0.25	-	0.25	0.50	0.10	0.10	-	-	0.25	1.10	0.40	0.35	0.28
หนอนบู่	-	-	-	0.05	0.05	-	-	-	-	-	0.05	-	-
แมลงวันหนอนขอนใบ	0.20	-	-	-	-	-	-	0.15	0.50	-	-	0.25	0.09

ตารางภาคผนวกที่ 2.6.3 ชนิดของแมลงศัตรู การเข้าทำลาย จากการสำรวจบนยอดชาน้ำมัน ประจำปี 2564 ณ แปลงชาน้ำมันศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย)

แมลงที่พบบนยอดชาน้ำมัน	ม.ค.-64	ก.พ.-64	มี.ค.-64	เม.ย.-64	พ.ค.-64	มิ.ย.-64	ก.ค.-64	ส.ค.-64	ก.ย.-54	เฉลี่ย (ตัว/ ต้น)
เพลี้ยจักจั่นเขียวชา	-	-	-	-	0.25	0.15	0.25	-	-	0.07
เพลี้ยอ่อนตัวเหลือง	2.45	0.90	2.35	4.20	-	3.35	4.95	2.25	1.10	2.39
เพลี้ยไฟพริก	0.35	0.75	-	-	1.70	0.40	-	-	-	0.36
หนอนม้วนใบ	0.15	1.15	1.15	1.05	-	-	-	-	-	0.39
แมลงวันหนอนชอนใบ	-	0.15	0.75	0.85	-	-	-	-	-	0.19
หนอนบู่	0.45	0.05	-	0.25	-	0.35	0.10	0.10	0.65	0.22
แมลงค่อมทอง	-	-	0.10	-	-	-	0.35	0.10	0.20	0.08
มวนหลังเต่าชา	-	-	-	-	0.25	0.15	0.25	-	-	0.07

ตารางภาคผนวกที่ 2.6.4 ชนิดของแมลงศัตรู การเข้าทำลาย จากการสำรวจบนยอดชาน้ำมัน ประจำปี 2564 ณ แปลงชาน้ำมันศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (ขุนวาง)

แมลงที่พบบนยอดชาน้ำมัน	ม.ค.-64	ก.พ.-64	มี.ค.-64	เม.ย.-64	พ.ค.-64	มิ.ย.-64	ก.ค.-64	ส.ค.-64	ก.ย.-54	เฉลี่ย (ตัว/ ต้น)
เพลี้ยจักจั่นเขียวชา	-	-	0.15	0.75	2.55	0.10	0.15	0.85	0.15	0.52
เพลี้ยอ่อนตัวเหลือง	1.50	0.90	2.35	2.25	7.15	14.95	2.30	0.90	2.05	3.82
เพลี้ยไฟพริก	0.75	1.05	0.25	0.40	-	-	-	-	-	0.27
หนอนม้วนใบ	0.60	0.90	0.70	0.60	1.70	-	-	-	-	0.50

หนอนบู่	-	-	-	0.05	-	0.10	0.05	0.05	-	0.03
แมลงค่อมทอง	-	-	-	0.05	-	0.20	0.15	1.75	0.05	0.24
มวนหลังเต่าซา	-	-	-	0.05	-	0.25	0.60	0.20	-	0.12

กรมวิชาการเกษตร